

סידור עולת תמיד לבני אשכנז

מסודר על ידי אהרן דוד וואלף

מנהג אשכנז

ISBN: 978-1-387-14338-2

© Aaron Wolf, 2018 (5778). Shared under a Creative Commons Attribution 4.0 license.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Published by Dimus Parrhesia Press, online at

<http://dimus.parrhesia.press>

Made in the United States of America.

Shlomo font created by Shlomo Orbach and Ralph Hancock.

<https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download>

Full \LaTeX source and PDF can be found at

<https://github.com/wolf-math/olastamid>

OlasTamid.com

About

Siddur Olas Tamid is written in \LaTeX markup language. It became my project once I learned how to typeset Hebrew using \LaTeX . I originally wrote this siddur for myself since I was unable to find a bound siddur of the German rite. However I wanted my siddur to be refined enough so that anybody with a background in tefila would be able to use it.

Everything is arranged very carefully to maintain a pleasing page layout with plenty of visual cues. Among the visual cues are the vignettes on the chapter and section headings, as well as the bolding of the first words of important paragraphs.

You will not find any commentary, nor will you find much instruction of how to perform certain tefilos and rituals. Instead I've focused on minimalist instructions. The reason for this is to maintain the flow of the text.

If the reader is interested in learning more about Minhag Ashkenaz, some great resouces are Machon Moreshes Ashkenaz (moreshesashkenaz.org/), the K'hal Adas Yeshurun Jerusalem forums (kayj.net/en/forum/category/list), and Tefiloh Sefas Yisroel, which is the work that my own siddur is based on, (opensiddur.org/compilations/siddurim/siddur-bnei-ashkenaz-a-german-rite-siddur-prepared-by-r-rallis-wiesenthal/)

If you happen accross an error in the text please let me know by reporting it at OlasTamid.com/error/

Minhag Ashkenaz

Minhag Ashkenaz is the Jewish tradition of Northern Europe. The Jewish communities in Germany are thought to have been founded in the 5th century. The Golden Age of Ashkenazic Jewry was during the High Middle Ages just prior to the Crusades. The Jewish communities of Europe were devastated during the Crusades, with entire cities of Jews murdered. Blood libels and other false accusations forced many Jews to move east to Poland. Minhag Ashkenaz primarily refers to the unaltered Northern European/German tradition.

What differentiates Minhag Ashkenaz from the rest of European Jewry is primarily תפילה , tefilo (prayer). There are several differences here, but the most notable is the use of פיוטים , piyutim (poems) in certain sections. These Piyutim are said on special occasions such as holidays and days of special Torah readings. A great resource for Piyutim in Tefilo is Machzor Shivchei Yeshurun by David J. Roth. Unfortunately my siddur does not contain many of these Piyutim, but indicates when some of them should be said.

Just a sample of the differences of Minhag outside of the Nusach HaTefilo are: unmarried boys wear a Talis, washing Al Netilas Yedayim before saying Kiddush, the use of a Winpel during a Bris. Most of these minhagim appear in the Sefer Maharil by Rabbi Yaakov Moelin (c. 1365 - 1427) of Mainz. The most influential Modern progenitor of Minhag Ashkenaz is Rabbi Binyomin Hamburger.

Acknowledgements

I would like to extend my most profound gratitude to those who helped me put this work together. Especially for my wife, for without her I surely wouldn't have gotten very far. She allowed me the many hours I spent working on this project.

Rabbi Raphael Davidovich, Rabbi Benjamin Levi, Rabbi Sholmo Hunger, Haver Mark Selent, Mr. Brian Rothenberg, Rabbi Jason Claude, and Steven Perlin all helped out in their own ways by answering questions about nusah, instructions, page layout, and every inane detail of tefila.

Rabbi Rallis Wiesenthal did a great **חסד** by providing much of the text available under Creative Commons Licence and providing his own input. Ari Auerbach, and many others on Stack Exchange helped with the source code.

The Wolf logo was drawn by Yisroel Mendenhall.

Most of all I would like to thank Ha-Shem, Der Ewige, for bringing me to the occasion of being able to put together such a work.

Forgive me for anyone whom I may have forgotten to mention above. Please attribute all errors to me, be them in nusah, instructions, page layout, or anything else.

2	תפילת שחרית
5	ברכת התורה
11	עטיפת הטלית והנחת התפילין
12	שחרית לחול
21	שחרית לחול
26	תפילת העמידה
34	תחנון
39	סדר קריאת התורה
46	סיום התפילה
50	שיר של יום
56	נטילת הלולב
56	הלל
62	מוסף לראש חודש
69	קדיש דרבנן
70	אבינו מלכנו
72	מנחה לחול
88	ערבית לחול
100	ספירת העמר
106	הבדלה
108	ברכת הלבנה
111	קריאת שמע שעל המיטה
114	תפלת מוסף לשלש לרגלים
127	הושענות
131	הושענות להושענא רבא
139	בדיקת וביטול חמץ
140	התרת נדרים
142	וידוי
146	חנוכה

148	פורים
150	ברית מילה
152	פדיון הבן
154	ברכת המזון
161	זמון לנשואין
161	שבע ברכות
162	ברכה מעין שלש
163	קריאת התורה
163	פרשיות לכל השנה
190	חנוכה
195	פורים
196	חה"מ פסח
200	חה"מ סכות
202	תשעה באב
204	תענית ציבור
206	ראש חודש
207	תפלת הדרך

דע לפני מי אתה עומד

תפילת שחרית

בכניסה לבית הכנסת:

וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶּיךָ אָבוֹא בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל-הַיְכָל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ:
בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגְשׁ:

תהלים ה

תהלים נה

מִה־טִּבּוֹ אֶהְיֶה נִעְלָב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בְּרַב חֲסִדֶּיךָ אָבוֹא
בִּיתְךָ אֲשַׁתְּחֶנָּה אֶל-הַיְכָל-קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי. וְנִחְנֶה בְּצַדִּיקְתְּךָ לְמַעַן
שׁוֹרְגֵי הוֹשֵׁר הַיֹּשֵׁר לִפְנֵי דִרְכְּךָ: וְאֲנִי אֲשַׁתְּחֶנָּה וְאֶכְרַע אֶבְרָכָה
לִפְנֵי-יְיָ עֹשִׂי: וְאֲנִי תַפְלִיתִי-לָךְ. יי. עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב-חֲסִדֶּיךָ עֲנֵנִי
בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

במדבר נה
תהלים ה

תהלים סט

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֶךְ	בְּטָרֶם כָּל יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל	אֲנִי מְלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָכָל הַכֹּל	לְבַדּוֹ יִמְלֶךְ נִזְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה	וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוֹסִי	מִנֶּת כּוֹסֵי בְיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישׁוֹן וְאַעִירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	אֲדוֹנִי לִי וְלֹא אֵירָא:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה
וּבְרָא בּוֹ נִקְבִּים נִקְבִּים חֲלוּלִים חֲלוּלִים: גְּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כֹסֶא כְבוֹדְךָ
שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים וּלְעֲמוֹד
לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ רּוֹפֵא חוּלֵי כָּל בָּשָׂר וּמַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתַּת בִּי טְהוֹרָה (היא): אַתָּה בְּרַאתָה אֶתָּה יִצְרָתָה
 אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלֵּה מִמֶּנִּי
 וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֵתִיד לְבוֹא: כָּל־זֶמֶן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה (

נשים:

מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן
 כָּל־הַנְּשָׁמוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לִשְׁכּוּי בֵּינָה לְהַבְחִין
 בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

נשים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי גוֹיָה (נְכָרִיָּה):
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי שְׁפָחָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂי כְּרִצּוֹנוֹ:

גברים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי גוֹי (נְכָרִי):
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי עֶבֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי אִשָּׁה:

(יֵשׁ אוֹמְרִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מִגְּבִיַּת שְׁפָלִים):
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְלִבִּישׁ עֲרֻמִּים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הָכִין מַצֵּדֵי־גִבּוֹר:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל־צָרָכִי:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עוטר ישראל בתפארה:
(יש אומרים: **ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ליצה פח:**)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתרגילני בתורתך ודבקני במצותיך ואל תביאני לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ואל ישלוח בי יצר הרע: ורחמי מאדם רע ומחבר רע: ודבקני ביצר הטוב ובמעשים טובים וכוף את-יצרי להשתעבד-לך: ותנני היום ובכל-יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל-רואי ותגמלני חסדים טובים: ברוך אתה יי גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל-יום מעי פנים ומעזות פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן-ברית ובין שאינו בן-ברית:

רבון כל-העולמים לא על-צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה-צדקנו מה-ישועתנו מה-פחנו מה-גבורתנו: מה-נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל-הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחקמים כבלי מדע וגבונים כבלי השכל: כי רב מעשיהם תהו וימי חיהם הכל לפניך ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל הכל:

אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אהבה שנשבעת לו בזה המרצה זרע יצחק יחידו שנשקד על גבי המזבח עדת יעקב בנה בכורך שמאחבתך שאהבת אתו ומשמחתך ששמחת בו קראת את-שמו ישראל וישרון:

לפניך אנחנו תיבים להודות לך ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש ולתן-שבח והודיה לשמך: אשרינו מה-טוב חלקנו ומה-נעים גורלנו

וּמַחֲיֵפָה יִרְשְׁתִּינוּ: אֲשֶׁרִינוּ שְׁאֵנוּ מְשֻׁכְּמִים וּמַעֲרִיבִים עָרֵב וְבֹקֵר
בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אֵתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֵתָּה הוּא מְשַׁנְבְּרָא הָעוֹלָם אֵתָּה
הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא: קִדַּשׁ אֶת־שְׁמֶךָ עַל מִקְדָּשִׁי
שְׁמֶךָ וְקִדַּשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ: וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתִגְבִּיתָ קִרְבָּנוֹ: בְּרוּךְ
אֵתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ אֶת־שְׁמֶךָ בְּרַבִּים:

אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַיִם הַשְּׁמַיִם הָעֲלִיוֹנִים: אָמֵת
אֵתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלַעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים: קִבֵּץ
קִיּוֹךְ מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: יִכִּירוּ וַיִּדְּעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אֵתָּה־הוּא
הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אֵתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ: אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם: וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בְּעֲלִיוֹנִים אוֹ בַּתְּחִתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לָךְ מָה תַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עֲשֵׂה
עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקִים לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִה־שְּׁפָתוֹב: בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבֵּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֵתָּן
אֶתְכֶם לַשֵּׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכָל־עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם
אָמַר יְיָ:

❧ ברכת התורה ❧

בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לְעֶסֶק בְּדִבְרֵי תוֹרָה: וְהַעֲרַב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ
וּבְפִיפוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנִהְיָ אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ: בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ הַמְּלַמֵּד
תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

דברים

מלכים ב' יט

שמות כ

צפניה ד

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים
וְנָתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

רק אומרים פסוקים האלה כאשר מברכים לפני עלות השחר. כאשר מברכים אחר עלות השחר דלג
ל"תמיד"

יְבָרְכֶךָ יי וַיְשַׁמְרֶךָ: יְאֹר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֹךְ: וַיֵּשֶׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ
שָׁלוֹם:

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים
ותלמוד תורה:

אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה והקרבן קיימת לו לעולם
הבא: ואלו הן - כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשקמת בית המדרש שחרית
וערבית והקנסת אורחים ובקור חולים והקנסת פלה והלנית המת ועיון
תפלה והבאת שלום בין אדם לחברו - ותלמוד תורה כנגד פלם:

— תמיד — מקרא —

וַיִּדְבֹר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹחַ תִּשְׁמְרוּ לַחֲקָרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ:
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
שָׁנִים לְיוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וְעִשִּׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן כְּתִית רְבִיעֵת הַהֵינִן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂינָהּ בְּהָרִיחַ סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ
אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵינִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֹּד גִּסְדֹּךְ שֶׁכֶר
לִי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסָכּוֹ
תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לִי:

יש אומרים:

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

בשבת: וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים

במדבר ו

משנה פאה א

שבת קכו

במדבר כח

ויקרא א

במדבר כח

סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּה:

בראש חודש:

וּבְרֵאשִׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְי פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל
אֶחָד כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וְשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֵן עֶשְׂרֵן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיְי: וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַחֵיִן יִהְיֶה לַפָּר וְשְׁלִישֵׁת
הַחֵיִן לְאַיִל וְרִבִּיעֵת הַחֵיִן לִכְבֹּשׁ יֵינן זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁוֹ לְחֹדֶשִׁי
הַשָּׁנָה: וְשִׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֹטָאת לַיְי עַל-עֲלֵת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

במדבר כח

— איזהו מקומן - משנה —

(א) אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שְׁלֹזְבָחִים: קֹדֶשִׁי קֹדָשִׁים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן: פָּר
וְשִׁעִיר שְׁלֹזִים הַכַּפֹּרִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן:
וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיחַ עַל-בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכָת וְעַל-מִזְבַּח הַזֹּהֵב: מִתְּנָה
אֶחָת מִהֶן מַעֲכָבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיחַ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שְׁלֹמִזְבַּח
הַחִיצוֹן: אִם-לֹא נָתַן לֹא עֹכֵב:

זבחים פ"ה

(ב) פָּרִים הַנִּשְׁרָפִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׁרָפִים שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן וְקַבּוּל דָּמָן
בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן: וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיחַ עַל-הַפְּרָכָת וְעַל-מִזְבַּח הַזֹּהֵב:
מִתְּנָה אֶחָת מִהֶן מַעֲכָבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיחַ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי
שְׁלֹמִזְבַּח הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא-עֹכֵב: אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִשְׁרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן:

(ג) חֲטָאת הַצֶּבֶר וְהַיָּחִיד - אֵלּוּ הֵן חֲטָאת הַצֶּבֶר שְׁעִירֵי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים וְשְׁלֹמוֹעֲדוֹת - שְׁחִיטָתוֹ בַּצֶּפֶן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן:
וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כִּיצַד עֹלָה בִּכְבֹּשׁ וּפְנָה
לְסוּבָב וּבֹא-לֹו לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית מִזְרָחִית צְפוֹנִית צְפוֹנִית
מַעֲרָבִית מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית שְׁיָרֵי הַדָּם הֵיחַ שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי:

וּנְאָכְלִין לַפָּנִים מִן־הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְלֵילָה
עַד חֲצוֹת:

(ד) הָעוֹלָה קָדַשׁ קָדָשִׁים: שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן וּקְבוּלָהּ בְּכָל־יְמֵי שָׁרֵת
בַּצֶּפֶן: וְדָמָה טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שָׁהֵן אַרְבַּע וּשְׁעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכִלְיֵל
לְאִשִּׁים:

(ה) זִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוּר וְאַשְׁמוֹת אֱלוֹהֵי הַן אֲשָׁמוֹת: אִשֶּׁם גִּזְלוֹת אִשֶּׁם
מֵעִילוֹת אִשֶּׁם שְׁפָחָה חֲרוּפָה אִשֶּׁם נְזִיר אִשֶּׁם מְצוֹרֵעַ אִשֶּׁם תָּלוּי
שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן וּקְבוּלָהּ דָּמָן בְּכָל־יְמֵי שָׁרֵת בַּצֶּפֶן וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת
שָׁהֵן אַרְבַּע: וּנְאָכְלִין לַפָּנִים מִן הַקָּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מֵאֵכֶל
לַיּוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת:

(ו) הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קָדָשִׁים קָלִים: שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה
וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוּת שָׁהֵן אַרְבַּע: וּנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל־אָדָם
בְּכָל מֵאֵכֶל לַיּוֹם וּלְלֵילָה עַד חֲצוֹת: הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֵלָא
שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל לַפָּתָנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(ז) שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים: שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן
שְׁתֵּי מִתְּנוּת שָׁהֵן אַרְבַּע: וּנְאָכְלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל־מֵאֵכֶל
לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אַחַד: הַמּוֹרֵם מֵהֶם פְּיוּצָא בָהֶם אֵלָא שֶׁהַמּוֹרֵם נֹאכֵל
לַפָּתָנִים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

(ח) הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קָלִים: שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מְקוֹם
בְּעֶזְרָה וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת וּבִלְבָד שְׁתֵּיתָן כַּנֶּגֶד הִסּוּד שְׁנָה
בְּאַכִילָתָן: הַבְּכוֹר נֹאכֵל לַפָּתָנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם: וּנְאָכְלִין
בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מֵאֵכֶל לְשְׁנֵי יָמִים וּלְלֵילָה אַחַד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכֵל
אֵלָא בְּלֵילָה וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלָא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכֵל אֵלָא לְמַנּוּחָיו וְאֵינוֹ
נֹאכֵל אֵלָא צֵלִי:

— תלמוד —

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה נדרשת:

- (א) מקל וחמר.
- (ב) ומגזרה שנה.
- (ג) מבנין אב מכתוב אחד, ומבנין אב משני כתובים.
- (ד) מקלל ופרט.
- (ה) ומפרט וקלל.
- (ו) כלל ופרט וקלל, אי אתה דן אלא כעין הפרט.
- (ז) מקלל שהוא צריך לפרט, ומפרט שהוא צריך לכלל.
- (ח) כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא.
- (ט) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחד שהוא כענינו, יצא להקל ולא להתמיר.
- (י) כל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טען אחר שלא כענינו, יצא להקל ולהתמיר.
- (יא) כל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר חדש, אי אתה יכול להתזירו לכללו, עד שיחזירונו הכתוב לכללו בפרוש.
- (יב) דבר הקלם מענינו, ודבר הקלם מסופו.
- (יג) וכן שני כתובים המכחישים זה את זה, עד שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם.

יהי רצון מלפנינו יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמיות:

עטיפת הטלית והנחת התפילין

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להתעטף בציצת:

לפני הנחת התפילין של יד:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו להניח תפילין:

לפני הנחת התפילין של ראש:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו על-מצות תפילין:

כשסיים להדק את התפילין של ראש:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יש אומרים כשקושר הרצועה על ידו אומרים:

וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים:
וארשתיך לי באמונה וידעת את-יי:

הגבי או הרב: שתיקה יפה בשעת התפילה!

פסוקי דזמרא

בְּרוּךְ שְׁאָמַר וַהֲיָה הָעוֹלָם בְּרוּךְ הוּא: בְּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקְנִים בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירֵאָיו בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּים לְנֶצַח בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֵב הֶרְחַמְנוּ הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת: נִגְדְּלֶךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאָרְךָ וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ: ׀ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עָדִי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

הוֹדִינוּ לִי קִרְאֵי בִשְׁמוֹ	הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לִילָתִיו:
שִׁירוֹ לֹא זָמְרוּ-לוֹ	שִׁיחוּ בְּכָל-נִפְלְאוֹתָיו:
הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְּשׁוֹ	יִשְׁמַח לֵב מִבְּקָשֵׁי יי:
דַּרְשׁוּ יי וְעֲזֹזוּ	בִקְשׁוּ פָנָיו תָּמִיד:
זְכְּרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה	מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי-פִיהוּ:
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו	בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ	בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו:
זְכְּרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ	דְּבַר צְנוּה לְאַלְף דָּוִר:
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם	וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק:
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק	לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לֶךְ אֶתֵּן אֶרֶץ-כְּנָעַן	חֻבֵּל נַחֲלָתְכֶם:
בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר	כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ:
וַיִּתְּחֻלְכוּ מִגֹּי אֶל-גֹּי	וּמִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
לֹא-הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם	וַיִּזְכֹּחַ עֲלֵיהֶם מַלְכִּים:
אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי	וּבִנְבִיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:

שִׁירוּ לַיהוָה כָּל-הָאָרֶץ בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם-אֶל-יוֹם יִשְׁוּעָתוֹ:
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו:
 כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים:
 כִּי כָל-אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה:
 הוֹדוּ וְהִדְרֹּה לִפְנֵי הוֹדוּ וְיִחַדְדוּ בְּמִקְמוֹ:
 הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז:
 הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שָׁמוֹ שָׂאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לִפְנֵי
 הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהִדְרַת-קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלִּפְנֵי כָל-הָאָרֶץ
 אֶף-תִּכְוֶן תִּבְלֹ בַל-תִּמּוֹט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מְלֹךְ: יִרְעֻם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
 יַעֲלִץ הַשָּׁדָה וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ: אֲזִי וְרַגְלִי עֲצִי הַיָּעַר
 מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי-בָא לִשְׁפּוֹט אֶת-הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב
 כִּי לַעֲוֹלָם חֶסֶד: וַאֲמָרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעֵלָם וַיֹּאמְרוּ כָל-הָעַם אֲמֵן וְחַלֵּל לַיהוָה:
 רִמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְתַדָּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא:
 רִמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְתַדָּם קְדוֹשׁ כִּי-קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
 וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
 וְלֹא-יִעִיר כָּל-חַמָּתוֹ:
 אֲתָה יְיָ לֹא-תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ נֶאֱמַתְךָ תִּמְיד יִצְרוּנִי:
 זְכֹר-רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲלָם הַמָּה:
 תָּנוּ עֹז לְאֱלֹהִים עַל-יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעֹז בַּשָּׂחֳקִים:
 נִזְרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל
 הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצָמוֹת לָעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:
 אֶל-נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ:
 הַנֶּשֶׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב גָּמוּל עַל-גָּאִים:
 לַיהוָה תִּשְׁוַעַת עַל-עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סֶלָה:

תהלים צט

תהלים עח

תהלים מ

תהלים כה

תהלים פס

תהלים צד

תהלים ג

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:	תהלים מז
יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ:	תהלים פד
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:	תהלים כ
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד־הָעוֹלָם:	תהלים כח
נַפְשֵׁנוּ חִבְתָּה לֵי עֲזָרָנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא:	תהלים לג
כִּי־בֹ וְשִׂמְחָה לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ בְּטַחָנוּ:	
יְהִי־חִסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:	
הִרְאֵנוּ יְיָ חִסְדְּךָ וְיִשְׁעֶךָ תַּתֵּן־לָנוּ:	תהלים פה
קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדָנוּ לְמַעַן חִסְדְּךָ:	תהלים מד
אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ:	תהלים פא
אֲשֶׁר־יָהִי הָעָם שִׂפְכָה לֹא אֲשֶׁר־יָהִי הָעָם שִׂי אֱלֹהֵיוּ:	תהלים קמד
וְאֲנִי בְּחִסְדְּךָ בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ אֲשִׁירָה לֵי כִּי גָמַל עָלַי:	תהלים יג

אין אומרים "מזמור לתודה" בערב יום כפור, בערב פסח, בחול המועד פסח.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה	הִרְיֵעוּ לֵי כָל־הָאָרֶץ:	תהלים ק
עֲבְדוּ אֶת־יְיָ בְּשִׂמְחָה	כָּאוּ לִפְנֵי בְרִנָּה:	
דַּעֲו כִּי־יְיָ הוּא אֱלֹהִים	הוּא־עֲשֵׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ	
עָמֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ:	כָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה	
חֲצֹרְתָיו בְּתִהְלָה	הוֹדוּ־לֹ בָרְכוּ שְׁמוֹ:	
כִּי־טוֹב יְיָ לַעֲוֹלָם חִסְדּוֹ	וְעַד־דָּר וָדָר אָמוֹנָתוֹ:	

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:	תהלים קד
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:	תהלים קיג
מִמְזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ:	
רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:	
יְיָ שְׁמוֹ לְעוֹלָם יְיָ זְכָרְךָ לְדֹר־וָדָר:	תהלים קלה
יְיָ בְּשָׁמַיִם הַכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מַשְׁלָה:	תהלים קג
יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ:	ד"ה א' טו

יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד:

יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוּ גוֹיִם מֵאֲרָצוֹ:

יְיָ הַפִּיר עֲצַת-גּוֹיִם הִנֵּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים:

רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב-אִישׁ וְעֲצַת יְיָ הִיא תִקּוּם:

עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמָד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדָר וָדָר:

כִּי הוּא אֱמֵר וַיְהִי הוּא-צִוָּה וַיַּעֲמָד:

כִּי-בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב לּוֹ:

כִּי-יַעֲקֹב בָּחַר לּוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ:

כִּי וַלֹא-יִטָּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב:

וְהוּא רַחוּם וַיִּכַּפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ

וְלֹא-יִזְעִיר כָּל-חַמְתּוֹ:

יְיָ הוֹשִׁיעָה אֶתְמֶלֶךְ יַעֲנֵנּוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יַהֲלִילוּךָ סֵלָה:

אֲשֶׁר הָעָם שָׁפְכָה לּוֹ אֲשֶׁר הָעָם שָׁיַי אֱלֹהֵיוֹ:

תַּהֲלֶלָה לְדָוִד

אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְךָ שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּכָל-יּוֹם אֶבְרַכְךָ וְאֶהַלֶּלְךָ שְׁמֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְדוֹל יְיָ וּמַהֲלֵל מְאֹד וְלִגְדִלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:

דָּוָר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרַתֶּיךָ וְגִידוֹ:

הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:

וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלוֹתֶיךָ וּגְדִלְתֶּךָ אֶסְפְּרָנָה:

זָכַר רַב-טוֹבוֹךָ יִבְיָעוּ וְצִדְקַתֶּךָ יִרְנְנוּ:

חֲנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדִל-חֶסֶד:

טוֹב-יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:

יִזְדָּוֶךְ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכְכֶּנָּה:

כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרַתֶּךָ יִדְבָּרוּ:

לְהוֹדִיעַ לְבִנְיָהּ הָאָדָם גְּבוּרַתֶּיךָ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתֶךָ:

תהלים י, צג
שמות טו
תהלים י

תהלים יג

משלי יט

תהלים יג

תהלים קלב

תהלים קלה

תהלים צד

תהלים עח

תהלים כ

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

מִלְכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל-עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָר:
 סוֹמֵךְ יי לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי-כָל אֱלֹהִי יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵת אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רִצּוֹן:
 צַדִּיק יי בְּכָל-דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו:
 קְרוֹב יי לְכָל-קִרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת:
 רִצּוֹן-יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֱהָבָיו וְאֶת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהַלֵּת יי יִדְבֹּר פִּי וּבִרְכָּךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּ-יְיָ:

תהלים קטו

הַלְלוּ-יְיָ

תהלים קמו

הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת-יְיָ:
 אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי:
 בְּבֶן-אָדָם וְשָׁאִין לוֹ תְּשׁוּעָה:
 בָּיִת הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשָׂתֶנְתִּיו:
 שְׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ
 עַל-יְיָ אֱלֹהָיו:
 אֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם
 עָשָׂה מִשְׁפָּט וְלַעֲשׂוּקִים
 יי מִתּוֹר אֲסוּרִים:
 יי זָקָה כְּפוּפִים
 יי וְשָׁמַר אֶת-גֵּרִים
 וְדָרַךְ רַשָּׁעִים יַעֲוֶת:
 אֶלְתִּיף צִיּוֹן לְדָר וָדָר:
 אֶחָלֶלָה יי בַּחַי
 אֶל-תִּבְטְחוּ בַּנְּדִיכִים
 תִּצָּא רִחוּ וְיָשָׁב לְאֶדְמָתוֹ
 אֲשֶׁרִי
 עָשָׂה וְשָׁמַר וְאָרֶץ
 הַשְּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם:
 נָתַן לֶחֶם לְרַעֲבִים
 יי וְפָקַח עֵוְרִים
 יי אֶחָב צַדִּיקִים:
 יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֹד
 יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם
 הַלְלוּ-יְיָ:

הַלְלוּ יְיָ

תהלים קמו

כִּי-טוֹב זִמְרָה אֱלֹהֵינוּ
 כִּי-נָעִים נֶאֱוָה תְּהַלֵּלָה:

בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי
 הִרְפֵּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִים
 גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב-כֹּחַ
 מְעוֹדֵד עֲנָנִים יי
 עֲנֵנו לֵינִי בְּתוֹדָה
 הַמְכֹסֶה שָׁמַיִם וּבְעֵבִים
 הַמְצַמֵּית הָרִים חֲצִיר:
 לִבִּי עָרַב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
 לֹא-בִשְׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
 אֶת-הַמִּיחָלִים לְחִסְדּוֹ:
 הַלְלִי אֶל-תִּינוֹךְ צִיּוֹן:
 בְּהָךְ בְּנִיךְ בְּקִרְבֶּךָ:
 תִּלָּב חֲסִים וְשִׁבְעֶךָ:
 עַד-מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ:
 כְּפֹר כְּאֶפֶר וּפָנֹר:
 לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יֵשֵׁב רוּחוֹ וְיִזְלוּ-מָיִם:
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל:
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס:
 וּמִחֲפֹשׁ לְעִצְבוֹתָם:
 לְכֹלֶם שְׁמוֹת יִקְרָא:
 לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר:
 מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ:
 וּמְרוֹ לֹא־תֵינּוּ בְּכִנּוֹר:
 תִּמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר
 נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה
 לֹא בְּגִבּוֹרֶת הַסּוֹס יַחֲפֹץ
 רוֹצֶה יי אֶת־יִרְאָיו
 שִׁבְתִּי יְרוּשָׁלַם אֶת־יי
 כִּי־חֹזֵק בְּרִיתִי שְׁעָרֶיךָ
 תִּשָּׁם־גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם
 תִּשְׁלַח אֲמֶרְתּוֹ אֶרֶץ
 תִּנְתֵּן שֶׁלֵּג כְּצֹמֶר
 מִשְׁלִיךְ קִרְחוֹ כִּפְתָּיִם
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמְסָם
 מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב
 לֹא עָשָׂה כֵן וּלְכֹל־גּוֹי
 הַלְלוּ־יְיָ

הַלְלוּ יְיָ

הַלְלוּ אֶת־יי מִן־הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
 הַלְלוּהוּ שְׁמֹשׁ וַיְרַח
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי
 הַלְלוּהוּ בְּמִרוֹמִים:
 הַלְלוּהוּ כָּל־צָבָאוֹ:
 הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר:
 וְהַמָּיִם אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 כִּי הוּא צִוָּה וַיִּבְרָאוּ:

וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם
 הִלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר וּבָרַד שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר
 הַהָרִים וְכָל־גִּבְעוֹת
 הַחֲיָה וְכָל־בְּחֵמָה
 מִלְּכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים
 בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת
 יִחְלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ
 הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וּשְׁמַיִם:
 תְּהַלֵּלָה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּ־יְיָ:
 חָק־נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר:
 תַּנִּינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת:
 רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ:
 עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲדָזִים:
 רֶמֶשׂ וְצַפּוֹר כָּנָף:
 שָׂרִים וְכָל־שֹׁפֵטִי אָרֶץ:
 זִמְנִים עִם־נַעֲרִים:
 כִּי־נִשְׁגַּב שָׁמַיִם לְבָדּוֹ
 נִגְרַם קֶרֶן אֶל־עַמּוֹ
 תְּהַלֵּלָה לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּ־יְיָ:
 הִלְלוּ יְיָ |

תהלים קמט

שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ
 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׁיו
 יִחְלְלוּ שָׁמַיִם בְּמַחֲוֹל
 כִּי־רוֹצָה יְיָ בַּעֲמּוֹ
 יַעֲלִזוּ חֲסִידָיו בְּכָבוֹד
 רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִדוֹנָם
 לַעֲשׂוֹת גִּקְמָה בְּגוֹיִם
 לְאַסֹּר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים
 בְּכַבְלֵי בְרָזָל:
 הֲדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו
 תְּהַלֵּלָה בְּקִדְשׁוֹ
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
 הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
 הִלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ:
 הִלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ:
 הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
 הִלְלוּהוּ בְּהֵם אֶל־מִשְׁפַּט כְּתוּב
 הִלְלוּ־יְיָ:
 הִלְלוּ יְיָ |

תהלים קנ

הִלְלוּהוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ
 הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ
 הִלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר
 הִלְלוּהוּ בְּרַקִּיעַ עֲזוֹ:
 הִלְלוּהוּ כְּרַב גִּדְלוֹ:
 הִלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
 הִלְלוּ־יְיָ:
 הִלְלוּ יְיָ |

הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחֹל
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע
הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּי
הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְיָ
הַלְלוּ־יְיָ:
כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְחַלֵּל יְיָ
הַלְלוּ־יְיָ:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

בָּרוּךְ יְיָ וְיִמְצִיחַ שִׁכְן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּ־יְיָ:

בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָשָׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ:
וּבָרוּךְ יְיָ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו כָּל־הַקֶּהֶל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ תִּתְפַּלֵּל וְהַגְבִּירָה
וְהַתְפַּאֲרֶת וְהַנְצָחָה וְהַחֲדוּד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמִּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל וְלָרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל
וּבְיָדְךָ כֹּחַ וְגִבּוּרָה וּבְיָדְךָ לִגְדֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לְךָ וּמִתְחַלְלִים לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ:

אַתָּה־הוּא יְיָ לְבְדֹךָ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּלֶם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מְשֻׁתָּחוּיִם: ◊ אַתָּה־הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצַאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשִׁמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצַּאתָ אֶת־לְבָבּוֹ
נֹאמֵן לְפָנֶיךָ:

וְכָרוֹת עָמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי תַחְתִּי הָאֲמָרִי וְהַפְּרֹזִי
וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָגִשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ וְתָקַם אֶת־דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתָרָא
אֶת־עֵנִי אֲבִיתִנוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וְתַתֵּן אֹתָהּ
וּמִפְתֵּי בִפְרָעָה וּבְכָל־עֲבָדָיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ
עָלֵיהֶם וְתַעֲשֵׂה־לָּהֶם שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: ◊ וְהִנֵּם בִּקְעָתָ לְפָנֶיךָ נִשְׁעָבוּ
בְּתוֹךְ־הַיָּם בִּיבִשָּׁה וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם
עֲזִים:

תהלים פט

תהלים קלה

תהלים עב

ד"ה א' כ"ט

נחמיה ט

וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁבַּת הַיָּם: ◊ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְיָ וַיֹּאמְינוּ בְּיְיָ וּבַמֶּשֶׁה עַבְדּוֹ:

אֲזַיִּשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לְאֹמֶר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס
וְרָכְבוֹ רָמָה בָּיָם: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה נִיהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוָהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וְאַרְמְמֶנְהוּ: יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ
שָׁמוֹ: מַרְכָּבַת פָּרְעֹה וַחֲיָלוֹ יָרָה בָּיָם וּמִבְּחַר
שָׁלָשׁוּ טַבָּעוֹ בַּיַּם־סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ יַרְדּוֹ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־
אָבֶן: יְמִינֶךָ יְיָ נֹאדָרִי בַכֶּחַ יְמִינֶךָ
יְיָ תִרְעַץ אוֹיֵב: וּבָרַב גְּאוּנֶךָ תַּחַרְס־
קַמִּיךָ תִּשְׁלַח חֲרָנֶךָ יֹאכְלֵמוּ פִקְשׁ: וּבָרוּחַ
אֲפִידֶךָ נַעֲרֵמוּ מַיִם נִזְלִים קָפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: אָמֵר
אוֹיֵב אֲרָדְךָ אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלָל תִּמְלָאֲמוּ
נַפְשִׁי אַרְיֵק חֲרָבִי תִּוְרִישְׁמוּ יְדֵי: נִשְׁפָּת
בְּרוּיֶתְךָ כִּפְסֵמוּ יָם צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם
אֲדִירִים: מִי־כַמְכָה בָּאֵלֶם יְיָ מִי
כַּמְכָה נֹאדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֹת עָשָׂה
פֶּלֶא: נְשִׁית יְמִינֶךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִיֹת
בַּחֲסִדֶךָ עִם־נוֹ גְּאֻלָּתָּהּ נִתְלֹת בַּעֲזָתָּהּ אֶל־גְּנוּה
קֹדֶשְׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן תִּיל
אֲחֹז יִשְׁבִּי פִלֶּשֶׁת: אֲזַי נִבְהַלּוּ אֱלֹהֵי
אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְּגוּ
כָּל יִשְׁבֵּי כְנָעַן: תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ
נִפְחַד בְּגִדְל זָרוּעָתָּה יִדְּמוּ כָאָבֶן עַד־

יַעֲבֹר עִמָּךְ יי
עַד-יַעֲבֹר עִם-זוֹ
קִנְיָתָ: תִּבְאֲמוּ וְתִטְעֲמוּ בְּתֵר נַחֲלָתְךָ
מִזֶּכֶן
לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתִי יי
מִקֶּדֶשׁ אֲדֹנִי כֹונֵנוּ
יִדְיָךְ: יי וּמִלֶּךְ לְעֵלָם וָעֶד:

יי וּמִלֶּךְ לְעֵלָם וָעֶד: כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִשָּׁל בְּגוֹיִם: וְעַל מוֹשְׁעִים
בְּתֵר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת-תֵּר עֲשֹׂ וְהִיִּתָּה לִי הַמְּלוּכָה: > וְהִיִּתָּה יי לְמִלֶּךְ
עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כְּתוּב
לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מִלְּכֵנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נָאָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה
עֲזָ וּמִמְשָׁלָה נִצַּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה וְהִתְלָה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמִלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת מִעֲתָה וְעַד עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וְנִמְלִיךְ מִלְכוּתָהּ בְּחִינוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יֵהָא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לְעֵלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַי וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: לְעֵלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא וּשְׁרָתָא תִּשְׁבָּחָתָא
וְנִחְמָתָא דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

קריאת שמע וברכותיה

ש"ץ: **בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבָרֵךְ:**

קהל וש"ץ: **בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר
וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
מִלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים: סְלוּ
לְרַבֵּב בְּעֲרֻבוֹת בְּגִית שְׁמוֹ וְעַל זֶמֶן לְפָנָיו: וּשְׁמוֹ מְרוֹמֵם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִתְלָה: בְּרוּךְ
שֶׁם כְּבוֹד מִלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מִעֲתָה וְעַד-עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֲשֵׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-הַכֹּל:

המאיר לארץ ולדָרִים עֲלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבִטְוִבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יּוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מִה־רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ יי' כָּל־כְּכַמְנָה עֲשִׂיתָ מְלָאָה
הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדּוֹ מֵאֵז הַמִּשְׁבַּח וְהַמִּפְאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא
מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲגוּנוֹ
צוּר מְשֻׁגְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁגָּב בַּעֲדָנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל יָדְעָה הַכִּין וּפָעַל
זִהְרֵי תִמְהָ טוֹב יִצַּר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ מְאֻרּוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָזוֹ פְּנוֹת צָבָאוֹ
קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תָמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יי'
אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחָה מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ וְעַל־מְאֻרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ וּפְאֻרוֹךְ סִלָּה:

ש"י: תִּתְבָּרֵךְ צוּרֵנוּ מִלִּפְנֵי וּגּוֹאֲלֵנוּ בּוֹרָא קְדוּשִׁים: יִשְׁתַּבַּח
שְׁמֶךָ־לְעַד מִלִּפְנֵי יוֹצֵר מִשְׁרָתִים וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּל־עוֹמְדִים
בָּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ
עוֹלָם: כָּל־אֲהוּבִים כָּל־בְּרוּרִים כָּל־גְּבוּרִים וְכָל־עוֹשִׂים בְּאֵימָה
וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם: וְכָל־פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים
וּמְמַלִּיכִים –

קהל: אֵת שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:

ש"י: וְכָל־כֹּסֶפֶלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמוֹם זֶה מִזֶּה וְנוֹתָנִים רְשׁוֹת
זֶה לָזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה: קִדְשָׁה
כָּל־כָּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:

קהל: קְדוֹשׁ י' קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי' צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ש"י: וְהָאוֹפָנִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שָׂרָפִים
לְעֻמַּתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

קהל: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יי' מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימּוֹת יִתְּנוּ: לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ
וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ: כִּי הוּא לְבָדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרּוֹת עֹשֶׂה תְּדֻשּׁוֹת בְּעַל

מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נזרע תהלות
אדון הנפלאות: תמחדש בטובו בכל־יום תמיד מעשה בראשית:
קאמור: לעשה אנרים גדלים כי לעולם חסדו: ◊ אור חדש על־ציון
תאיר ונזפה כלנו מהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתירה חמלה
עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים
כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן
בלבנו להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים
את־כל־דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק
לבנו במצותיך¹ ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא־נבוש לעולם
ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך:
ותביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ותוליכנו קוממיות לארצנו:
כי אל פועל־ישועות אתה ובנו בחרת מכל־עם ולשון: ◊ ושרבתנו
לשמך הגדול סלה באמת להודות לך וליתחדך באהבה: ברוך אתה
יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

אל מלך נאמן

שמע ישראל יי אלהינו יי | אחד:

בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יי אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על־לבבך: ושננתם לבניך
ודברתם בם בשבתך בביתך בדרכך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על־ידך והיו לטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזוזות
ביתך ובשעריך:

והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום
לאהבה את־יי אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם: ונתתי

¹ נ"א: האר עינינו במצותיך ודבק לבנו בתורתך

מִטֶּר-אַרְצְכֶם בַּעֲתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאַסְפֹּת דְגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ:
וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בַּשָּׂדֶךְ לִבְהֶמְתְּךָ וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמַרְנוּ לָכֶם בְּן יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהַשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אֶפְיִי בָכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מִטֶּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מִזֶּהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לָכֶם:
וְשִׁמַּתֶּם אֶת-דְּבַרִּי אֱלֹהִי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל-יְדְּכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְרָהָם לֵאמֹר כִּימִי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל-כִּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכִּנְף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ * וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְיָ
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תָתִירוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אֹתָם
זָקִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדָשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

במדבר יו

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אֱמֶת וְיָצִיב וְנָכוֹן וְקִיָּם וְיִשָּׁר וְנֶאֱמָן וְאֱהוִיב וְחָבִיב וְנִחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא
וְאֲדִיר וּמִתְקֵן וּמִקְבֵּל וְטוֹב וְיָפָה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת
אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְּפָנֶי צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמוֹ
קִיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמִלְכוּתוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ לְעַד קֵיְמָת: וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים
נֶאֱמָנִים וְנִחְמָדִים * לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: ◊ עַל-אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ
עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל-הֶרְאֻשׁוֹנִים וְעַל-הָאֲחֵרֹנוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִיָּם לְעוֹלָם וָעֶד אֱמֶת
וְאֶמּוֹנָה חֹק וְלֹא יַעֲבוּר: אֱמֶת שְׁאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ ◊

מִלְכָּנוּ מֶלֶךְ אַבּוּתֵינוּ גּוֹאֲלָנוּ גּוֹאֲלֵ אַבּוּתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתָנוּ פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילָנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ אֵין אֱלֹהִים עוֹד וּזְלִתָּךְ:

עֲזַרְתָּ אַבּוּתֵינוּ אֶתְּהָ הוּא מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשְׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי
אָרֶץ: אֲשֶׁר־יֵאֵשׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל־לְבוֹ:
אָמֵת אֶתְּהָ הוּא אֲדוֹן לַעֲמֶךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים: אָמֵת אֶתְּהָ
הוּא רֹאשׁוֹן וְאֶתְּהָ הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֲלֵ וּמוֹשִׁיעַ:
מִמַּצְרִים גָּאֻלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הִקְדַּשְׁתָּ וּבְכוֹרֶיךָ גָּאֻלְתָּ וַיִּסְּסוּךָ בְּקַעַת וְזָדִים טַבַּעַת וַיִּדְּיִם הִעֲבַרְתָּ
וַיְכַסּוּ־מִים צָרִיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים
וְרוֹמְמוּ אֵל וְנִתְּנוּ יְדֵידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
לְמֶלֶךְ אֵל חַי־וָקִים רֶם־וְנִשְׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מְשִׁפִּיל גֵּאִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנֻוִים וְעוֹזֵר דָּלִים וְעוֹנֶה לַעֲמּוֹ בְּעֵת שְׁעָם
אֱלֹיו: (עוֹמְדִים כֹּאן) ◊ תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ: מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

קהל: מִי־כִמְכָּה בָּאֵלֶם יְיָ מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נּוֹרָא תְּהַלֵּל עֲשֵׂה
כָּל־א:

ש"ץ: שִׁירָה תִּדְּשָׁה שִׁבְּחוּ גֵאֻלִּים לְשִׁמְךָ עַל־שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּלָם
הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

קהל: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

◊ צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֲזַרְתָּ יִשְׂרָאֵל וּפָדָה כְּנָאֲמֶךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל:
בְּרוּךְ אֶתְּהָ יְיָ גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

תפילת העמידה

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה: (בעש"ת: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים מְלֹךְ חֶפֶץ בַּחַיִּים וְכֹתֵבנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים:) מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ
בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֹךְ מַמּוֹת וּמַחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים זוֹכֵר יְצִירָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה הַמֵּתִים:

בחזרת הש"ץ אומרים קדושה כאן:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִחַלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יי *הָאֵל* (* בעש"ת: הַמְּלֹךְ) הַקְּדוֹשׁ:

קדושה

ש"ץ: נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם כְּשֶׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשָׁמִי מְרוֹם כְּכַתוּב
 עַל יָד נְבִיאֶךָ קָלָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 קהל וּש"ץ: קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 ש"ץ: לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
 קהל וּש"ץ: בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:
 ש"ץ: וּבְדַבְרֵי קִדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
 קהל וּש"ץ: יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוּהָ:
 ש"ץ: לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גְּדֻלָּה וּלְנֶצַח נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשְׁמֹךְ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ *הָאֵל (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמֵד לְאַנּוֹשׁ בִּינָה וְחֲנֻנִי מֵאַתָּה בִּינָה דַּעַת
 וְהַשְׁכֵּל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ
 בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַרוֹצֶה בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלָח
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאָה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאֹלָנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי גּוֹאֵל חֲזָק
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בְּצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֵל תָּפֶן אֵל רִשְׁעֵנוּ
 וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמָּנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ: הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ יְהִי
 נָא חֶסֶדְךָ לְנַחֲמָנוּ טָרֵם נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ עֲנֵנוּ כְּדָבָר שְׁנֵאמַר: וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ
 וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע: כִּי אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בְּעֵת צָרָה הוֹדָה
 וּמִצִּיל בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַעוֹנָה בְּעֵת צָרָה:

**רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אִתָּהּ וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ ⁱⁱ כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אִתָּהּ: בְּרוּךְ
אַתָּה יי רּוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים

מערבית דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

**בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה
וְתֵן (בְּקִיץ: בְּרַכָּה) (בַּחֲרוֹף: טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשִׁפְעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנוֹתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:**

**תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ. נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

**הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדִּיקְנוּ כַּמִּשְׁפָּט:
בְּרוּךְ אַתָּה יי *מֶלֶךְ אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):**

**לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרִיעַ יֵאָבְדוּ וְכָל אוֹיְבֵי
עַמֶּךָ מִתְּהִי יִכָּרְתוּ וּמִלְכוּת זֶדוֹן מִתְּהִי תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתִתְמַגֵּר וּתִכְנִיעַ
בְּמִתְהִירָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אֲבָכִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:**

**עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יִהְיֶה רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעֲוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי
כָךְ בְּטַחָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:**

ⁱⁱ תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יי אלהינו שתשלח מהרה רפואה שלמה מן השמים רפואת הנפש
ורפואת הגוף לחולה (פלוני בן פלוני) בתוך שאר חולי ישראל:

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין:
בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוֶם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִנְיָנוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ. קָרֵן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תַּפְלָתֵנוּ כִּי אַל שׁוּמַע תַּפְלָתֵנוּ וְתַחֲנוּגֵינוּ אֶתָּה וּמִלִּפְנֵיךְ מִלְּכֵנוּ רִיקָם
אַל תִּשְׁיבֵנוּ כִּי אֶתָּה שׁוּמַע תַּפְלַת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי שׁוּמַע תַּפְלָה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר
בֵּיתְךָ: וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר
זְכוּנֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם
עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיךְ לְפִלִּיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זְכָרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
וּבְדַבֵּר יִשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי
אַל מִלֶּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית: בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל
 שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ: כֵּן תַּחֲיֵינוּ
 וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסוּךְ גְּלוּיֵינוּ
 לַחֲצֹרֹת קִדְשֶׁךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רִצְוֶיךָ וּלְעִבְדֶּךָ
 בְּלִבָּב שְׁלֵם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
 לָךְ בְּרוּךְ אַל תִּהְיֶה דָּאוֹת:

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַתָּה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
 צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן וְשִׁעֲנוּ אֶתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תִּהְלִיתָךְ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בִּינְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נַפְיֶךָ שֶׁבְּכָל
 יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים:
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם
 כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִנִּינוּ לָךְ:

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בַּחוּכָה: בַּיָּמִי מִתְּהִיָּהוּ בֶן יוֹחָנָן כֹּהֵן
 גָּדוֹל חֲשַׁמְנִי וּבָנוּי בְּשַׁעֲמֻדָּה מַלְכוּת יוֹן
 הִרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ
 וּלְהַעֲבִירם מִחֻקֵּי רְצוֹנָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ
 הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם רַבָּתָא אֵת
 רִיבָם הִנֵּיתָ אֵת דִּינָם נִקְמָתָא אֵת נִקְמָתָם:
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בִּיד
 מַעֲטִים וְטַמְאִים בִּיד טְהוּרִים וְרַשָּׁעִים בִּיד
 צַדִּיקִים וְזָדִים בִּיד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ: וְלָךְ
 עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהִיוֹם
 הַזֶּה: וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לְדַבֵּר בֵּיתְךָ וּפָנוּ
 אֵת הַיִּכְלָךְ וְטַהֲרוּ אֵת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ
 נֵרוֹת בְּחֲצֹרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי
 חֲנֻכָּה אֱלֹי לַהֲדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

בַּפּוּרִים: בַּיָּמִי מְרַדְּכִי
 וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה
 בְּשַׁעֲמֻד עֲלֵיהֶם הָמָן
 הִרְשָׁע בִּקְשׁ ^(אסתר א)
 לְהַשְׁמִיד לְתַרְגֵּי וּלְאַבְדָּ
 אֶת-כָּל־הַיְּהוּדִים מִנְּעַר
 וְעַד-זָקֵן טָרַף וְנָשִׁים בָּנוֹם
 אֶחָד בְּשָׁלוֹשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ
 שְׁנֵים-עָשָׂר הוּא־תַּחֲדָשׁ
 אֲדָר וְשָׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתָּ
 אֵת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֵת
 מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּתָ גְּמוּלוֹ
 בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת
 בָּנוֹ עַל הָעֵץ:

וְעַל כָּל־מִלְכֵי הָעוֹלָם וְעַד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ
וְעִזְרָתְנוּ סֶלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמוֹךְ וְלֹךְ נָאָה לְהוֹדוֹת:

— ברכת כהנים —

בחזרת הש"ץ בארץ ישראל אם יש כוהנים, הם מברכים את הקהל:

מדלגים פרק זה כשיש רק כהן אחד:

ש"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהֲרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים,
ש"ץ וקהל: עַם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר:

כהנים: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל
אֱהֲרֹן וּצְנוּנוֹ לְבִרְכָּךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ:
יֵשָׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם:

קהל: אֲדִיר בְּמָרוֹם	כהנים: רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה
שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שְׁלוֹם	שְׁגֹזְרָתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
וְשְׁמֹךְ שְׁלוֹם: יְהִי רְצוֹן	כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
שִׁתְּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל	קְדוֹשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְכָּךָ אֶת־עַמְּךָ
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים	אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
וּבִרְכָּה לְמִשְׁמַרְתָּ שְׁלוֹם:	לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתְּיָנוּ אֲרָץ זָבֶת
	חֵלֶב וְדִבְשָׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַהּ הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ: בִּרְכָנוּ אֲבוֹנֵינוּ כָּלְנוּ כְּאֶחָד בְּאֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ: * בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
(* בעש"ת: בְּסֹפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:)

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי תִדּוּם וְנִפְשֵׁי כְּעֹפֶר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נִפְשִׁי: וְכָל תְּחוּשָׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמוֹךְ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶיךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ: לִמְעַן יִחַלְצוּן יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרֵּי-פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְּמוֹנוֹת: וְעֶרְבָה לָנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְּמוֹנוֹת:

תהלים ס
תהלים יט

מלאכי ג

בימי חול שאין בהם תחנון אומרים קדיש עמ' 39

בסוכות נוטלים הלולב עמ' 56

בחול המועד, חנוכה, וראש חודש אומרים "הלל" עמ' 56

בעשי"ת אומרים "אבינו מלכנו" עמ' 70

~ תחנון ~

אין אומרים "תחנון" בבית הכנסת ביום המילה, בבית אבל, ראש חודש, כל חדש ניסן, ל"ג בעומר, מראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

ביום א', ג', ד', ו', מתחילים ב"רחום וחנון" עמ' 37. בשני וחמישי בחול מתחילים כאן:

וְהוּא רַחוּם וְכַפּוּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יִעִיר
כָּל־חַמְתּוֹ: אַתָּה יי לֹא תִכְלֹא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תָּמִיד
יִצְרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהַדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁךְ
לְהַשְׁתַּכְּחַת בְּתַהֲלֻתְךָ: אִם־עוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יְהי אֲדֹנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי־עֲמָךְ
הִסְלִיתָה לְמַעַן תִּתְּנָה: לֹא כַחַטְאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמֹל
עָלֵינוּ: אִם־עוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ זִכְרֵךְ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדְךָ
כִּי מַעוֹלָם הָמָּה: יַעֲנֵנוּ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבֵנוּ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יי
הוֹשִׁיעָה חֲמֻלְךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרָאֵנוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָנּוּן וְעַנּוּנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: אֲדוֹנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ שְׁמַע קוֹל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: וְעַתָּה אֲדֹנִי
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ
שֵׁם כְּיוֹם הַזֶּה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנִי כָּל־צְדָקָתְךָ יִשָּׁב־נָא אִפְּךָ וְחַמְתְּךָ
מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הִרְקֵדְשָׁךְ כִּי בַחַטְאֵינוּ וּבְעוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם
וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל־סָבִיבֵתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְּלַת עַבְדְּךָ
וְאַל־תַּחֲנוּנֵנוּ וְהָאֵר פְּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשְּׁמָם לְמַעַן אֲדֹנִי:

תהלים עח

תהלים קו

תהלים קל

ירמיה יד
תהלים כה

תהלים כ

דניאל ט

הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פִּקְחָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׁמֹתֵינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֹךְ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל־צְדָקָתֵנוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ
לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים: אֲדֹנִי שְׁמָעֵה אֲדֹנִי סִלַּח אֲדֹנִי הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי־שְׁמֹךְ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:
אָבִינוּ אָב הִרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ נְפּוּצוֹתֵינוּ מֵאֶרְבַּע כְּנָפוֹת
הָאֶרֶץ יִפְּרוּ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ: וְעַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה
אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ
צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: חוּסָה יי עַל־עַמְּךָ וְאַל־תִּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחִרְפָּה

דניאל ט

ישעיה טד

יואל ב

לְמַשְׁלָבָם גוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ אֵלֶיהֶם: יִדְעֵנוּ כִּי חֲטֵאוֹנוּ
וְאִין מִי יַעֲמֵד בַּעֲדֵנוּ שְׁמֶךְ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעַת צָרָה: יִדְעֵנוּ כִּי אִין
בָּנוּ מַעֲשִׂים צָדִיקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךְ: כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים כֵּן
תִּרְחֹם יי עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךְ: חֲמוּל עַל עַמֶּךָ רַחֵם עַל נַחֲלִיתְךָ
חוֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ: חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי לֹךְ יי הַצָּדִיקָה עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
בְּכָל עֵת:

הַבֵּט נָא רַחֵם נָא עַל עַמֶּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךְ: בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
אֱלֹהֵינוּ חוֹס וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאן מִרְעִיתְךָ וְאַל יִמָּשָׁל בָּנוּ קֶצֶף כִּי לֹךְ
עֵינֵינוּ תִּלְוִיּוֹת: הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךְ רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ: הַבִּיטָה
וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לֹךְ יי הַיְשׁוּעָה: בָּךְ תּוֹחֲלֵתָנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אָנָּה
סִלַּח נָא אֶל טוֹב וְסִלַּח כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה
לְפָנֶיךָ עֲקָדָת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי שְׁמֶךְ
הַגְּדוֹל נִקְרָא עָלֵינוּ: עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחֶסֶדְךָ: חַנּוּן
וְרַחוּם הַבִּיטָה וְעֲנֵנוּ בַּעַת צָרָה כִּי לֹךְ יי הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ מַחֲסֵנוּ
אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּרָע מַעַלְלֵינוּ: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסֶדְךָ וּכְרַב טוֹבְךָ
הוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמֵּל נָא עָלֵינוּ כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרָנוּ: אֵל
תַּעֲזָבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמָּנוּ כִּי נִפְשָׁנוּ קֶצֶף מִחֶרֶב וּמִשְׁבִּי
וּמִדָּבָר וּמִמַּגָּפָה וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן: הַצִּילָנוּ כִּי לֹךְ קוֹיָנוּ וְאַל תִּכְלִימָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ: וְהָאֵר פְּנִיךָ בָּנוּ וְזָכַר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
שְׁמֶךְ: רְאֵה בְּצִרּוֹתֵינוּ וְשִׁמְעֵ קוֹל תַּפִּלָּתָנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל
פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אִין כְּמוֹךָ: יי אֱלֹהֵינוּ
אָנָּה שֶׁאֵי נָא פִּשְׁעֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכָּנוּ צוּרָנוּ וְגוֹאֲלָנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחֲסִין
בְּכַת חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל מַעֲשִׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֲרֶךְ
אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּרַב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךְ:

שָׁמַע מִלִּכְנֹו תִפְלָתְנוּ וּמִיָּד אוֹיְבֵינוּ הִצִּילָנוּ: שָׁמַע מִלִּכְנֹו תִפְלָתְנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן הִצִּילָנוּ: אָבִינוּ מִלִּכְנֹו אֶתָּה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תַּנְחֵנוּ: אֵל תַּעֲזֹכֵנוּ אָבִינוּ וְאֵל תַּפְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מִלֵּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ירמיה יד

אין כְּמוֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אין כְּמוֹךְ אֵל אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֶמֶת: הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַּעַשׁ וּמִרָגֶז הִצִּילָנוּ: זָכֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תָּפֶן אֵל קָשִׁינוּ וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֶיךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה כִּי כֵן דִּרְכֶּךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: חוֹסֶה יי עַל עַמֶּיךָ וְהִצִּילָנוּ מִזַּעַמֶּיךָ וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֶּפֶה וְיִגְזֶרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ אֲדֹנָי הַצִּדִּיקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים מִה נִתְאוּנָן וּמִה נֹאמֵר מִה נִדְבֵר וּמִה נִצְטָדֵק: נַחֲפָשָׁה דְרָכֵינוּ וְנַחֲקֶרֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינֶךָ בְּשׁוֹטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יי הַצִּלִּיחָה נָּא: אָנָּה יי עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: לֵךְ יי חֲכִינוּ לֵךְ יי קִיְנוּ לֵךְ יי נִיחַל אֵל תַּחֲשָׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֹאמְרוּ גוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוַתָם כָּל בָּרֶךְ וְכָל קוֹמָה לֵךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

שמות לב

דניאל ט

תהלים קיח

הפִּוֶּתֶת יָד בְּתִשְׁוִבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְחָלָה נִפְשָׁנוּ מִרַב עֲצֻבּוֹנָנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נִצַּח: קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חָסִינוּ בָּךְ: אָבִינוּ מִלִּכְנֹו אִם אֵין בָּנוּ צָדִיקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זָכֹר לָנוּ אֶת בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְעֵדוּתֵינוּ בְּכָל יוֹם יי אַחַד: הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְאוּבֵינוּ וְצָרוֹת לְבָבֵנוּ: חוֹסֶה יי עָלֵינוּ בְּאֶרֶץ שָׁבִינוּ וְאֵל תִּשְׁפּוּךְ חֲרוֹנֶךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחֲנוּ עַמֶּיךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטִמְאַת הַנֶּדֶה: עַד מָתִי עֵזְךָ לְשָׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר: עוֹבְרָה גְבוּרָתְךָ וְקִנְיָתְךָ עַל אוֹיְבֶיךָ הֵם יִבְּשׁוּ וְיִחַתּוּ מִגְּבוּרָתָם וְאֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוּתֵינוּ: מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיוֹם צָרָתֵנוּ וְאִם לֹא לְמַעַנְנוּ לְמַעַנְךָ פֶּעַל וְאֵל תִּשְׁחִית זָכֹר שְׁאֵרֵיתֵנוּ: וְחֵן אִם תִּמְנִיחֲדִים שִׁמְךָ פַּעַמִּים בְּכָל יוֹם תָּמִיד בְּאַהֲבָה וְאוֹמְרִים: שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אַחַד:

דברים י

נפילת אפים

אין אומרים "תחנון" בבית הכנסת ביום המילה, בבית אבל, ראש חודש, כל חדש ניסן, ל"ג בעומר, מראש חדש סיון עד אסרו חג שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קטן).

רחום וחנון, חטאתי לפניך יי מלא רחמים רחם עלי וקבל תחנוני

וְאַל-בְּחִמָּתְךָ תִּסְרְנִי:	יְיָ אֱלֹהֵי בִּיאָפֶךָ תוֹכִיחֵנִי
רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְחַלְתִּי עֲצָמַי:	חַנּוּנִי יְיָ כִּי אֲמַלֵּל אֹנִי
וְאַתָּה יְיָ עַד-מָתִי:	וְנַפְשִׁי נִבְחַלְתָּ מָאֵד
הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ:	שׁוּבָה יְיָ חֲלָצָה נַפְשִׁי
בְּשֹׂאוֹל מִי יוֹדֶה-לָּךְ:	כִּי אֵין בַּמּוֹת זִכְרְךָ
אֲשַׁחֲחֶה בְּכָל-לַיְלָה מִטְּתִי	יִגְעַתִּי וּבְאַנְחֹתִי
עֲשֵׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי	בְּדַמְעֹתַי עֲרֹשִׁי אִמְסָה:
סִירוּ מִמֶּנִּי כָל-פַּעְלֵי אֹנִן	עֲתָקָה בְּכָל-צוּרְרָי:
שָׁמַע יְיָ תַּחֲנּוּנִי	כִּי-שָׁמַע יְיָ קוֹל בְּכִי:
יִבְשׁוּ וַיִּבְחַלְתִּי מָאֵד כָּל-אֵיבֵי	יְיָ תַּפְלִתִּי יִקַּח:
	יָשְׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְע:

בשני וחמישי:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרֹנֶן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לְעַמֶּךָ: ש"ץ:

הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאָה כִּי הִינֵנּוּ לַעַג וְקִלְס בְּגוֹיִם נִחַשְׁבָּנוּ כְּצֹאֵן קהל:

לְטִבַּח וְיִבֹּל לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ: יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ש"ץ:

שׁוּב מִחֲרֹנֶן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לְעַמֶּךָ: (שמות לב)

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחַלֵּת וְתִקְוָה חֵן אִם לְשִׁמְךָ מִקְוֶה טְהוֹר קהל:

יִשׁוּעָתֵנוּ קִרְבָּה יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנַח-לָנוּ רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת

כַּעֲסְךָ מֵעַלְיֵנוּ:

אָנָּה שׁוּב מִחֲרֹנֶךָ וּרְחַם סֶגְלָה אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ש"ץ:

שׁוּב מִחֲרֹנֶן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לְעַמֶּךָ:

- חוסה יי עלינו ברחמיך ואל תתנגנו בידי אכזרים: למה קהל:
- ואמרו הגוים איה-ָא אלהיהם: למענך עשה עמנו חסד ואל תאחר:
- אנא שוב מחרונך ורחם סגלה אשר בחרת יי אלהי ישראל ש"י:
- שוב מחרון אפך והנחתם על-הרעה לעמך:
- קולנו תשמע ותחן ואל תפושנו ביד אויבינו למחות את שמנו: זכר אשר נשבעת לאבותינו ככוכבי השמים ארבה את זרעכם ועתה נשארנו מעט מהרבה:
- קהל:
- ובכל זאת שמך לא שכחנו נא אל תשכחנו: יי אלהי ישראל ש"י:
- שוב מחרון אפך והנחתם על-הרעה לעמך:
- ש"י:
- עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו למען שמך:
- קהל:
- יי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחתם על-הרעה לעמך: וש"י קהל

בתענית ציבור:

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל: שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיוחדים שמך יי אלהינו יי אחד: שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המְשֻׁלָּשִׁים בשלוש קדושות קדוש קדוש קדוש: מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה-נעשה כי עליך עינינו: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי-חסדך יי עלינו כְּאֲשֶׁר יחַלְנו לך: אל-תזכר-לנו עונות ראשנים מהר יקהמונו רחמיך כי דלנו מאד: חננו יי חננו כי-רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור: כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו: > עזרנו אלהי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו

ד"ה ב' כ
תהלים כה
תהלים לג

תהלים עט
תהלים כב
חבקוק ג
תהלים קג
תהלים עט

לַמַּעַן שְׁמֹד:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרְא כְּרַעוּתָהּ וְנִמְלִיד מְלִכּוּתָהּ בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוּמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיהַ דְּקֻדְשָׁא בְּרִידָא הוּא: לְעָלְמָא מְכַל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִתְמַתָּא דְּאִמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ביום ב' ה', ראש חודש, חנוכה, וחול המועד קוראים התורה. בשאר ימים ממשיכים ב"אשרי" עמ'

46

﴿ סדר קריאת התורה ﴾

אין אומרים "אל ארך" בראש חודש, חנוכה, וחול המועד:

אֵל אֶרְךְ אָפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת אֵל בְּאַפָּךְ תּוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל־עַמֶּךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע: חָטֵאנוּ לָךְ אֲדוֹן סֶלַח נָא כָּרִב רַחֲמֶיךָ אֵל:

פותחים הארון

**וַיְהִי בַּנֶּסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצֹל אֵיבֶיךָ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאֶיךָ
מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר־יְיָ מִירוּשָׁלַם: בְּרוּךְ שְׁנָתָן תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֻדְשָׁתוֹ:**

ש"ץ: **גִּדְּלוּ לִי אֶתִּי וְנִרְוִמָמָה שְׁמוּ יַחְדוּ**

כולם: **לָךְ יְיָ תִּגְדָּלָה וְתִגְבּוּרָה וְתִתְפָּאֲרַת וְתִנְצַח וְתִהְיוֹד כִּי־כָל
בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי לָךְ יְיָ תִּמְלֹכָה וְתִמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ: רּוֹמְמוֹ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְתַדָּם רַגְלֵי קִדּוּשׁ הוּא: רּוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
לְתַר קִדְשׁוֹ כִּי־קִדּוּשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:**

במדבר'

ישעיה ב'

תהלים לד'

ד"ה א' כט

תהלים צט

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער בנצר הרע מן הנשואים ויחון עלינו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

מניחים הספר על השולחן:

גבאי: **ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחן פלשתנו ופלשת עמו בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרחון:** ונאמר אמן: **הפל הבו גודל לאלהינו ותנו כבוד לתורה:** כהן קרב יעמוד iii (פלוני בן פלוני) תהלים יט
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי
תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים
משמחי-לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך
את-עמו בשלום: האל-תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
החוסים-בו:

כולם: **ואתם הדי בקים ביי אלהיכם חיים-כלכם היום:**

דברים ד

קריאת התורה בעמוד 163

עולה: **ברכו את יי המברך:**

עולה וקהל: **ברוך יי המברך לעולם ועד:**

עולה: **ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו:** ברוך אתה יי נותן התורה:

אחר הקריאה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו: ברוך אתה יי נותן התורה:

iii עם אין כהן: אין כאן כהן, יעמוד (פלוני בן פלוני) במקום כהן

ברכת הגומל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת שְׁמֹמְלֵי כָּל טוֹב:
קהל: מִי שְׁמֹמְלָךְ כָּל טוֹב הוּא יִגְמְלָךְ כָּל טוֹב סֵלָה:

מי שברך לעולה:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֶךְ אֶת

(פלוגי בן פלוגי)

אוֹתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ בְּעִבּוּר שְׁעָלָה לְכַבּוֹד הַמָּקוֹם וְלְכַבּוֹד הַתּוֹרָה
בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אָחָיו: וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שברך לחולים:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וְשְׁלֹמֹה הוּא
יְבָרֶךְ וְיִרְפֹּא אֶת [הַחוֹלִים \ הַחוֹלָה \ הַחוֹלָה] (פלוגי(ת) בַּבֵּית פְּלוּגִית ...), בְּעִבּוּר
שְׁכָל הַקָּהָל מִתְפַּלְלִים בַּעֲדָם, בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִרְחַם

לחולה

לחולה

לחולים

עָלֶיהֶם	וּבִרְכָּתָם	עָלָיו	וּבִרְכָּתוֹ	עָלֶיהָ	וּבִרְכָּתָהּ
וּרְפָאָם	וּיְחַיֶּהֶם	וּרְפָאָהוּ	וּיְחַיֶּהוּ	וּרְפָאָהָ	וּיְחַיֶּהָ
וּיְחַיֶּם וְיַצִּילֵם, מִכָּל		וּיְחַיֶּהוּ וְיַצִּילֵהוּ, מִכָּל		וּיְחַיֶּהָ וְיַצִּילֶיהָ, מִכָּל	
צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח		צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח		צָרָה וְצוּקָה וְיִשְׁלַח	
מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה		מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה		מְהֵרָה רְפוּאָה שְׁלָמָה	

לְכָל-אֲבָרִיָּה וְגִידִיָּה	לְכָל- אֲבָרָיו וְגִידָיו	אֲבָרֵיהֶם
וּלְכָל- גּוֹפָה וְנִפְשָׁה,	וּלְכָל- גּוֹפּוֹ וְנִפְשׁוֹ,	וּלְכָל- וְגִידֵיהֶם
וַיְנוּחוּ עָלֶיהָ כָּל-	וַיְנוּחוּ עָלָיו כָּל-	גּוֹפִם וְנִפְשִׁם, וַיְנוּחוּ
הַפְּרָכּוֹת, וַיִּבְטֹל	הַפְּרָכּוֹת, וַיִּבְטֹל	עָלֵיהֶם כָּל-הַפְּרָכּוֹת,
מֵעָלֶיהָ כָּל- גְּזֵרוֹת	מֵעָלָיו כָּל-גְּזֵרוֹת	מֵעָלֵיהֶם
קָשׁוֹת, וַיִּמָּלֵא כָּל-	קָשׁוֹת, וַיִּמָּלֵא כָּל-	כָּל-גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת,
מִשְׁאָלוֹת לִבָּהּ	מִשְׁאָלוֹת לִבּוֹ לְטוֹבָה,	וַיִּמָּלֵא כָּל- מִשְׁאָלוֹת
לְטוֹבָה, וַיִּצְמִיחַ לָהּ	וַיִּצְמִיחַ לוֹ וּלְכָל-	לִבָּם לְטוֹבָה, וַיִּצְמִיחַ
וּלְכָל- יִשְׂרָאֵל יְשׁוּעָה	יִשְׂרָאֵל יְשׁוּעָה	לָהֶם וּלְכָל- יִשְׂרָאֵל
בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.	בְּקָרוֹב, וְכֵן יְהִי רָצוֹן.	יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב, וְכֵן
וְנֹאמַר אָמֵן:	וְנֹאמַר אָמֵן:	יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שבירך לילדת בן:

מִי שֶׁבִּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרֵיהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרֶךְ אֶת הָאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת

(ל79/ונית בת 97/ונית)

עם בְּנֵה הַנּוֹלָד בְּמִזְל טוֹב בְּעִבּוֹר שְׁבַעֲלָה נָדָר בְּעָדָם ... בְּשֹׁכֵר זֶה תִּקְדּוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יְהִי בְּעִזָּרָם וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּזְכֶּה אֶת הָאֵם לְגַדֵּל אֶת בְּנָה בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹם
וּלְהַדְרִיכּוֹ בְּאַרְח מִישׁוֹר לַתּוֹרָה לַחֲפָה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

מי שבירך לילדת בת:

מי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרָךְ אֶת הָאִשָּׁה הַיּוֹלֶדֶת

(פלוגית בת פלוגית)

עם בִּתְּהָ הַנּוֹלֶדֶת בְּמִזְל טוֹב (וְיִקְרָא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל...) בַּעֲבוּר שְׁבַעֲלָה נָדָר
בַּעֲדָן... בְּשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְהִי בְּעֶזְרָן וְיִשְׁמְרָן וְיִזְכֶּה אֶת הָאִם
לְגַדֵּל אֶת בִּתְּהָ בְּטוֹב וּבִנְעִימִים וּלְהַדְרִיכָהּ בְּאַרְח מִישׁוּר לְמִצּוֹת לְחַפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. וְנֹאמַר אָמֵן:

אבי של בר מצוה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר פָּטַרְנִי מִעֲנֹשׁוֹ שְׁלָחָה

מי שבירך לבר מצוה:

מי שִׁבְרָךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרָךְ אֶת

(פלוגי בן פלוגי)

שֶׁהִגִּיעוּ יָמָיו לְהִיּוֹת בֶּר מִצְוָה וְעָלָה הַיּוֹם לַתּוֹרָה בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה לְתַת שִׁבְח
וְהוֹדָאָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ (וְנִדְר...) בְּשֹׁכֵר זֶה
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵהוּ וְיַחְיֵהוּ וְיַכּוֹנֵן אֶת לְבוֹ לְהִיּוֹת שָׁלֵם עִם יי וּלְלַכֵּת
בְּדַרְכָּיו וּלְשֹׁמֵר מִצְוֹתָיו כָּל הַיָּמִים וְנֹאמַר אָמֵן:

לאחר שמסיים קריאת הקורא אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבִרָא כְּרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְיוֹמֵן קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיָּה
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְּקָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא : לְעָלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא
וְנִחְמָתָא דְאִמְרֵן בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

הגבהה:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־פִּי יְיָ בְיַד־מֹשֶׁה:
 עֶץ־חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכֶּיָּהּ מְאֹד: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נֹעַם
 וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׁמְאוּלָּהּ עֹשֶׂה וְקָבוֹד: יְיָ
 חָפֵץ לַמַּעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדִיר:

דברים ד
 במדבר ט
 משלי ג

ישעיה מב

גלילה:

לָךְ יְיָ הַגִּדְלָהּ וְהַגְבִּירָהּ וְהַתְפַּאֲרֶתָּ וְהַנְצַח וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרָאשִׁי: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבְיָדְךָ כָּח וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק
לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַהֲלִים לְשֵׁם תְּפַאֲרֶתְךָ: יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִתְּנוּ לָנוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ
וְתִתְּנֵהוּ עַל בְּנֶיךָ בְּמִדַּת טוֹבָה וְתַכְּנֵס לָהֶם לְפָנִים מְשׁוֹרֶת הַדִּין:

ש"ץ: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי־נִשְׁגָּב שְׁמוֹ־לְבָדוֹ:

קהל: הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: נִיָּרָם קֶרֶן לְעֹמֹ תְהַלֵּה לְכָל־חֲסִידָיו
לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבֹו הַלְלוּיָהּ:

כשחוזרים הספר תורה לארון:

לְדָוִד מְזֻמָּר

לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ	תִּכָּל וְיִשְׁבִּי בָהּ:
כִּי־הוּא עַל־יָמַיִם יִסְדָּהּ	וְעַל־נְהָרוֹת יְכַוְנֶנָּהּ:
מִי־יַעֲלֶה בְּתֶרֶיִי	וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְּשׁוֹ:
נָקִי כַפִּים וְבֶרֶךְ לֵבָב	אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לַשּׂוֹא נַפְשִׁי
וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:	יִשָּׂא בִּרְכָה מֵאַתָּה יְיָ
וְצִדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:	זֶה דָּוִד דִּרְשׁוֹ
מִבְּקֵשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם	וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יְיָ עֲזֹז וּגְבוּר
יְיָ גְבוּר מִלְּחָמָה:	שָׂאוּ שְׁעָרִים רִאשֵׁיכֶם
וְשָׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם	וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד:
מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד	יְיָ צְבָאוֹת

דה"א' כט

תהלים קמח

תהלים כד

הוא מִלֵּךְ הַכְבוֹד סֵלָה:

וּבִנְחָה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רַבְבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְיָ לִמְנוּחָתָךְ
אֲתָה נֶאֱרֹן עֲזָךְ: כְּהִנִּיךְ יִלְפָשׁוּ-צֶדֶק וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּנוּ: כְּעֹבֵר דָּגָד
עֲבָדְךָ אֶל-תֵּשֵׁב פָּנַי מִשִּׁיחָךְ: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי
אֶל-תַּעֲזֹבוּ: > עֵץ-חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ תִּמְכֶּיָה מְאֹשֶׁר: דִּרְכֶּיָה
דִּרְכֵי-נָעַם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיֵנוּ
כְּקִדְּמָם:

במדבר י'

תהלים קלב

משלי ד

משלי ג

איכה ה

סגורים הארון

סיום התפילה

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶיךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵךְ לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֶלֶהִיו:
תִּהְיֶיךָ לְדָגָד

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוֹמַמְנָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכָּךְ וְאֶהְלֶלְךָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דּוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזִיז נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלּוֹתֶיךָ וּגְדָלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב-טוֹבְךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחֻם יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדָל-חֶסֶד:
טוֹב-יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבִנְיָ הָאָדָם גְּבוּרָתִי וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתִי:

מִלְכוּתְךָ מְלָכּוֹת כָּל־עַלְמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר:
 סוּמְךָ יי לְכָל־הַנְּפָלִים וְזוֹקֶךָ לְכָל־הַכְּפוּפִים:
 עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פּוֹתֵחַ אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
 צַדִּיק יי בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׁיו:
 קָרוֹב יי לְכָל־קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
 רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
 שׁוֹמֵר יי אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תַּחֲלֵת יי יִדְבָּר פִּי וַיִּבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם תְּלָלוּ־יְיָ:

תהלים קטו

אין אומרים למנצח בראש חודש, חנוכה, י"ד וט"ו אדר א', פורים ושושן פורים, ערב פסח, חול המועד, אסרו חג, תשעה באב, ערב יום כפור, ובבית אבל.

לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדָוִד:

יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה וְיִשְׁלַח־עֲזָרָךְ מִקֹּדֶשׁ:
 יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶךָ וַיִּתֵּן־לָךְ כָּל־בָּבָד:
 נִרְנְנָה וּבִישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְּגַל:
 יִמְלֹא יי כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה יִדְּעוּ
 כִּי הוֹשִׁיעַ יי מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְּשׁוֹ:
 בְּגִבּוֹת יֵשַׁע יִמִּינוּ: אֱלֹהִים בָּרֻכָּב וְאֱלֹהִים בְּסוּסִים:
 וְאַנְחֵנוּ וּבְשֵׁם־יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: חֲמָה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ
 וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ
 יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

תהלים כ

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פָשַׁע בִּיעָקֵב נָאָם יי: וְאַנִּי נְאֻת בְּרִיתִי אֹתָם
 אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא־יִמְּוָשׁוּ מִפִּיךָ

ישעיה נט

וּמִפִּי זִרְעֶךָ וּמִפִּי זִרְעֶךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: ◊ וְאַתָּה קָדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר:

תהלים כב

ישעיה ו

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵי-אָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאָמְרִין: קָדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ
קָדִישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קָדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מְלִיא כָּל אֲרָעָא זִיו יִקְרָה: ◊ וּתְשַׁאֲנֵי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רָעַשׁ גְּדוֹל:

בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

יחזקאל ג

וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא וּשְׁמַעַת בְּתַרִּי קָל זֵיע סְגִיא דְּמִשְׁבָּחִין וְאָמְרִין: בְּרוּךְ
יִקְרָא דִּין מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד:

שמות יו

יְיָ מַלְכוּתָהּ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
אַבְתֵּינוּ שְׁמֵרָה-נָּא לְעוֹלָם לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמּוּךְ וְהִכֵּן לִבָּבָם

דה"א כט

אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: כִּי-אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֲיֶךָ:

תהלים עט

תהלים פו

צְדֻקְתֶּךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָיִּי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס לָנוּ הָאֵל

תהלים קט

מיכה ז

תהלים חו

יְשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עַמּוּנוּ מִשְׁגֵּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת
אֲשֶׁר' אֲדָם בָּטַח בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קְרָאֵנוּ:

תהלים מו

תהלים פד

תהלים ס

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכַבּוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם

בְּלִבָּנוּ אֱהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא
נִיגַע לָרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָהּ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּנְזַכֵּה וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי

תהלים ל

הָעוֹלָם תָּבֵא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲזַדְּךָ:
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינוּ וְהִגִּיה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוּ בֵּינוּ עַד־עַד כִּי

ירמיה יז

ישעיה כו

תהלים ט

בֵּיתָה יְיָ צוּר עוֹלָמִים: ◊ וּבְטָחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שִׁמְךָ כִּי לֹא-עֲזָבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ
יְיָ: יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיִאָדִיר:

ישעיה מב

בראש חדש אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ' 62

בחול המועד אומרים כאן חצי קדיש ומוסף עמ' 114

אין סלקים התפילין לפני מוסף.

וַעֲתָהּ יִגְדֹּל־נָא כַּח אֲדִנִּי כַּאֲשֶׁר דִּבֶּרְתָּ לְאָמֹר :

זכר־רַחֲמֵיךָ יי נַחֲסִידֶיךָ כִּי מַעֲלָם הָמָּה :

יְתַגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעָלְמָא דִּבְרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמָּן קָרִיב : וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא וְתִבְרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקָדְשָׁא בְּרִיד הוּא : לְעָלָא מְכַל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעָלְמָא : וְאָמְרוּ אָמֵן :

(קהל : קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ)

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבַעֲוִתֵּהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא : וְאָמְרוּ אָמֵן :

(קהל : יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל : וְאָמְרוּ אָמֵן :

(קהל : עֲזָרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצֵי :)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל : וְאָמְרוּ אָמֵן :

עלינו

עָלֵינוּ לְשִׁבְתָּ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמַשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שְׁלֹא שָׁם חָלַקְנוּ כְּהֵם, וּגְוַרְלָנוּ כְּכָל־הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מַשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ, וְאֵנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמַשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְשׁוֹכֵנִת עָזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין עוֹד, אֲמַת מַלְכֵנוּ, אֶפֶס זִוְלָתוֹ, כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ חַיִּים וְהִשְׁבַּחְתָּ אֶל־לִבְכֶּךָ כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזָךְ, לְהַעֲבִיר

במידבר יד

תהלים כה

תהלים קיג

תהלים קכא

דברים ד

גלולים מן הארץ, והאלילים פרות ופרתון, לתקן עולם במלכות
שדי, וכל בני בשר יקראו בשמה, להפנות אליה כל רשעי ארץ.
וכירו ויגדעו כל יושבי תבל, כי לה תקרע כל ברה, תשבע כל לשון.
לפניה יי אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם
את על מלכותה, ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלה היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד:

שיר של יום

היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לדוד מזמור

תהלים כד

לוי הארץ ומלאה	תכל וינשבי בה:
כיהוא על-ימים יסדה	ועל-נהרות יכוננה:
מי-יעלה בהר-י	ומי-יקום במקום קדשו:
נקי כפים ובר-לבב	אשר לא-נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה:	ישא ברכה מאת יי
וצדקה מאלהי ישעו:	זה דור דרשו
מבקשי פניו יעקב סלה:	שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם	ויבוא מלך הכבוד:
מי זה מלך הכבוד	יי עזו וגבור
ויגבור מלחמה:	שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם	ויבא מלך הכבוד:
מי הוא זה מלך הכבוד	יי צבאות
הוא מלך הכבוד סלה:	

היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שיר מזמור לבני-קרח:

גדול יי ומהגל מאד בעיר אלהינו הר-קדשו:

תהלים מח

יפה נוף מְשׁוּש כָּל־הָאָרֶץ תִּרְצִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן
 מְרִיזֵת מְלֶכֶד רָב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִזְדַּע לְמִשְׁגָּב:
 כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נִזְעָדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו:
 תָּמָה רָאוּ כֵּן תָּמָהּ נִבְחָלוּ נִחְפָּזוּ: רָעָדָה אַחֲזַתָּם שָׁם
 חֵיל כִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֵּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ:
 כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ | כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יֵי צִבְאוֹת
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנָה עַד־עוֹלָם סֵלָה:
 דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָךְ בְּקָרֵב הִיכָלְךָ:
 כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תִּתְחַלֵּף עַל־קִצְוֵי־אָרֶץ
 צִדֵּק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח | תִּרְצִיּוֹן
 תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ:
 סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
 שִׁיתוּ לְבָבָם | לַחִילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה | אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם נֶעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שָׁבוּ הַלְוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר לְאַסָּף
 אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 עַד־מָתִי תִשְׁפָּטוּ־עוֹלָם וּפָנִי רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֵלָה:
 שְׁפָטוּ־דָל וְיָתוֹם עָנִי וְרָשׁ הַצָּדִיקוּ:
 פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ:
 לֹא יָדְעוּ | וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֻׁכָה יִתְחַלְכוּ
 יִמוּטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ: אֲנִי־אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם
 וּבְנֵי עֲלִיּוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאַדָּם תִּמוּתוּן
 וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ
 כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

היום יום רביעי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

תהלים צד

אל־נִקְמוֹת יי	אל־נִקְמוֹת הוֹכִיעַ:
הַנִּשְׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ	הַשֹּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים:
עַד־מָתִי רְשָׁעִים ו יי	עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֶזוּ:
יָבִיעוּ יַדְבְּרוּ עָתָק	יִתְאֲמְרוּ כָל־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
עֲמֹךְ יי יִדְכָּאוּ	וְנַחֲלֶתְךָ יַעֲנוּ:
אַל־מִנָּה וְגַר יִתְלַגֵּו	וַיִּתְוַמֵּם יִרְצָחוּ:
וַיֵּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ	וְלֹא־יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעָם	וְכִסִּילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ:
הַנִּטֵּעַ אֶזֶן הַלֹּא יִשְׁמָע	אִם־יִצָּר עֵינֵי הַלֹּא יָבִיט:
הַיֹּסֵר גֹּוִים הַלֹּא יוֹכִיחַ	הַמִּלְמֵד אָדָם דָּעַת:
יִי יִדַּע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם	כִּי־הִמָּה הַכֹּל:
אַשְׁרֵי ו הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־תִּסְכְּנוּ יְיָ	וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדְנוּ:
לִהְשָׁקִיט לוֹ מִיָּמֵי רַע	עַד יִכְרַח לְרַשָּׁע שְׂחַת:
כִּי ו לֹא־יִטֹּשׁ יי עַמּוֹ	וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשֹּׁפֵט	וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:
מִי־יָקוּם לִי עִם־מַרְעִים	מִי־יִתְנַצֵּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן:
לִוְלִי יי עֲזָרְתָה לִּי	כַּמְעֹט ו שְׂכָנָה דֹמְמָה נִפְשִׁי:
אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי	חֲסֹדְךָ יי יִסְעֶדְנִי:
בְּרֹב שְׂרָעֵפִי בְקֶרְבִּי	תִּנְחַוְמִיךָ יִשְׁעִשְׂעוּ נִפְשִׁי:
הִיחַבְּרָךְ כִּסֵּא הַוּוֹת	יִצָּר עַמָּל עַל־יָחֵק:
יִגֹּדְדוּ עַל־נַפְשׁ צָדִיק	וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ:
וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁגָּב	יֵאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי:
וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם ו אֶת־אוֹנֵם	וַיִּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם
יִצְמִיתֶם יי אֱלֹהֵינוּ:	

היום יום חמישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

למנצח | על-חגתית לאסף:

הרנינו לאלהים עוזנו	הריעו לאלהי יעקב:
שאזמרה ותנו-תה	כנור נעים עם-נבל:
תקעו בתוף שופר	בכסה ליום חגנו:
כי חק לישראל הוא	משפט לאלהי יעקב:
עדות ביהוסף שמו	בצאתו על-ארץ מצרים
שפת לא-יבדעתי אשמע:	הסירותי מסבל שכמו
כפיו מדוד תעברנה:	בצרה קראת ואחלצה
אענה בסתר רעם	אבחנה על-מי מריבה סלה:
שמע עמי ואעידה בך	ישראל אם-תשמע-לי:
לא-יהיה בך אל זר	ולא תשתחוה לאל נכר:
אנכי יי אל-היך	המעלה מארץ מצרים
הרחב-פיה נאמלאהו:	ולא-שמע עמי לקולי
ישראל לא-אבה לי:	ואשליחו בשרירות לבם
ילכו במועצותיהם:	לו עמי שמע לי
ישראל בדרכי יהלכו:	כמעט אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב ידי:	משנאי יי יכחשו-לו
ויהי עתם לעולם:	ויאכילהו מתלב חטה
ומצור דבש אשביעה:	

היום יום ששי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

יי מלך גאות לבש	לבש יי עז התאזר
אח-תכון תכל בל-תמוט:	נכון כסאך מאז
מעולם אתה:	נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים:	מקלות מים רבים
אדירים משבריים	אדיר במרום יי:

עֲדִיתִיךָ | נֶאֱמָנוּ מְאֹד
יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קֹדֶשׁ

קדיש יתום - רק יתום אחד

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבִרְא כְּרֻעֻתָּהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְהַדָּר
וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלֵּל שְׁמִיהַ דְּקֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא: לְעָלְמָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרֵן בְּעֵלְמָא: וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אָמֵן: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל:
וְאָמְרוּ אָמֵן:

בכל יום אומרים:

תהלים פג

שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי-דָמִי-לָךְ אֱלֹהֵי-תַחֲרֹשׁ וְאֱלֹהֵי-תִשְׁקֹט אֵל:
כִּי-הִנֵּה אֲוִיבִיךָ יִהְיֶינָּה וְיִמְשְׁנֵינִיךָ נִשְׂאוֹ רָאשׁ: עַל-עֲמֻנָּךְ יַעֲרִימוּ סוֹד
וְיִתְעַצְּנוּ עַל-צְפוֹנֶיךָ: אָמְרוּ לָכֵן וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי וְלֹא-יִזְכָּר שֵׁם-יִשְׂרָאֵל
עוֹד: כִּי נִוְעַצְנוּ לֵב יַחֲדוֹ עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֲהֲלִי אָדוֹם וְיִשְׁמַעֲאֵלִים
מוֹאָב וְחִגְרִים: גְּבַל וְעַמּוֹן וְעַמְלֹק פְּלִשְׁת עַם-יִשְׂבִּי צוֹר: גַּם-אֲשׁוּר גְּלוּזָה
עַמּוֹם הָיוּ זָרוּעַ לְבְנֵי-לוֹט סָלַח: עֲשֵׂה-לָהֶם כְּמֻדִּין כְּסִיסְרָא כְּנִיבִין
בְּנַחַל כִּישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בַּעֲיֵין-דָּאֵר הָיוּ דִּמְן לְאֻדְמָה: שִׁיתָמוּ גְדִיבָמוּ
כְּעַרְב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמְנֻעַ כָּל-נִסְיָכָמוּ: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירְשָׁה לָנוּ אֵת
נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כַּגְלָגֶל כְּקֶשׁ לַפְּנִי-רוּחַ: כְּאֵשׁ תִּבְעֵר-יָעַר
וְכִלְהָבָה תִּלְהַט הָרִים: כֵּן תִּרְדָּפֵם בְּסַעְרָךְ וּבְסוּפָתְךָ תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא
בְּנִיתָם קִלּוֹן וַיִּבְקֶשׁוּ שְׁמֶךָ יְיָ: יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ עַד-יָעַד וַיִּחְפְּרוּ וַיִּאֲבָדוּ:
וַיִּדְעוּ כִּי-אַתָּה שְׁמֶךָ יְיָ לְבִדְךָ עָלֵינוּ עַל-כָּל-הָאָרֶץ:

בבית אבל אומרים:

מכתם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל כִּי־חֲסִיתִי בָּךְ: אֲמַרְתָּ לִּי אֲדֹנָי אַתָּה טוֹבָתִי
בַּל־עָלִיךָ: לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר־בְּאַרְצָן הַמָּה וְאֲדִירֵי כָל־חַפְצֵי־כֶסֶם: יִרְבּוּ
עֲצָבוֹתָם אַתָּה מְהֵרָה בַּל־אֲסִיף נִסְפֵיהֶם מִדָּם וּבַל־אֶשָּׂא אֶת־שְׁמוֹתָם
עַל־שַׁפְתִּי: יְיָ מִנַּת חֲלָקִי וְכוֹסֵי אֹתָהּ תוֹמִיד גְּדוֹלִי: חֲבָלִים נָפְלוּ־לִי בַּנְּעִימִים
אֶף־נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרְךָ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶף לִילּוֹת יִסְרוּנִי כְלִיוֹתִי:
שׁוֹיִתִּי יְיָ לְנִגְדֵי תְמִיד כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמוּט: לִכְן שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי
אֶף־בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבֶטֶח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא־תֵתֶן חֲסִידְךָ לְרָאוֹת
שָׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֶרְח חַיִּים שְׂבַע שָׁמְחוֹת אֶת־פְּגִיף נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נִצַּח:

קדיש יתום

מא' אלול עד כ"ח אלול תוקעים השופר:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

יש קהלות שמוסיפים עוד שמונה קולות:

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה

בצאתו מבית הכנסת:

יְיָ נַחֲנִי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוּרְרֵי הַיָּשָׁר לְפָנַי דְּרָכְךָ:

נְטִילַת הַלּוּלָב

בסוכת לפני הלל:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל
נְטִילַת לִילָב:

ביום הראשון של סוכת מברך גם שהחיינו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

הַלֵּל

החזן אומר הברכה בקול רם, הקהל אומר "אמן" ואחר כך חוזרים ומברכים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֵּא
אֶת הַהֵלֵל:

הַלְלוּ יְהוָה

הַלְלוּ עַבְדֵי יי

יְהי שֵׁם יי מְבָרָךְ

מִמְזֶרֶחַ שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאֵז

רֵם עַל־כָּל־גּוֹיִם יי

מִי כִי אֱלֹהֵינוּ

הַמְשַׁפִּילִי לְרֹאשׁוֹת

מְקִימֵי מַעַפָּר דָּל

לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים

מוֹשִׁיבֵי עֶקְרַת הַפִּית

הַלְלוּ־יְהוָה:

הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי:

מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

מְהֵלֵל שֵׁם יי:

עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

הַמְגִבִּיהִי לְשִׁבְתָּ:

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

מְאַשְׁפֶּת יָרִים אֶבְיוֹן:

עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ:

אֶם־הַבָּנִים שְׂמֹחִה

תהלים קיג

בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעֹז:	בְּצִנְאֵת יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים
יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו:	הִיִּתְּתָה יְהוּדָה לְקִדְשׁוֹ
חִירָדָן יִסָּב לְאַחֹר:	הַיָּם רָאָה וַיִּגָּס
גְּבֻעוֹת כְּבִנִי-צֹאן:	הַהָרִים רָקְדּוּ כְּאִילִים
חִירָדָן תִּסָּב לְאַחֹר: הַהָרִים	מִחֶ-לֶךְ הַיָּם כִּי תִגֹּס
גְּבֻעוֹת כְּבִנִי-צֹאן:	תִּרְקְדּוּ כְּאִילִים
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:	מִלִּפְנֵי אֲדֹנָן תְּוִלִי אֶרֶץ
חִלְמִישׁ לְמַעֲינֵי-מִים:	הַחֲפָכִי הַצּוֹר אָנֹכִי-מִיָּם

מדלג פרק 12 בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

כִּי-לִשְׁמֹךְ תָּן כְּבוֹד	לֹא לָנוּ יי לֹא לָנוּ
לְמַה יֹּאמְרוּ תְּגִלִּים	עַל-חֲסִדְךָ עַל-אַמְתְּךָ:
וְאַל תְּהִינּוּ בַשָּׁמַיִם	אִי־הָיָה אֱלֹהֵיהֶם:
עֲצֻבֵיהֶם כִּסֹּף וְזָהָב	כָּל אֲשֶׁר-חִפֵּץ עָשָׂה:
כֹּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ	לְמַעַשְׂתָּה יְדֵי אָדָם:
אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ	עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ:
יְדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן	אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיָחוּן:
לֹא-יִתְּגֹוּ בְּגִרוֹנָם:	רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ
כָּל אֲשֶׁר-בָּטַח בָּהֶם:	כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם
עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:	יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּי
עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:	בֵּית אֱהֲרֹן בָּטְחוּ בִּי
עֲזָרָם וּמִגְנָם הוּא:	יִרְאִי יי בָּטְחוּ בִּי

אֶת-בֵּית יִשְׂרָאֵל	יי זְכָרְנוּ יִזְכְּרְךָ יִזְכְּרְךָ
יִזְכְּרְךָ יִרְאִי יי	יִזְכְּרְךָ אֶת-בֵּית אֱהֲרֹן:
יִסְרָף יי עֲלֵיכֶם	חֲקֻטָּיִם עִם-הַגְּדֹלִים:

עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיָּי
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיָּי
 וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי־אָדָם: לֹא הִמַּתִּים יְהוָה לִלְוִיָּהּ
 וְלֹא כָל־יֶרֶדִי דוּמָה: וְאֶנְחֵנוּ | נִבְרָךְ יְהוָה
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יְהוָה:

מדלג פרק זו בראש חודש ובימים האחרונים של פסח:

אֶהְבֹּתִי כִּי־יִשְׁמַע | יי אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי:
 כִּי־הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא:
 אֶפְפוּנִי | חִבְלֵי־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצָּאוּנִי
 צָרָה וַיִּגְזֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא
 אָנֹכָה יְיָ מִלִּטָּה נַפְשִׁי: חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק
 וְאַל־תִּינוּ מָרָחֵם: שֹׁמֵר פֶּתָאִים יְיָ
 דִּלְתִּי וְלִי יְחֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי
 כִּי־יְיָ גָמַל עָלַיִכִי: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִי
 אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת
 אֶת־עֵינֵי מִן־דִּמְעָה אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ
 הָאֵמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר הָאֵמַנְתִּי בְּחַפְזִי
 אֲנִי אֶמְרָתִי בְּחַפְזִי

תהלים קסז

מִה־אֲשִׁיב לַיָּי כָּל־תַּגְמוֹלוֹהִי עָלַי:
 כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא:
 גִּדְרֵי לַיָּי אֲשַׁלֵּם נִגְדְרֵי לַיָּי אֲשַׁלֵּם
 יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ אֲנֹכָה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ
 פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי: לֹא־אֲזַבֵּחַ זֶבַח תוֹדָה

ובָּשָׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לַיִן אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֹתוֹת | בֵּית יְיָ בְּתוֹכְכִי יְרוּשָׁלַם
הִלְלוּ־יָהּ:

הִלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל־הָאָמִים:
כִּי גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדּוֹ וְאֲמַת־יְיָ לְעוֹלָם
הִלְלוּ־יָהּ:

תהלים קיז

תהלים קיח

ש"ץ: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
קהל: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
קהל: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
קהל: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
ש"ץ: יֹאמְרוּ־נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:
קהל: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

מִן־הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהָ עֲנֵנִי בְּמַרְחֵב יָהּ:
יְיָ לִי לֹא אִירָא מִחֲ־יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם:
יְיָ לִי בַּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשֹׁנָאִי:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטָח בְּאָדָם:
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטָח בַּנְּדִיבִים:
כָּל־גּוֹיִם סִבְּבוּנִי בָשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:
סִבּוּנִי גַם־סִבְּבוּנִי בָשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם:
סִבּוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים
בָּשָׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: דַּחָה דַּחִיתַנִּי לַנֶּפֶל
וַיִּי עֲזָרֵנִי: עֲזֵי וְזִמְרַת יְהָ

תהלים קיח

וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל ׀ רָנָה וִישׁוּעָה
 בְּאַהֲלֵי צַדִּיקִים יָמִין ׀ עָשָׂה חַיִּל:
 יָמִין ׀ רֹמְמָה יָמִין ׀ עָשָׂה חַיִּל:
 לֹא־אָמֹת כִּי־אֲחִיהָ וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יָה:
 יִסֹּר יִסְרָנִי יָה וְלַפְּוֹת לֹא נִתְּנִי:
 פִתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אָבֹא־בָם אוֹדָה יָה:
 זֶה־הַשָּׁעַר לִי צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:
 אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי וַתַּהֲי־לִי לִישׁוּעָה:
 אוֹדֶךָ כִּי עָנִיתָנִי וַתַּהֲי־לִי לִישׁוּעָה:
 אֶבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ הַהָנָה:
 אֶבֶן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ הַהָנָה:
 מֵאֵת ׀ הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ:
 מֵאֵת ׀ הַיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאֹת בְּעֵינֵינוּ:
 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה ׀ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:
 זֶה־הַיּוֹם עָשָׂה ׀ נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ:

ה ש"ץ: ואח"ך הקהל:

אָנָּה ׀ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה ׀ הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה ׀ הַצְּלִיחָה נָּא אָנָּה ׀ הַצְּלִיחָה נָּא
 בְּרִיךְ הָבָא בְּשֵׁם ׀ בְּרִיךְ הָבָא בְּשֵׁם ׀
 בְּרִיךְ הָבָא בְּשֵׁם ׀ בְּרִיךְ הָבָא בְּשֵׁם ׀
 אֵל ׀ יִי נִיָּאֵר לָנוּ אֵל ׀ יִי נִיָּאֵר לָנוּ
 עַד־קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: עַד־קֶרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתֵימֶ: אֶסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתֵימֶ:
 אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ
 אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ אֵלֵי אַתָּה וְאוֹדֶךָ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ:

יִהְיֶה לְלוֹדָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֵׂיָהּ וְחֲסִדֶּיהָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רִצְנוֹהָ וְכָל
עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמָהּ מִלְּפָנֵינוּ כִּי לָהּ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמְּחָהּ נָא
לְזַמֵּר כִּי מַעֲלָם וְעַד עוֹלָם אֶתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל^{iv}
בְּתִשְׁבָּחוֹת:

בחנוכה הש"ץ אומר חצי קדיש, וקראים התורה עמ' 39

וַעֲתָה יִגְדֹּל־נָא כָּח אֲדֹנֵי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:

זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מַעֲלָם הָמָּה:

יְתַגְדֹּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב: וְאָמְרוּ אַמֵּן: יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא וְיִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיהּ דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: לְעֵלְמָא מְכָל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבְּחָתָא
וְנִחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא: וְאָמְרוּ אַמֵּן:

(קהל: קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצְוֹן אֶת תְּפִלָּתֵינוּ:)

תְּתַקַּבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא: וְאָמְרוּ אַמֵּן :

(קהל: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אַמֵּן :

(קהל: עֲזָרֵי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַדָּרְץ:)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאָמְרוּ אַמֵּן :

קוראים התורה עמ' 39

מוסף לראש חודש בחול

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ
בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אֲבֹרָהם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרְוּחַ וּמְזַרֵּד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כָמוֹךְ
בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמוֹחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן
אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

קדושה

נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֹךְ בְּעוֹלָם כְּשֶׁם שְׁמִקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשִׁמֵּי מְרוֹם כְּכַתוּב: ש"ץ:
 עַל יָד נְבִיאָךְ קָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וש"ץ: קהל
 לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
 בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וש"ץ: קהל
 וּבְדַבְרֵי קְדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:
 יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ: וש"ץ: קהל
 לְדֹר וָדֹר נְגִיד גְּדֻלָּהּ וּלְנִצָּחַת נִצְחִים קְדְשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָךְ ש"ץ:
 אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֹךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ
 אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

ראשי חדשים...

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֹךְ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֶּנּוּ סְלָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

רִאשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמְּךָ נָתַתָּ זְמַן כְּפָרָה לְכָל תּוֹלְדוֹתֶם בְּחִיּוֹתָם
 מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זִבְחֵי רְצוֹן וְשִׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעַדָּם: זְכֵרֹן
 לְכֻלָּם יִהְיוּ תְּשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׁוֹנֵא: מִזְבֵּחַ חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן וְעוֹלֹת
 רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלָיו וְשִׁעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְּרִצְוֹן: וּבַעֲבוּדַת בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח כְּלָנוּ וְשִׁירֵי דָוִד עֲבֹדְךָ נִשְׁמָעִים בְּעִירְךָ הָאֲמוּרִים
 לְפָנֶי מִזְבְּחֶךָ: אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לְפָנִים תִּזְכּוֹר:
 וְתִבְאֲנֵנו לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם:
 וְשֶׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהִלְכָתָם:

וְאֵת מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבֹדְךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֲמֹר:
 וּבְרִאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לִי פָרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד

כְּבָשִׁים בְּגִי-שָׁנָה שְׂבָעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וְיֵין כֹּנֶסֶבּ וְשָׁעִיר
לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִקְתָּם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וּלְבִרְכָּה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה לִישׁוּעָה וּלְנִחְמָה לְפִרְנָסָה וּלְכֻלְכָּלָה
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְמַחֲלֵיל חֲטָא וּלְסְלִיחַת עֲוֹן]

בחודש אדר ב':

וּלְכַפֵּרֶת פָּשַׁע]: כִּי בַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ מִכָּל הָאֲמוֹת וְחָקִי רֵאשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָתָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי חֲדָשִׁים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכון ותחי לרכון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור: נודה לך ונספר תהלתך על
חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נסיון שבכל
יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים:
הטוב כי לא כלו רחמיך ותמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קנינו לך:

בחזרת הש"ץ - מודים דרבנן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית: ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו: כן תחנינו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו
לחצרות קדשך לשמור חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך
בלבב שלם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות:

בחנוכה:

על הנסים ועל הפקרן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיהו בן יוחנן בן גדול חשמונאי
ובניו בשעמדה מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך
ולחעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם
רבת את ריבם נתת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים
ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד
עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית
תשועה גדולה ופקרן כהיום הזה: ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו

את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בחדרות קדשך וקבעו שמונת
ימי חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרומם שְׁמֶךָ מִלְכְּנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעַד: וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
סֵלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וּלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

~ ברכת כהנים ~

בחזרת הש"ץ בארץ ישראל אם יש כוהנים, הם מברכים את הקהל:

מדלגים פרק זה כשיש רק כהן אחד:

ש"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים,
ש"ץ וקהל: עַם קְדוֹשְׁךָ בְּאֱמוּנָה:

כהנים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל
אֶהְרֹן וּבְנָיו לְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְּרֶךָ: יְאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּנֶךָ:
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

קהל: אֲדִיר בְּמִרוֹם כהנים: רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה
שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שָׁלוֹם שְׁמֶרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
וְשְׁמֶךָ שָׁלוֹם: יְהִי רָצוֹן שְׁתִּשִּׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:
לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבַת
חֶלֶב וְדָבָשׁ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכַּת הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר:

בִּרְכָּךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ: בִּרְכָנוּ אֲבוֹנֵינוּ כָּלְנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ:
לִמְעַן יַחְלִצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יְהִיו לְרָצוֹן אֲמֵרֵי-פִי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמָנוּת: וְעָרְבָה לָנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּת:

תהלים ס
תהלים ט

מלאכי ג

קדיש דרבנן

אחר תלמוד תורה ברבים אומרים:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר: וכל-בניך למידי יי ורב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי-שלום בחילך שלום בארמונותיך: למען-אתי ורעי אדברה-נא שלום בך: למען בית-יג אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את-עמו בשלום:

יש אומרים במקום "אמר רבי אלעזר":

רבי חניניה בן עקשניא אומר: רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בחיובין וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן:
יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא
ותברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתיא ונחמתיא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר נאחר. יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמיין וחיין אריבין ומיונא רויחא ופרקנא מן-קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיין עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

אבינו מלכנו

פותרים הארון

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָא אַתָּה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ בָטַל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּל־צָר וּמִשְׁטָן מַעֲלֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כָּל־הַ דָּבָר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׂכָר וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה מִפְּנֵי
 בְּרִיתְךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מִנַּע מִגָּפָה מִנְּחִלָּתְךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ תַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ סֶלַח וּמַחֵל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֵה וְחַעֲבֵר פֶּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ קַרַע רֹעַ גֹּזֵר דִּינֵנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי חֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוִיּוֹת:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצִּמְח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְהָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֲךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׂמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אַל תִּשְׁכַּחֲנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הַרְוִיגִים עַל־שֵׁם קִדְשֶׁךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחִידֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמָּוֶם עַל־קְדוּשׁ שְׁמֶךָ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּךְ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן אִם־לֹא־לְמַעַנֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

מנחה לחול

אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֶלָה:
אֲשֶׁר־הָעָם שָׁכְכָה לֹא אֲשֶׁר־הָעָם שָׁי אֶל־הָיו:
תְּהִלָּה לְדָוִד

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

אֲרוּמָמֶנָּה אֱלוֹתַי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעַד:
גָּדוֹל יְיָ וּמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דָּוִד לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ:
הַדָּר כְּבוֹד הַדָּר וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וַעֲזוֹז נִזְרָאֲתֶיךָ יֹאמְרוּ וּגְדִלוֹתֶיךָ וּגְדִלְתֶּךָ אֶסְפְּרֶנָּה:
זָכַר רַב־טוֹבֶכָּה יִבְיְעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרְךָ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד:
טוֹב־יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִזְדוֹף יְיָ כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר:
סוּמָךְ יְיָ לְכָל־הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֶף לְכָל־הַכּוֹפִּים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת־יְיָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרֹב יְיָ לְכָל־קִרְאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאַמֶּת:
רִצּוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאַת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאַת־כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד:
תְּהִלַּת יְיָ יִדְבָּר פִּי וּיְבָרֶכְךָ כָּל־בֶּשֶׂר שֶׁם קִדְּשׁוּ לְעוֹלָם וָעַד:
וְאַנְחֵנוּ וְנִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יְיָ:

תהלים קסו

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא בְּעֶלְמָא דְּבִרְא כְּרֻעֻתָּהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָּהּ בְּחִיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחִי דְּכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב - וְאָמְרוּ אַמֵּן: יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיָּה דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא: לְעָלָא מְכַל־בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תִּשְׁבָּחָתָא
וְנִחְמָתָא דְּאִמְרֵין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אַמֵּן:

בתענית קוראים התורה עמ' 39

קריאה והפטרה בעמ' 204

❧ תפילת העמידה ❧

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה: (בעש"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים מְלֹךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים וְכַתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים): מְלֹךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן אַתָּה יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרְיָח וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֹךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ וְשׁוֹעָה:
(בעש"ת: מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לְחַיִּים בְּרַחֲמִים):
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך אתה
 יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

~ קדושה ~

ש"ץ: וקדש את שמוך בעולם כשם שמקדישים אותו בשמי מרום כפתוב
 על יד נביאך קרא זה אל-זה ואמר:
 קהל וש"ץ: קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-הארץ כבודו:
 ש"ץ: לעמדתם ברוך יאמרו:
 קהל וש"ץ: ברוך כבוד-יי ממקומו:
 ש"ץ: ובדברי קדשך כתוב לאמר:
 קהל וש"ץ: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 ש"ץ: לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך
 אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש
 אתה: ברוך אתה יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה: ברוך
 אתה יי *האל (* בעש"ת: המלך) הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה וחננו מאתך בינה דעה
 והשכל: ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך והחזירנו
 בתשובה שלמה לפניה: ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו כי מוחל וסולח
 אתה: ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמוך כי גואל חזק
 אתה: ברוך אתה יי גואל ישראל:

בתענית ציבור הש"ץ אומר בחזרתו "עננו":

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֶל תַּפְּן אֶל רִשְׁעֵנוּ
וְאֶל תַּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ וְאֶל תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ: הֲיִה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ יְהִי
נָא חֲסִידְךָ לְנַחֲמֵנוּ טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ כַּדְבָר שְׁנֵאמַר: וְהָיָה טָרֵם-יִקְרָאוּ
וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מַדְבָּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמֶּעַ: כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בַּעַת צָרָה פּוֹדֶה
וּמַצִּיל בְּכָל עַת צָרָה וְצוּקָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בַּעַת צָרָה:

רַפָּאנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תַהֲלִתֵּנוּ אַתָּה וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ ^ו כִּי אֶל מֶלֶךְ רוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים
מערבית דדצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בָּרַךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה
וְתֵן (בקיץ: בְּרָכָה) (בחורף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּשְׂעָעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וּבָרַךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים תְּטוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרַךְ
הַשָּׁנִים:

תַּקַּע בְּשׁוּפָר גְּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׂא נֶס לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרָבַע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ, גִּדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיִוָּעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאֲנַחָה וּמַלּוּךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדְקָנוּ בַּמִּשְׁפָּט:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: תַּמְלִיךְ הַמִּשְׁפָּט):

^ו תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָה הַנִּפְשָׁה
וְרַפּוּאָה הַגּוּף לְחוֹלָה (פלוגי בן פלוגי) בְּתוֹךְ שָׁעַר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל:

לְמַשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כָּרְגַע יֵאָבְדוּ וְכָל אוֹיְבֵי
עַמֶּךָ מִהֲרָה יִכָּרְתוּ וּמַלְכוּת זֶדוֹן מִהֲרָה תַעֲקֹר וּתִשָּׁבֵר וּתִמָּגֵר וּתִכְנִיעַ
בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אֲבָיִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ יִחַמּוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וּשְׁיִם חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי
כָךְ בִּטְחָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

וּלְיְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכֹסֵא דָּוִד מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְבֵּן:
vi בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוַם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיַּינוּ כָּל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַצְמִיחַ, קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עַלֵּינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּכֵנוּ רִיקָם אֵל

vi בתשעה באב: נחם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-אַבְלֵי צִיּוֹן וְאֶת-אַבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת-הָעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ
וְהַבְּזוּיָה מִכְבוֹדָהּ וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה כְּאִשָּׁה עֲקָרָה
שְׁלֹא יִלְדָה. וְיִבְלָעוּהָ לְגִינוֹת נִירָשׁוּיָה עוֹבְדֵי פְסִילִים. וְנִטְלוּ אֶת-עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
לְחָרֵב וְנִהְרְגוּ בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל-כֵּן צִיּוֹן בְּמֶר תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ.
לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם מִעֵי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יי בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ וּבָאֵשׁ אַתָּה
עֹתִיד לִבְנוֹתָהּ, כְּאִמּוֹר: וְאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נֶאֱמָר חֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבָנָה יְרוּשָׁלַם: אֵת צֶמַח...

תשיבנו ^{vii} כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים: ברוך אתה
יְי שומע תפלה:

רצה יְי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב העבודה לדביר
ביתך: ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברחון ותחי
לרחון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש וחול המועד:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלם
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הזה זכרנו יְי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזיקה עינינו בשוכך לציון ברחמים: ברוך אתה יְי המחזיר
שכינתו לציון:

vii

בתענית ציבור היחיד אומר כאן "עננו", אלא מס'מים ב"כי אתה שומע..."

עננו יְי עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו אל תפן אל רשענו ואל תסתור
פניך ממנו ואל תתעלם מתחנתנו: הנה נא קרוב לשועתנו יהי נא חסדך לנחמנו טרם
נקרא אליך עננו כדבר שנאמר: והנה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע: כי אתה יְי העונה בעת צרה פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יְי
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד
צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור

נדור: נודה לך ונספר תהלתך על
 חיינו המסורים בידיך ועל נשמותינו
 המקודות לך ועל נסיד שכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
 שכל עת ערב ובקר וצהרים:
 הטוב כי לא כלו רחמיך והרחם
 כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

מודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
 בראשית: ברכות והודאות
 לשמך הגדול והקדוש על
 שהחייתנו וקיימתנו: כן תחינו
 ותקיימנו ותאסוף גלותינו
 לחצרות קדשך לשמר חקיך
 ולעשות רצונך ולעבדך
 בלבב שלם על שאנו מודים
 לך ברוך אל ההודאות:

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

<p>בפורים: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים בנים אחד בשלושה עשר לתדש שנים עשר הוא תדש אדר ושללם לבזו: ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות גמולו בראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ:</p>	<p>בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמיני ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם: מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ונדים ביד עוסקי תורתך: ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כתיים הזה: ואחר כך באו בגיך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את מקדשך והדליקו נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חגכה אלו להודות לחלל לשמך הגדול:</p>
--	---

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו
ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאח להודות:

~ ברכת כהנים ~

בחזרת הש"ץ בתענית ציבור בא"י אם יש כוהנים, הם מברכים את הקהל:

מדלגים פרק זה כשיש רק כהן אחד:

ש"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים.
ש"ץ וקהל: עַם קְדוֹשׁ כְּאֲמֹר:

כהנים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל
אֶהְרֹן וּצְנֻנֵּי לְבָרְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:
יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶנֶךָ:
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

במדבר ו

קהל: אֲדִיר בְּמָרוֹם	כהנים: רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה
שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שָׁלוֹם	שְׁמֹרֶת עָלֵינוּ אֵף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ
וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם: יְהִי רְצוֹן	כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
שְׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל	קְדוֹשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת־עַמְּךָ
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים	אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:	לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ אֶרֶץ זָבַת
	חֶלֶב וְדָבָשׁ:

חזרת הש"ץ בתענית ציבור בחו"ל או בא"י אם אין כהנים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשׁ כְּאֲמֹר:

קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

יְבָרְכֶךָ יי וישמְרֶךָ:

קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

יְאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ:

קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

יִשְׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שְׁלוֹם רַב עַל
יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
תָּשִׁים לְעוֹלָם
כִּי אַתָּה הוּא
מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל
הַשָּׁלוֹם:

בתענית ציבור:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: בִּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ
כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָּה
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם:

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי בעשי"ת: בְּסִפּוֹר חַיִּים בִּרְכָּה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ טוֹבָה נִזְכֵּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֶׂה
הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַדּוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תּוֹהֵיָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לְמַעַן שְׁמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ:
לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יִדְיֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי:

תהלים ס

היחיד בקבלת תעניתו, במנחה לפני התענית אומר כאן:

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים הֲרִי אָנִי לְפָנֶיךָ בְּתַעֲנִית נִדְבָּה לְמַחֵר:

ואם בדעתו שלא להשלים את תעניתו יוסיף:

עַד חֲצֵי הַיּוֹם:

א:

עד אחרי תפלת מנחה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּמְקְּלֵנִי בְּאַהֲבָה וּבְרְצוֹן וְתִבָּא
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי וְתַעֲנֶנָּה עֲתִידִתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
 פֶּה:

יְהִי לְרָצוֹן ...

היחיד המתענה ביום תעניתו אומר כאן:

רבוּן הָעוֹלָמִים גְּלוֹי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָדָם אָדָם חוֹטֵא מִקְרִיב
קָרְבָן וְאִין מִקְרִיבִין מִמֶּנּוּ אֵלָא חֻלְבּוֹ וְדָמּוֹ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מְכַפֵּר.
וְעַכְשָׁיו יִשְׁבְּתִי בְּתַעֲנִית וְנִתְמַעַט חֻלְבִּי וְדָמִי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שִׁיְהִי חֻלְבִּי
וְדָמִי שְׁנִתְמַעַט הַיּוֹם כְּאִילוֹ הַקָּרְבָּתָיו לְפָנֶיךָ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְתִרְצָנִי:

יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגְנוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוּמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תהלים יט

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יְהִי אָבוּתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים
קִדְמוֹנוֹת: וְעָרְבָה לָנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

מלאכי ג

בימים שאין בהם תחנון ממשיכים עם "על'נו" עמ' 86

בעש"ת (לא בערב שבת) אומרים "אבינו מלכנו" עמ' 70

תחנון

אין נופלים אפים בערב שבת, בבית אבל, בראש חודש, כל חדש ניסן, ראש חדש סיון עד אסרו חג
שבועות, ט' באב, ט"ו באב, ערב ראש השנה, מערב יום כפור עד חדש מרחשון, חנוכה, פורים (קסן).

רְחוּם וְחַנוּן, חֲטָאתִי לְפָנֶיךָ יְיָ מָלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנִי

וְאַל־בַּחֲמַתְךָ תִּסְרַנִּי:

רַפְּאֵנִי יְיָ כִּי נִבְחָלוּ עֲצָמִי:

וְאַתָּה יְיָ עַד־מָתִי:

הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ:

בְּשָׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:

אֲשַׁחֲה בְּכָל־לַיְלָה מִטָּתִי

יְיָ אֵל־בְּאִפְךָ תוֹכִיחֵנִי

חַנּוּנִי יְיָ כִּי אֶמְלֹל אֲנִי

וְנִפְשִׁי נִבְחָלָה מְאֹד

שׁוּבָה יְיָ חֲלֹצָה נַפְשִׁי

כִּי אִין בְּמִנּוֹת זְכָרְךָ

יִגְעָתִי וּבְאַנְחָתִי

עֲשֵׂה מִכֶּעַס עֵינִי	בְּדַמְעָתִי עֲרֵשִׁי אִמָּסָה:
סִוְרוּ מִמֶּנִּי כָּל־פַּעַלִי אֲנִי	עֲתָקָה בְּכָל־צוּרָרִי:
שָׁמַע יי הַחֲנֻנִּי	כִּי־שָׁמַע יי קוֹל בְּכִיִּי:
יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל־אִיְבֵי	יי תִּפְלֹתִי יִקַּח:
	יָשְׁבוּ יִבְשׁוּ רָגַע:

בתענית ציבור:

שומר ישראל שמור שארית ישראל ואל יאבד ישראל האומרים שמע ישראל: שומר גוי אחד שמור שארית עם אחד ואל יאבד גוי אחד המיוחדים שמך יי אלהינו יי אחד: שומר גוי קדוש שמור שארית עם קדוש ואל יאבד גוי קדוש המושלים בשלוש קדושות קדוש קדוש קדוש: מתרצה ברחמים ומתפייס בתחנונים התרצה והתפייס לדור עני כי אין עוזר: אבינו מלכנו חננו ונחנו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדיך יי עלינו כאשר יחלנו לך: אל-תזכר-לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלוננו מאד: חננו יי חננו כי רב שבענו בוז: ברגז רחם תזכור: כי-הוא ידע יצרנו זכור כי-עפר אנחנו: עזרנו אל-הי ישענו על-דבר כבוד-שמך והצילנו וכפר על-חטאתינו למען שמך:

ד"ה ב' כ
תהלים כה
תהלים לג

תהלים עט
תהלים ככב
חבקוק ג
תהלים קג
תהלים עט

ועתה יגדל-נא כח אדני כאשר דברת לאמר:

זכר-רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה:

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא ברעויה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובחני דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן: והא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך וישתבח ויתפאד ויתרומם ויתנשא ויתתדר ויתעלה ויתחלל שמייה דקדשא בריך הוא: לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתיא ונתתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן:

(קהל: קבל ברחמים ובכרצון את תפלתינו:)

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמא: ואמרו אמן:

(קהל: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:)

יהא שלמא רבא מן שמא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

(קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

במידבר יד

תהלים כה

תהלים קיג

תהלים קכא

עלינו

אין אומרים "עלינו" עם מתפללים ערבית מיד:

עֲלֵינוּ לְשִׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹנֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם,
וּגְוָרְלָנוּ כְּכָל־הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֵנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ, וּמוֹשֵׁב
יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִית עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
עוֹד, אֵמֶת מְלֻכְנוּ, אָפֶס זוּלָתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וַהֲשַׁבְתָּ
אֶל־לִבְךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִהֲרָה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֻךְ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בֶשֶׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ.
וּפִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֶל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם
אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שֶׁלָּךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

ערבית לחול

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְיָ כָּל־עַבְדֵי יְיָ הַעֲמִידִים בְּבֵית־יְיָ
בְּלִילֹת: שְׁאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת־יְיָ: וּבָרְכֶה יְיָ מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ:

תהלים קל"ד

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:

תהלים מו

ג' פ

יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּיָד:

תהלים פד

ג' פ

יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

תהלים כ

ג' פ

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה־רַבָּא בְּעֵלְמָא דְּבָרָא כְּרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב - וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמִיה־רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר
וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיה־דְּקֹדֶשׁא בְּרִיד־הוּא: לְעֵלְא מְכַל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תִּשְׁתַּבַּחְתָּא
וְנִחְמַתָּא דְּאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם וְכַפָּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעֲיִר
כָּל־חַמְתּוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ:

תהלים עט

תהלים כ

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא: שְׁהוּא רִאשׁוֹן

וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעַד־יוֹ אֵין

אֱלֹהִים: סֵלִי לְרִכְבִּי בְּעֶרְבוֹת בֵּיה־שָׁמַיָּא וְעֲלוּן לְפָנָיו: וְשָׁמַיָּא מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרַכְיָהּ

תהלים נח

וְתַהֲלֵלָהּ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

תהלים קיא

ש"ץ: בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

קהל וש"ץ: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעְרִיב עַרְבִים
בְּחֻקָּמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת הַיָּמִימִים
וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרִצּוֹנוֹ: בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה
גּוֹלָל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר: וּמַעֲבִיר יוֹם וּמָבִיא לַיְלָה
וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ: > אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעְרִיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת: תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים
אוֹתָנוּ לְמַדָּת: עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְכֵּנוּ וּבִקְוִמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח
בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ וּבָהֶם
נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה: > וְאַהֲבָתְךָ אֵל תִּסִּיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יי אוֹהֵב, עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבָתְךָ אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָךְ:
וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי
מִטֶּר-אֲרֻצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דַגָּדָה וְתִירֹשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ:
וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבֶהֱמָתְךָ וְאִכְלֹת וְשִׁבְעַת: הִשְׁמְרוּ לָכֶם בְּלֹא יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אֶפְרַיִם בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשְּׂמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִתְאַדְּמָה לֹא תִתֵּן
אֶת-יִבּוּלָהּ וְאִבְדֶּתֶם מִחַיָּה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יי נָתַן לָכֶם:

דברים ו

דברים ו

דברים יא

וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת
עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתְּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ וּבְקוֹיְמְךָ: וּכְתַבְתֶּם
עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמוֹכֶם וַיִּמְי בְּנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

במדבר טו

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִית עַל־כִּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכַּרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יי
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתִירוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהִייתֶם קְדָשִׁים
לֹא־הֵיכֶם: אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת
לָכֶם לֹא־הֵיכִים אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

הש"ץ אומר "אמת" בקול רם:

אַמֶּת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זִוְלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: תְּפוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלָכֵנוּ תְּגוּאֲלָנוּ מִכַּף כָּל הָעָרִיצִים:
הָאֵל תִּנְפְּרֵנוּ לָנוּ מִצָּרֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ: הָעֲשֵׂה
גְּדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר: הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים
וְלֹא־נָתַן לָמוֹט רִגְלָנוּ: הַמְדַּרִּיכָנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קִרְנָנוּ עַל
כָּל שֹׁנְאֵינוּ: הָעֲשֵׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפֶּרַעַה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת
בְּנֵי חָם: הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִתּוֹכָם לְחִירוֹת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנוּ בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע: וְרָאוּ בָנוּ גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ:
◊ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

איוב ט

תהלים טו

קהל: מִי־כִמְכָּה בָּאֵלֶם יי מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְּהִלָּת עֲשֵׂה

שמות טו

פלא:

ש"ץ: מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו:

קהל: יי ימלך לעולם ועד:

ונאמר: כי-פדה יי את-נעקב וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי גאל ישראל:

השפיכנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך: והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרנו ובצל כנפיך תסתיקנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה: ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את-כל-הארץ אמן ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם: כי לא-יטש יי את-עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: ויבא כל-העם ויפלו על-פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והנה יי למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יהי-חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן-חגוים להדות לשם קדשך להשתפח בתהלתך: כל-גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי-גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדר ודר נספר תהלתך: ברוך יי ביום: ברוך יי בלילה: ברוך יי בשכבנו: ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות החיים וחממים: אשר בידו נפש כל-חי ורוח כל-בשר-איש: בידך אפקיד

שמות טו

ירמיה לא

תהלים פט
תהלים קלה
תהלים עב

תהלים קד

תהלים קיג
שמואל א' יב

מלכים א' יח

זכריה יד

תהלים לג
תהלים קו

תהלים עט

איוב יב
תהלים לא

רֹחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמֶת: אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמִים יַחַד שְׁמֶךָ וְקִים מְלֻכּוֹתֶךָ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי הַמְּלָכוֹת שְׁלָךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ בְּכָבוֹדוֹ תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו:

תהלים י
תהלים צג
שמות יו

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהֶ רַבָּא בְּעֻלְמָא דְּבָרָא דְּכָרְעוּתָהּ וּנְמִלִּיד מְלָכוּתָהּ בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל-בֵּית-יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְנָא קָרִיב - וְאִמְרוּ אָמֵן: וְהָא שְׁמִיהֶ רַבָּא מְבָרַךְ לְעוֹלָם וּלְעוֹלָמִי עַלְמָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְחַלֵּל שְׁמִיהֶ דְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא: לְעוֹלָא מְכַל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

תפילת העמידה

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: (בעש"ת: זְכַרְנוּ לַחַיִּים מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים וְכִתְבָנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:) מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר: מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחֲיָה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:

(בעש"ת: מי כְמוֹדֶךָ אֵב הַרְחֵמִים זֹכֵר יִצְוֵרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:)
וְנִצָּמֵן אֶתְּךָ לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה
יי *הָאֵל (* בעש"ת: הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ
אַתָּה יי *הָאֵל (* בעש"ת: הַמְלִיךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמַלְמִיד לְאִנוּשׁ בִּינָה. אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ לְמַדַּע
תּוֹרָתְךָ וְתַלְמִידֵינוּ לַעֲשׂוֹת (בָּהֶם) חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַבְדִּילָנוּ יי אֶל־הֵינּוּ בֵּין
קָדֵשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחַל עָלֵינוּ הַיָּמִים הַבָּאִים לְקַרְאֲתָנוּ לְשָׁלוֹם
חֲשׂוֹכִים מִכָּל חָטָא וּמִנְּקִים מִכָּל עוֹן וּמִדְּבָקִים בִּירֵאָתְךָ: וְחַנּוּנֵנוּ מֵאֲתֶךָ
בִּינָה דַּעַת וְהַשְׁכָּל: בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבֵּנוּ מַלְכֵנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ וְהַחֲזִירֵנוּ
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנוּן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:

רֵאָה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מִהֶרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי גּוֹאֵל חֲזַק
אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אֵתָּה וְהַעֲלָה רַפּוּאָה
שְׁלָמָה לְכָל מִכּוֹתֵינוּ ^{viii} כִּי אֵל מֶלֶךְ רּוּפָא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אֵתָּה: בְּרוּךְ
אֵתָּה יְיָ רּוּפָא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בארץ ישראל אומרים "טל ומטר לברכה" מז' מרחשון עד מוסף יום א' לפסח. בחו"ל אומרים
מערבית ד'דצמבר-4 (דצמבר-5 שנה מעוברת) עד יום א' לפסח.

בְּרוּךְ עֲלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה
וְתֵן (בקיץ: בְּרָכָה) (בחורף: טַל וּמָטָר לְבְרָכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה
וְשִׁפְעֵנוּ מִטּוֹבָהּ וּבְרוּךְ שְׁנוֹתֵנוּ כְּשָׁנִים תְּשׁוּבוֹת: בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ מְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתְנוּ וְשָׂא נֶס לְקִבְץ גִּלְיוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד
מֵאֲרָבַע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ מְקַבֵּץ. נִדְּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאִנְחָה וּמְלוּךְ עֲלֵינוּ אֵתָּה יְיָ לְבִדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצִדִּיקְנוּ בְּמִשְׁפָּט:
בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ *מֶלֶךְ אוֹהֵב צִדִּיקָה וּמִשְׁפָּט (* בעש"ת: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט):

לְמִשְׁמָדִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרִנֵּה יֵאבְדוּ וְכָל אוֹיְבֵי
עַמֶּךָ מִתְּהִי יִכָּרְתוּ וּמִלְכוּת זֶדוֹן מִתְּהִי תַעֲקֹר וּתִשְׁבֵּר וּתִתְמַגֵּר וּתִכְנִיעַ
בְּמִתְהִירָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֲיָבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִיטַת
סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעֲלֵינוּ יִחַמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב
לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים חֲלָקְנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא גִבוּשׁ כִּי
כָךְ בְּטַחָנוּ: בְּרוּךְ אֵתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

^{viii} תפילה ליחיד:

ויהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּשַׁלַּח מִתְּהִירָה רַפּוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וְרַפּוּאָת הַגּוּף לְחוּלָה (פלוני בן פלוני) בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוּלֵי יִשְׂרָאֵל:

וְלִירוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרְוַם בִּישׁוּעָתְךָ כִּי
לִישׁוּעָתְךָ קִיְּנוּ כָל הַיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ. קָרֵן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת
תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתֵנוּ וְתַחֲנוּנֵינוּ אַתָּה וּמַלְפָּנֶיךָ מַלְכֵנוּ רִיקָם
אֵל תִּשְׁיָבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהִשָּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר
בֵּיתְךָ: וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

בראש חודש וחול המועד:

אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיַרְאֶה וְיַרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּנֵנוּ וּפְקֻדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדֶךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִיר קְדֻשָּׁה וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפָלִיטָה וּלְטוֹבָה וּלְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות

הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבָרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבָּר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּתְחַיֶּנֶה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְיֶה וְשׁוֹכֵן לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ ואלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר: נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקִידוֹת לָךְ וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נַפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם: הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִנִּינוּ לָךְ:

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

בפורים:	בִּימֵי מָרְדֳּכָי	בחנוכה:	בִּימֵי מִתְּתִיהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשֵׁמְנִי וּבְנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲשֵׁי רְצוּנָךְ: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם רַבָּתָא אֶת רִיבָם דָּגַתָּ אֶת דִּינָם נִקְמָתָא אֶת נִקְמָתָם: מִסְרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁע בִּקֵּשׁ (אסתר א)	לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד אֶת-כָּל-הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד-זָקֵן טָרַף וְנָשִׁים בָּנוּם		

אֶחָד בְּשָׁלוֹשׁ עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים-עָשָׂר הוּא-תֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרָתָ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וְהִשְׁבֹּתָ גְּמוּלוֹ בְּרָאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַל הָעֵץ:

מַעֲטִים וְטַמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ: וְלֹא עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה: וְאַחֲרַיִךְ בָּאָה בְּנִיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיִּכְלָךְ וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה אֱלֹהֵי הַיְּהוּדוֹת לְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים בני ברייתך:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטוֹב שְׁמֶךָ וְלֹא נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ תִּשָּׂא לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי בעש"ת: בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וּשְׁלוֹם וּפְרֻנְסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וּשְׁלוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲיָה: פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי: וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן וּמִיִּנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לִמְעַן תוֹרָתְךָ: לִמְעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי-פִי וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם וכשנים
קדמניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם פימי עולם וכשנים קדמניות:

מלאכיג

ועתה וגדלנא כח אדני כאשר דברת לאמר:

במידבר יד

זכר-רחמיך יי נחסדיך פי מעולם תמה:

תהלים כה

יתגדל ויתקדש שמייה רבא בעלמא דברא כרעותה וימליך מלכותה בתיכון
וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב: ואמרו אמן: יהא שמייה רבא
מברך לעלם ולעלמי עלמיא ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעדר
ויתעלה ויתהלל שמייה דקדשא בריך הוא: לעלא מכל ברכתא ושירתא תשבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא: ואמרו אמן:

(קהל: קבל ברחמים וברצון את תפלתינו:)

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די בשמיא: ואמרו אמן:

(קהל: יהי שם יי מברך מעתה ועד-עולם:)

תהלים קיג

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

(קהל: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:)

תהלים קכא

עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל: ואמרו אמן:

בחנוכה מדליקים את המנורה עמ' 146

בפורים קוראים את מגילת אסתר עמ' 148

בימי ספירה סופרים כאן את העומר עמ' 100

עלינו

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ
כְּגוֹנֵי הָאֲרָצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׁם חָלַקְנוּ כָּהֵם,
וּגְוָרְלָנוּ כְּכָל־הַמּוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל
אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב
יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל, וְשֹׁכֵנִת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ, אֵין
עוֹד, אֵמֶת מְלֻכְנוּ, אָפֶס זוּלָּתוֹ. כְּפָתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַתְּ הַיּוֹם וַתִּשְׁכַּחַתְּ
אֶל־לִבְכָּךְ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין
עוֹד:

עַל כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לְרֹאוֹת מִתְּהִיָּה בְּתַפְאֶרֶת עֲזֻךְ, לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכְרֹתוּן, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בֶשָׁר יִקְרְאוּ בְּשִׁמְךָ, לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ.
וּפִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְל, כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרָךְ, תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן.
לִפְנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר וַיִּתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָל־
אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּהִיָּה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי תִמְלְכוּת
שְׁלָךְ הִיא, וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד:

﴿ ספירת העמר ﴾

הנני מקים מצות עשה של ספירת העמר כמו שכתוב בתורה:
 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה שבע
 שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים
 יום:

ויקרא כב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על
 ספירת העמר:

היום יום אחד לעמר:	ט"ז ניסן	1
היום שני ימים לעמר:	י"ז ניסן	2
היום שלשה ימים לעמר:	י"ח ניסן	3
היום ארבעה ימים לעמר:	י"ט ניסן	4
היום חמשה ימים לעמר:	כ' ניסן	5
היום ששה ימים לעמר:	כ"א ניסן	6
היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעמר:	כ"ב ניסן	7
היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעמר:	כ"ג ניסן	8
היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעמר:	כ"ד ניסן	9
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעמר:	כ"ה ניסן	10
היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעמר:	כ"ו ניסן	11
היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעמר:	כ"ז ניסן	12
היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעמר:	כ"ח ניסן	13
היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעמר:	כ"ט ניסן	14
היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעמר:	ל' ניסן	15
היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעמר:	א' אייר	16
היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעמר:	ב' אייר	17
היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעמר:	ג' אייר	18
היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעמר:	ד' אייר	19
היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעמר:	ה' אייר	20
היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעמר:	ו' אייר	21
היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעמר:	ז' אייר	22
היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעמר:	ח' אייר	23
היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט' אייר	24
היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י' אייר	25
היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	י"א אייר	26
היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעמר:	י"ב אייר	27

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעמר:	י"ג אייר	28
היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעמר:	י"ד אייר	29
היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעמר:	ט"ו אייר	30
היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעמר:	ט"ז אייר	31
היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעמר:	י"ז אייר	32
היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעמר:	י"ח אייר	33
היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעמר:	י"ט אייר	34
היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעמר:	כ' אייר	35
היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"א אייר	36
היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ב אייר	37
היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעמר:	כ"ג אייר	38
היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעמר:	כ"ד אייר	39
היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעמר:	כ"ה אייר	40
היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעמר:	כ"ו אייר	41
היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעמר:	כ"ז אייר	42
היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעמר:	כ"ח אייר	43
היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעמר:	כ"ט אייר	44
היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעמר:	א' סיון	45
היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעמר:	ב' סיון	46
היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעמר:	ג' סיון	47
היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעמר:	ד' סיון	48
היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעמר:	ה' סיון	49

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
 חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמניות:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
 סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
 יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כיתת שפט עמים מישר
 ולאמים בארץ תנתם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם:
 ארץ נתנה יבולתה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו
 אותו כל אפסי ארץ:

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
כּוֹנֵנָהּ:

תהלים צ

יֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בָּצַל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמַצִּיָּדְתִּי אֱלֹהֵי
אֲבֹתַי: כִּי תוֹא יִצְיִלָּה מִפֶּח יָקוֹשׁ מִדְּבַר תְּנוּת: בְּאֲבָרְתוֹ יִסָּד לָךְ
וּתְחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צָנָה וְסִחְרָה אֲמָתוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה מִחֵץ
יַעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מְקַטֵּב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדָּה
אֶלָּה וּרְבִבָּה מִימִינָה אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְרֹט וּשְׁלֵמַת רַשְׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֲלִיּוֹן שְׁמַתָּ מְעוֹנָה: לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנָגַע לֹא-יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ: כִּי מִלֹּאכֵיו יִצְנֶה-לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ:
עַל-כַּפִּים יִשְׁאוּנֶה פֶן-תִּגָּף בְּאֲבֵן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס
כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי כִי חֹשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁלְּכֵהוּ כִּי-יִדַּע שָׁמַי: יִקְרָאנִי
וְאֶעֱנֶה עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ
וְאֶרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

תהלים צא

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקִרְאָה זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר:

תהלים כב
ישעיהו

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין וְאֶמְרִין: קְדִישׁ בְּשָׁמַי מְרוּמָא עֲלֵאָה בֵּית שְׁכִינְתָּה
קְדִישׁ עַל אֶרֶעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּה קְדִישׁ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא יְיָ צְבָאוֹת
מְלִיא כָּל אֶרֶעָא זִיו יִקְרָה: ◊ וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל:
בְּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

יחזקאל ג

וּנְטַלְתָּנִי רוּחָא וּשְׁמַעַת בְּתֵרִי קָל זִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאֶמְרִין: בְּרוּךְ
יִקְרָא דִּינִי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּה: יְיָ יִמְלִךְ לְעֵלְמָא וְעַד:

שמות טו

יְיָ מַלְכוּתָהּ לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה-נָּא לְעוֹלָם לִנְצֹר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ וְהִכֵּן לִבָּבָם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יַכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל-חַמְתּוֹ: כִּי-אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קְרָאִיךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהִם
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל
יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב-לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יְיָ צְבָאוֹת

דה"א כט

תהלים עט

תהלים פו

תהלים קיט

מיכה ז

תהלים חו

תהלים מו

תהלים פד

אֲשֶׁר־אָדָם בָּטַח בָּךְ: יי' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִרְאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וַחֲנִי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֶּׁם בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעִבְדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנַחֲמֶה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחֲנִי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם יי' אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹדֶךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּנֵי וְהִנֵּה יי' מִבְטָחוֹ: בְּטָחוּ בְנֵי עַד־עַד כִּי בִּנְהָ יי' צוּר עוֹלָמִים: ׀ וְיִבְטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֹךְ כִּי לֹא־עֲזָבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יי': יי' חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֹּאדָר:

סופרים כאן העומר עמ' 100

מדל'קים את המנורה לחנוכה כאן עמ' 146

~ ויתן לך ~

וַיִּתֵּן־לְךָ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְלֵב דָּגָן וְתִירֹשׁ: יַעֲבֹדֶיךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְךָ לְאֻמִּים הַנָּה גִבּוֹר לְאַחֶיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְךָ בְּנֵי אֹמֶךָ אֲרֻרֶיךָ אֲרוּר וּמִבְרָכֶיךָ בְּרוּךְ: וְאַל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֹתָךְ וּיְבָרֶךְ וַיִּרְבֶּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים: וַיִּתֵּן־לְךָ אֶת־בִּרְכַּת אֲבֹתָם לְךָ וּלְיִרְעֶךָ אֹתָךְ לְרִשְׁתָּךְ אֶת־אָרֶץ מִגְדֵּיךָ אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֶאֱלֹ אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיְבָרְכֶךָ בִּרְכַּת שָׁמַיִם מִעַל בִּרְכַּת תְּהוֹם רִבְצָת תַּחַת בִּרְכַּת שָׁדִים וְרַחֲם: בִּרְכַּת אָבִיךָ גִּבְרוֹ עַל־בִּרְכַּת הוֹרֵי עַד־תִּאֲוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד נִזִּיר אֲחִיו: וְאַתְּבָרְךָ וּבִרְכָּךָ וְהִרְבֶּךָ וּבִרְכָּךָ בְּרִי־בִטְלָנָה וּפְרִי־אֲדָמָתְךָ דִּלְגָּנָה וְתִירֹשֶׁךָ וַיַּצְהֲרֶךָ שְׁגֵר־אֶלְפִיךָ וַעֲשֵׂתְרַת צֹאנְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לְךָ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עָקָר

תהלים ס

תהלים ל

ירמיה יז
ישעיה כו

תהלים ט

ישעיה מב

בראשית כז

בראשית כח

בראשית מט

דברים י

וַעֲקָרָהּ וּבִבְהֻמָּתָהּ: וְהִסִּיר יי מִמֶּנָּה כָּל-חֲלִי וְכָל-מַדּוּי מִצְּלִים הָרָעִים
אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁימֵם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל-שְׁנֵאִיךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ
אַתָּה בְּצֵאתְךָ: בָּרוּךְ טֵנְאֶךָ וּמִשְׁאֲרֵתְךָ: בָּרוּךְ פְּרִי-בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ
וּפְרִי בְהֵמָתְךָ שְׁגֵר אֶלְפִיךָ וְעִשְׂתֵּרוֹת צֹאנְךָ: יִצּוּ יי אֶתְךָ אֶת-הַבְּרָכָה
בְּאֶסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ וּבְבִרְכָּךְ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר-יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ:
יִפְתָּח יי לְךָ אֶת-אֹזְנוֹ וְהַטּוֹב אֶת-הַשְּׁמַיִם לִתֵּת מְטֵר-אַרְצְךָ בְּעֵתוֹ
וּלְבָרְךָ אֶת כָּל-מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלָּוה:
כִּי-יי אֱלֹהֶיךָ בְּרִכָּךְ כְּאֲשֶׁר דִּבַּר-לָךְ וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תִעָבֵט וּמִשְׁלָלָהּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמָּשְׁלוּ: אֲשֶׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ
עִם נוֹשֵׁעַ בֵּינִי מִגֵּן עֲזָרְךָ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיַּכְחֲשׂוּ אֲבֹיֶיךָ לָךְ וְאַתָּה
עַל-בְּמוֹתֵינוּ תִדְרֹךְ:

דברים כח

דברים טו

דברים לג

יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בֵּינִי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא-תִבָּשׂוּ וְלֹא-תִכָּלְמוּ עַד-עוֹלָמִי
עַד: וְאַכְלֵתֶם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת-שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר-עָשָׂה
עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא-יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיַּדְעֵתֶם כִּי בִקְרֵב יִשְׂרָאֵל
אֲנִי וְאַנִּי יי אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא-יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּנִי יי וְשָׁבוּן
וּבְאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל-רֹאשִׁים שְׂשׂוֹן וְשִׁמְחָה וְשִׁיגוֹ וְנִסּוֹ וְגוֹן
וְאַנְחָה: כִּי-בְשִׁמְחָה תֵּצְאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבִלְיוֹן הַחַרְיִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ
לְפָנֵיכֶם רִנָּה וְכָל-עַצֵּי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ-כָף: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֵבָטָח וְלֹא
אֶפְתָּח כִּי עֲנִי וְזִמְרַת יְהוָה יי וְיִהְיֶה-לִּי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבֵתֶם-מָוֶם בְּשִׁשְׁשׁוֹן
מִמַּעֲנֵי הַיִּשׁוּעָה: וְאַמְרֵתֶם בֵּינוֹם הַחַוּא הוֹדּוּ לֵי לִי קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עָלִילֵתֵינוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שִׁמּוֹ: זִמְרוּ יי כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת
זֹאת בְּכָל-הָאָרֶץ: צִהְלִי וְרֵנִי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי-גָדוֹל בִּקְרִיבְךָ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: וְאָמַר בֵּינוֹם הַחַוּא אֱלֹהֵינוּ זֶה קִינֵנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנוּ זֶה יי
קִינֵנוּ לוֹ נִגִּילָה וְנִשְׁמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ:

ישעיה מה

יואל ב

ישעיה לה

ישעיה נה

ישעיה יב

ישעיה כה

בוֹרָא גּוֹב שְׁפָתַיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרְחוֹק וּלְקָרוֹב אָמַר יי וּרְפָאתֵינוּ:

ישעיה נז

וַנְּרוּחַ לִבְשָׁה אֶת-עַמִּישִׁי רֹאשׁ הַשְּׁלוּשִׁים לֶךָ דָּוִיד וְעַמֶּנֶּה בֶן-יִשִּׁי שָׁלוֹם
 שָׁלוֹם לֶךָ וְשָׁלוֹם לְעִזְרָה כִּי עֲזָרָה אֶלֶּהִי וַיִּקְבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי
 הַגָּדִיד: וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר-לָךָ
 שָׁלוֹם: יְיָ עֲזֹר לְעַמּוֹ וַתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ד"ה א' יב

שמואל א' כה

תהלים כט

— הבדלה בבית כנסת —

סברי מרגן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה: ברוך
אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

שיר המעלות אשרי כל-יבא יי החלף בדרךיו: יגיע בפיך כי
תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך
בשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה כירבן יברך גבר יבא יי: יברכה
יי מציון וראה בטיב ירושלם כל ימי חייך: וראה בנים לבנוך שלום
על-ישראל:

תהלים קכח

— הבדלה למוצאי שבת —

מברכים הבנים במוצאי שבת:

במוצאי יום טוב שלא היה בשבת רק אומרים "בורא פרי הגפן" ו"המבדיל".

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפתח כי עזי וזמרת יה יי ויהי-לי
לישועה: ושאתם-מים בששון ממעיני הישועה: ליי הישועה על-עמך
ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב סלה: ליהודים
היתה אורה ושמחה וששן ויקר: כן תהיה לנו: כוס-ישועות אשא
ובשם יי אקרא:

תהלים ג

תהלים מז

אסתר ח

סברי מרגן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְשָׁמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל בֵּין
אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה:
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

❧ ברכת הלבנה ❧

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ
 כָּל־מְלָאֲכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ הַלְלוּהוּ
 כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם:
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִנָּה וּנְבָרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לַעֲדָה לְעוֹלָם חֶק־נֶתָן
 וְלֹא יַעֲבֹר: כִּי־אֶרְאָה שְׁמִיךְ מַעֲשֵׂי אֲצַפְּעֵתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
 כּוֹנְנָתָה: מָה אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:

תהלים קמח

תהלים ח

לראות את הלבנה לרגע:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרִיוֹת
 פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם: חֶק וְזִמָּן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תִּפְקִידָם: שְׁשִׁים
 וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפָּעֵלָתוֹ אֱמֶת: וְלִלְבָנָה אָמַר
 שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטָרַת תִּפְאָרֶת לַעֲמוּסֵי בֶטֶן הַעֲתִידִים לַהֲתַחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ
 וּלְפָאֵר לְיִזְעָרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְדָּשׁ חֲדָשִׁים:

כל ד' הפסוקים הללו ג' פעמים:

בְּרוּךְ יוֹצֵרֶךָ בְּרוּךְ עוֹשֶׂךָ בְּרוּךְ קוֹנֵךָ בְּרוּךְ בּוֹרֵאֲךָ:

כְּשֵׁם שְׁאֵנִי רוֹקֵד לְגִנְיֶךָ וְאֵינִי יָכוֹל לִיָּגַע בְּךָ כִּךָ לֹא יוֹכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי
 לִיָּגַע בִּי לָרַעָה:

תִּפְּלָה עֲלֵיהֶם אִמְתָּהּ וְנִפְחַד בְּגִדְלָה זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן:

שמות טו

כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעָה בְּגִדְלָה וְנִפְחַד אִמְתָּהּ עֲלֵיהֶם תִּפְּלָה:

דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

להשב לחבירו:

עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

שיר השירים ב

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה-זֶה בָּא מִדִּלְגַּל עַל-תְּהָרִים מִקַּפֵּץ עַל-תְּקַבְּעוֹת: דּוֹמָה
דּוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפְרַיִם הָאֵילִים הִנֵּה-זֶה עוֹמֵד אַחֲרַי כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ
מִן-תְּחִלָּנוֹת מֵצִיץ מִן-תְּחַרְכִּים:

תִּנָּא דְּבִי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל: אֵלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלָא לְהַקְבִּיל פָּנֵי
אַבְיָהֶם שְׂפִשְׁמַיִם פַּעַם אַחַת בְּחֹדֶשׁ דְּיָמִים: אָמַר אַבְיֵי: הֲלָכָה צָרָה
לְמוֹמְרָא מְעַמָּד:

שיר השירים ח

מִי זֹאת עָלָה מִן-הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל-דּוֹרֹת: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמִלְאוֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְעוֹט:
וַיְהִי אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְכְאוֹר שְׁבַעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהִיָּתָה
קִדְּם מְעוֹטָה שְׁנֵאָמַר: אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים וַיִּתְּקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב:
וּבִקְשׁוּ אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דִּנְדַּ מִלְכָּם אָמֵן:

בראשית א

חושע ג

תהלים קכא

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֲיִנֵּי אֶל-הַתְּהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם
יְיָ עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאָרֶץ: אֶל-יִתְּנָן לְמוֹט רִגְלָהּ אֶל-יָנִים שְׁמֶרֶךְ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרֶךְ יְיָ צִלָּהּ עַל-יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכְפֹּה וַיִּרְחַב בְּלִילָהּ: יְיָ יִשְׁמְרֶךְ מִכָּל-רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשָׁהּ:
יְיָ יִשְׁמֹר-צִאֲתָהּ וּבּוֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

תהלים קנ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ-אֵל בְּקֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזֹז: הַלְלוּהוּ בַּגְּבוּרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּכֹבֶד גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בַּנֶּבֶל וּבְכוֹר:
הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעֹגֵב: הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי-שִׁמְעַ
הַלְלוּהוּ בַּצִּלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַשְּׁמָה תִּתְּקַל יְיָ הַלְלוּיָהּ: כָּל הַשְּׁמָה
תִּתְּקַל יְיָ הַלְלוּיָהּ:

לַמִּנְצָח בְּנִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרֲכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ
 סֵלָה: לְתַעַת בְּאֶרֶץ דֶּרֶכָּךְ בְּכָל־גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
 יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיֶּשֶׁר
 וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ תִּנָּתֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם:
 אֶרֶץ נִתְּנָה וּבִוְלָה וַיְבָרֲכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרֲכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ
 אוֹתוֹ כָּל־אֲפֹסֵי־אֶרֶץ:

קריאת שמע שעל המיטה

אל מֶלֶךְ נֶאֱמָן

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד:

בלחש: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ: וְהָיוּ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל-לִבְּךָ: וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ
וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה: יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עָלֵינוּ בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן: אָמַר לִי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי
אֱלֹהֵי אֲבֹתַי: כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוֹשׁ מִדְּבַר הַנּוֹת: בְּאַכְרָתוֹ
יִסֹּף לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחְרָה אִמְתּוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחַד לִילָה
מִחֹץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יַחֲלֵךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ
אֶלְךָ וּרְבִבָה מִימִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגַּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵן וּשְׁלָמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי-אַתָּה יי מַחְסִי עָלֵינוּ שְׁמַת מְעוֹנָךְ: לֹא-תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנָגַע לֹא-יִקְרַב בְּאַהֲלֶיךָ: כִּי מְלֹאכֵיו יִצְוֶה-לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ:
עַל-כִּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן-תִּגָּף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָס
כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי בִי חֹשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ אֲשַׁלְּבֵהוּ כִּי-יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְּדֵהוּ: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ
וְאֶרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי: אֶרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאֶרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

יי מַה-רַּבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלֶי: רַבִּים אֲמָרִים לְנַפְשִׁי אֵין יִשׁוּעָתָה
לִּי בְּאֵלֵּים סָלַח: וְאַתָּה יי מִגֵּן בְּעַדִּי כְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי: קוּלִי אֶל-יי
אֶקְרָא וְיַעֲנֵנִי מִתֵּר קִדְשׁוֹ סָלַח: אֲנִי שֹׁכְבְתִי וְאִישָׁנָה הִקְצוֹתִי כִּי יי
יִסְמְכֵנִי: לֹא-אִירָא מִרְבָּבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלֶי: קְוִמָה יי הוֹשִׁיעֵנִי

דברים ו

דברים ו

תהלים צ

תהלים צא

תהלים ג

אֱלֹהֵי כִּי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רַשָּׁעִים שִׁבְרָתָ: לִיג הַיְשׁוּעָה
עַל־עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סֵלָה:

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים: וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ
סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ: וְתַקֵּנֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ: וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
וְהִגֵּן בַּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן: וְהִסֵּר שָׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ: כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמִצִּילָנוּ
אֲתָה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה: וְשִׁמּוֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בִּידֶךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְדִית אוֹתִי יְיָ אֵל אֲמַת:

תהלים לא

וַיֹּאמֶר יְיָ אֵל־הַשָּׁטָן יִגְעַר יְיָ בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יְיָ בְּךָ הַבַּחֲר בִּירוּשָׁלַם
הָלֹא זֶה אוֹד מִצֵּל מֵאֵשׁ:

זכריה ג

הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבְרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם
אֲחֵזִי חָרָב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:

שיר השירים ג

לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי יְיָ: קִנִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. לִישׁוּעָתְךָ יְיָ קִנִּיתִי. קִנִּיתִי
לִישׁוּעָתְךָ יְיָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִנִּיתִי. יְיָ קִנִּיתִי לִישׁוּעָתְךָ.

בראשית מט

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ	בְּטָרֶם כָּל יָצִיר נִבְרָא:
לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל	אֲזִי מֶלֶךְ שָׁמוּ נִקְרָא:
וְאַחֲרֵי כָּכָלֹת הַכָּל	לְבָדוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֵנָּה	וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרָה:
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי	לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית	וְלוֹ הָעוֹז וְהַמְשָׁרָה:
וְהוּא אֵלִי וְחִי גּוֹאֲלִי	וְצוֹר חֲבִלִי בַּעַת צָרָה:
וְהוּא נָסִי וּמְנוֹס לִי	מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בִּידֹו אֶפְקִיד רוּחִי	בַּעַת אִישׁוֹן וְאַעִּירָה:
וְעַם רוּחִי גּוֹיָתִי	יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְפִּיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי
 וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפִי: וַיְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יי אֱלֹהֵי נַאֲלֵהֵי אֲבוֹתַי
 שְׁתַּשְׁכִּיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנִי לְשָׁלוֹם: וְאַל יִבְהַלּוּנִי רַעֲיוֹנֵי נַחֲלוֹמוֹת
 רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים: וְתֵהֱא מִשְׁתִּי שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ: וְהָאֵר עֵינֵי פֶן
 אִישׁן הַמָּוֶת: כִּי אַתָּה הַמֵּאִיר לְאִישׁוֹן בֵּת עֵין: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמֵּאִיר
 לְעוֹלָם כָּל בְּכָבוֹדוֹ:

תפלת מוסף לשלש לרגלים

תהלים נא

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלִיתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֹּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

ממוסף של שמיני עצרת עד מוסף יום א' של פסח אומרים:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר: מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶךְ מְמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִית וְשׁוֹעֵה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמְּתִים:

קדושה לחול המועד

ש"ץ: נִקְדָּשׁ אֵת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁמִקְדָּשִׁים אוֹתוֹ בְּשְׁמֵי מְרוֹם

בְּכַתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ קָלָא זָה אֱלֹהֵי וְאָמַר

ש"ץ: קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵי-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

ש"ץ: לְעֲמֻתָּם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:

ש"ץ: בְּרוּךְ בְּבוֹדֵי מִמְּקוֹמוֹ:

ש"ץ: וּבְדִבְרֵי קִדְשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

ש"ץ: יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלִינָהּ:

ש"ץ: לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְלִנְצַח נְצִחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ

אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם נֶעַד כִּי אֵל מְלֶכֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ

אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ *הָאֵל הַקְדוֹשׁ: אַתָּה בְּחַרְמְנוּ...

~ קדושה לשבת ויום טוב ~

חזן: נְעֲרִיצָה וְנִקְדִּישָׁה כְּסוּד שִׁית שְׂרָפִי קֹדֶשׁ הַמְקֻדָּשִׁים שְׁמָהּ
 בְּקֹדֶשׁ כְּכֹתוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָלָא זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמַר
 קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ קֹדֶשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כְלֵי-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וש"ץ: קהל
 חזן: כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
 לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
 חזן: בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְמֻקְמוֹ: וש"ץ: קהל
 חזן: מְמֻקְמוֹ הוּא יָפֵן בְּרַחֲמִים וְיַחֲוֹן עִם הַמִּנְחָדִים שְׁמוֹ עָרֵב וְבִקְרָה
 בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:
 חזן: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: וש"ץ: קהל
 חזן: אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מְלֻכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא
 יִשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָל חַי לְהַיּוֹת לָכֵם לְאֱלֹהִים
 חזן: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וש"ץ: קהל
 חזן: אֲדִיר אֲדִירָנוּ יְיָ אֲדִינֵנוּ מֶה-אֲדִיר שְׁמָהּ בְּכָל-הָאָרֶץ וְהִנֵּה יְיָ
 לְמִלָּה עַל-כָּל-הָאָרֶץ בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
 חזן: וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר:
 חזן: יְמֻלָּהּ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיהָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּהָ:
 חזן: לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ וּלְנֶצַח נֶצְחִים קִדְשָׁתָהּ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָהּ
 אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם נֶעַד כִּי אֵל מְלֻךְ גָּדוֹל וְקֹדֶשׁ
 אֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקֹּדֶשׁ: אַתָּה בְּמִרְתְּנוּ...

אַתָּה קֹדֶשׁ וְשְׁמָהּ קֹדֶשׁ וְקֹדֶשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְלַלֵּנוּ סְלָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקֹּדֶשׁ:

אַתָּה בְּחֻרְתָּנוּ מְכַל הָעַמִּים אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַתְּשׁוּנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְעִבּוּדְךָ וְשְׁמָהּ הַגָּדוֹל
 וְהַקֹּדֶשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ: וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה [בשבת: שְׁבֻחוֹת
 לְמִנּוּחָהּ ו] מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם [בשבת: הַשְּׁבֻחַת
 הַזֶּה וְאֶת יוֹם]

לשמיני עצרת ולשמ"ת	לסכות	לשבעות	פסח
שמיני חג	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
העצרת הזה	הזה זמן	הזה זמן מתן	הזה זמן
זמן שמחתנו	שמחתנו	תורתנו	חרותנו

[באהבה] מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעלות ולראות ולהשתחות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמה עליו מפני הירד שנשתלחה במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה וחופע והנשא עלינו לעיני כל חי: וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירפתי ארץ: וקבצנו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם: ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת מוסף יום [בשבת: השבת הזה ואת מוסף יום]

לשמיני עצרת ולשמ"ת	לסכות	לשבעות	פסח
שמיני חג	חג הסוכות	חג השבועות	חג המצות
העצרת הזה	הזה	הזה	הזה

נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שפכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

בשבת:

וביום השַׁבָּת שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
בַּשֶּׁמֶן וְנִסְכוּ: עֹלֹת שַׁבָּת בַּשֶּׁבֶתוֹ עַל-עֹלֹת הַתִּמְדִּיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת
וְקָרְבַּן יוֹם

לפסח	לשבעות	לסכות	לשמיני עצרת ולשמ"ת
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	שמיני חג העצרת
הַזֶּה כָּאֲמֹר:	הַזֶּה כָּאֲמֹר:	הַזֶּה כָּאֲמֹר:	הַזֶּה כָּאֲמֹר:

ביום ראשון של פסח (בחול"ל גם ביום שני של פסח):

ובחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח לֵי: וּבַחֲמִשָּׁה
עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכֵל: בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לֵי:
פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ
לָכֶם: וּמִנְחַתָּם עֹמ' 120

בחול המועד וימים האחרונים של פסח:

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לֵי: פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה
כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

ומנחתם עמ' 120

לשבעות:

ובְּיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֹדֶשֶׁה לֵי: בַּשִּׁבְעָתִיכֶם
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם

עוֹלָה לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם אֶל אֶחָד שְׁבַעַה כִּבְשִׁים
בְּנֵי שָׁנָה: ומנחתם עמ' 120

ביום ראשון של סכות (בחו"ל גם ביום שני):

ובַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכָתָה
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חֹג לִי שְׁבַעַת יָמִים: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אֵשָׁה רֵיחַ
נִיחַח לִי: פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם יִהְיוּ: ומנחתם עמ' 120

יום א' של חול המועד סוכות:

ובַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנָיִם עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: בארץ ישראל ומנחתם עמ' 120
ובַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִי-עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה
עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: ומנחתם עמ' 120

יום ב' של חול המועד סוכות:

ובַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִי-עֶשְׂרֵי אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה
עֶשְׂרֵי תְּמִימִם: בארץ ישראל ומנחתם עמ' 120
ובַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי
תְּמִימִם: ומנחתם עמ' 120

יום ג' של חול המועד סוכות:

ובַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי
תְּמִימִם: בארץ ישראל ומנחתם עמ' 120
ובַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשְׂרֵי
תְּמִימִם: ומנחתם עמ' 120

במדבר כט

במדבר כט

במדבר כט

במדבר כט

במדבר כט

יום ד' של חול המועד סוכות:

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

במדבר כט

תְּמִימִם: בארץ ישראל ומנחתם עמ' 120

וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמוֹנָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם: ומנחתם עמ' 120

הושענא רבה:

וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמוֹנָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

במדבר כט

תְּמִימִם: בארץ ישראל ומנחתם

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבַּעַה עֶשֶׂר

תְּמִימִם: ומנחתם

בשמיני עצרת (בחו"ל ש"ת):

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

במדבר כט

וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פֶּר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׂים

בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:

ממשיכים כאן:

וּמִנִּחְתָּם וְנִסְפִּיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עָשָׂרוֹנִים לֶפָר וּשְׁנֵי עָשָׂרוֹנִים לְאֵיל

וְעָשָׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וְגִין כְּנֶסֶפוֹ: וְשֹׁעִיר לִכְפֹּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם:

בשבת:

יִשְׁמְחוּ בְּמִלְכוּתָךְ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלֶם וְשֹׁבְעוֹ

וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבְךָ וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ וְזָכַר

לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ
 לָנוּ שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּחֵמוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשִׂי רְצוֹנָךְ: בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבִתְחִלָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ וְהִרְאֵנוּ בְּכִנּוּנוֹ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ:
 וְהָשִׁב כִּהְנִים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמִרָם וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל
 לְגוֹיָהֶם: וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעַמִּי רְגֵלֵינוּ
 כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ: שְׁלוֹשׁ פַּעַמִּים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנָי יי
 אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת
 וְלֹא יִרְאֶה אֶת־פָּנָי יי רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 נָתַן־לְךָ:

וְהַשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׁמְחָה
 וּלְשִׁשׁוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבִרְכָּנוּ: [בשבת: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 רָצָה בְּמִנּוּחֵתָנוּ] קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שְׂפָעֵנוּ מִטוֹבָךָ
 וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן [בשבת: שְׁבַת ו] מוֹעֲדֵי קִדְּשְׁךָ וְיִשְׁמְחוּ
 בְּךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ [בשבת: הַשְּׁבַת ו] יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְמִינִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהָשִׁב הַעֲבוֹדָה לְדָבִיר
 בֵּיתְךָ: וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
 לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד
 צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר: נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּר תַּהֲלִלְתָּךְ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ

בחזרת הש"ץ - מוֹדִים דְּרַבְּנָן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית: בְּרַכּוֹת וְהוֹדָאוֹת

הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל
יוֹם עָמְנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם:
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ: כֵּן תַּחֲיֵנוּ
וְתַקְיָמָנוּ וְתִאָּסוּף גְּלוּתֵינוּ
לְחֻצְרוֹת קִדְשְׁךָ לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ
וְלַעֲשׂוֹת רִצְוֶיךָ וּלְעִבְדְּךָ
בְּלִבָּב שָׁלֵם עַל שְׁאָנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרוּךְ אַל תַּחֲדָאוֹת:

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם שְׁמֹךְ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכָל
הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּהְלְלוּ אֶת שְׁמֹךְ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
סֵלָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וּלְךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

~ ברכת כהנים ~

בחזרת הש"ץ בא"י בחול המועד, אם יש כוהנים, הם מברכים את הקהל

מדלגים פרק זה כשיש רק כהן אחד:

ש"ץ: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכֵנוּ בִּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה
הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ הָאֱמוּנָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבָנָיו כַּהֲנִים,
ש"ץ וקהל: עִם קְדוֹשְׁךָ כָּאֱמֹר:

כהנים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשְׁתוֹ שֶׁל
אֶהְרֹן וּבָנָיו לְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיְשַׁמְּרֶךָ: יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּנֶךָ:
יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

קהל:	אֲדִיר בְּמִרוֹם	כהנים:	רַבּוֹן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה
שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה אַתָּה שָׁלוֹם	שְׁמֹרֶת עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ		
וְשְׁמֹךְ שָׁלוֹם: יְהִי רָצוֹן	כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּנוּ: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן		
שְׁתִּישׁ עָלֵינוּ וְעַל כָּל	קְדוֹשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ		
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים	אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה		
וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:	לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבֶת		
	חֵלֶב וְדָבָשׁ:		

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַת הַכְּתוּבָה עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כְּהֹנִים עִם קְדוֹשְׁךָ כְּאֲמֹר:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן
יֵשָׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: קהל: כֵּן יְהִי רָצוֹן

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
עַמָּךְ: בִּרְכָנוּ אָבוֹנֵינוּ כָּלְנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתַּת לָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצִדְקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים
וְשָׁלוֹם: וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה
בְּשָׁלוֹמְךָ: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֹצֵר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה וּשְׁפָתֵי מַדְבָּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי:
וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלָקַל מַחֲשַׁבְתָּם: עֲשֵׂה
לִמְעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיֶנְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ:
לִמְעַן יַחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי
וְהִגִּינוּ לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן:

תהלים ס
תהלים ט

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיַבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנִים
קִדְמָנִיּוֹת: וְעָרְבָה לָנוּ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם פִּימִי עוֹלָם וְכִשְׁנִים קִדְמָנִיּוֹת:

מלאכי ג

בחול המועד (שאין בשבת) אומרים קדיש ועלינו עמ' 49

~ הושענות ~

הושענא:

למענך אלהינו הושענא: למענך בוראנו הושענא:
למענך גואלנו הושענא: למענך דורשנו הושענא:

ששי של סוכות	חמישי של סוכות	רביעי של סוכות	שלישי של סוכות	שני של סוכות	ראשון של סוכות	ט"ו תשרי
אום נצורה	אדמה מאדר	אבן שתיה	אום אני חומה	אל למושעות	אערוך שועי	יום שני
אדמה מאדר	אום נצורה	אבן שתיה	אום חומה	אל למושעות	אערוך שועי	יום שלישי
אדמה מאדר	אבן שתיה	אום חומה	אום נצורה	אל למושעות	אערוך שועי	יום חמישי
אדמה מאדר	אבן שתיה	אום חומה	אל למושעות	אערוך שועי	אום נצורה	שבת

אָעֶרוּךְ שׁוּעִי: בְּבֵית שׁוּעִי: גָּלִיתִי בַצּוּם פֶּשַׁעִי: דְּרַשְׁתִּיךָ בּוֹ
לְהוֹשִׁיעִי: תִּקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעִי: וְקוֹמָה וְהוֹשִׁיעִי: זְכוּר וּרְחַם מוֹשִׁיעִי:
חַי בֶּן תִּשְׁעָשָׁעִי: טוֹב בְּאֵנָק שָׁעִי: יָחִישׁ מוֹשִׁיעִי: כָּלָה מְרַשִּׁיעִי: לְבַל
עוֹד תִּרְשָׁעִי: מִהֵר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: נִצַּח לְהוֹשִׁיעִי: שָׂא נָא עוֹן רַשָּׁעִי:
עָבוֹר עַל פֶּשַׁעִי: פֶּנָּה נָא לְהוֹשִׁיעִי: צוֹר צָדִיק מוֹשִׁיעִי: קַבֵּל נָא שׁוּעִי:
רוֹמֵם קָרֵן יִשְׂרָאֵל: שְׂדֵי מוֹשִׁיעִי: תוֹפִיעַ וְתוֹשִׁיעִי: הוֹשִׁעַנָּא:

ממשיכים עם "אני והו"

אֵל לְמוֹשָׁעוֹת: בְּאַרְבַּע שָׁבָעוֹת: גָּשִׁים בְּשׁוֹנֵת: דִּפְקִי עֶרֶךְ שׁוּעוֹת:
הוֹגֵי שְׁעָשָׁעוֹת: וְחִידוֹתָם מִשְׁתַּעֲשָׁעוֹת: זַעֲקִים לְהִשְׁעוֹת: חֲכִי יִשׁוּעוֹת:
טְפוּלִים בְּךָ שְׁעוֹת: יוֹדְעֵי בֵין שְׁעוֹת: כּוֹרְעִיךָ בְּשׁוֹנֵת: לְהַבִּין
שְׁמוּעוֹת: מְפִיד גִּשְׁמָעוֹת: נוֹתֵן תְּשׁוּעוֹת: סְפוּרוֹת מִשְׁמָעוֹת: עֲדוֹת
מִשְׁמִיעוֹת: פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת: צָדִיק נוֹשָׁעוֹת: קָרִיב תְּשׁוּעוֹת: רָגִשׁ
תְּשׁוּאוֹת: שְׁלֹשׁ שְׁעוֹת: תַּחֲשִׁישׁ לְתִשְׁוּעוֹת הוֹשִׁעַנָּא

ממשיכים עם "אני והו"

אם אני חומה: בָּרַח כַּחמָּה: גּוֹלָה וְסוּרָה: דְּמֹתָה לְתֹמָר: הַתְרוּגָה
עָלֶיךָ: וְנַחֲשֶׁבֶת כְּצֹאן טִבְחָה: זְרוּיָה בֵּין מַכְעִיסֶיהָ: תְּבוּקָה וְדְבוּקָה
בָּךְ: טוֹעֵנָת עָלֶיךָ: יַחֲדָה לִיחַדָּךְ: כְּבוּשָׁה בְּגוֹלָה: לוּמָדָת יִרְאָתָךְ:
מְרוּשֶׁת לָחִי: נְתוּנָה לַמַּכִּים: סוּבָלָת סְבָלָךְ: עֲנִיָּה סַעֲרָה: פְּדוּיַת
טוֹבִיָּה: צֹאן קִדָּשִׁים: קַהֲלוֹת יַעֲקֹב: רְשׁוּמִים בְּשִׁמְךָ: שׁוֹאֲגִים:
תְּמוּכִים עָלֶיךָ הוֹשַׁענָא:

ממשיכים עם "אני והו"

אבן שתייה: בֵּית הַבְּחִירָה: גֶּרֶן אֶרֶן: דְּבִיר הַמְּצָנֶע: הַר הַמּוֹרִיָּה:
וְהַר יִרְאָה: זְבוּל תַּפְאֲרֶתְךָ: חֲנָה דָּוִד: טוֹב הַלְבָּנוֹן: יָפָה נוֹף מְשׁוּשׁ
כָּל הָאָרֶץ: כָּלִילַת יָפִי: לִינֵת הַצֶּדֶק: מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ: נוֹה שְׁאֲנָן: סֶפֶת
שָׁלֹם: עֲלִיַּת שְׁבָטִים: פֶּנֶת יִקְרַת: צִיּוֹן הַמְּצִינָת: קִדָּשׁ הַקִּדָּשִׁים: רְצוּף
אַתְבָּה: שְׂכִינַת כְּבוֹדְךָ: תֵּל תִּלְפִּיּוֹת הוֹשַׁענָא:

ממשיכים עם "אני והו"

אדמה מארר: בְּהֶמָּה מְמֹשְׁכֶלֶת: גֶּרֶן מַגְזֵם: דָּגָן מִדְּלָקָת: הוֹן
מִמָּאֲרָה: וְאָכַל מִמָּהוּמָה: זֵית מִנָּשֶׁל: חֹטָה מִחֻגֵּב: טָרֶף מִגּוֹבֵי: יָקֹב
מִיָּלֶק: כָּרֶם מִתּוֹלְעַת: לָקֵשׁ מֵאַרְבֶּה: מִגֵּד מִצִּלְצֹל: נֶפֶשׁ מִבְּהֵלָה:
שֶׁבַע מִסְלָעִים: עֲדָרִים מִדְּלוּת: פְּרוֹת מִשְׁדָּפוֹן: צֹאן מִצְמִיתוֹת: קִצִּיר
מִקְלָלָה: רֹב מְרִזּוֹן: שְׂבָלָת מִצְנֻמוֹן: תְּבוּאָה מִחֶסֶל הוֹשַׁענָא:

ממשיכים עם "אני והו"

אני והו הושיעה נא:

כְּהוֹשַׁעַת אֱלִים בְּלוֹד עַמּוּךְ בְּצִאתְךָ לַיִשָּׁע עַמּוּךְ
כְּהוֹשַׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים דְּרוּשִׁים לַיִשָּׁע אֱלֹהִים
כֵּן הוֹשַׁע נָא
כֵּן הוֹשַׁע נָא:

כְּהוֹשַׁעַתְהָ הַמּוֹן צָבָאוֹת וְעַמָּם מְלָאכֵי צָבָאוֹת
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים חֲנוּן בְּיָדָם מַעֲבִידִים
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזִרִים יִקְרֶה עַמָּם מַעֲבִירִים
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ כְּנָה מְשׁוֹרְרֶת וַיּוֹשַׁע לְגוֹחָהּ מִצִּיּוֹן וַיּוֹשַׁע
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ מֵאֵמֶר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם נָקוֹב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ עוֹמְסֵי עֲרֵכָה לְחֻקֶּיךָ מִזְבֵּחַ
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ פִּלְאֵי אֲרוֹן כְּהַפְשַׁע צַעַר פִּלְשֶׁת בַּחֲרוֹן אַף וַנּוֹשַׁע
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ קַהֲלוֹת בְּבִלָּה שְׁלַחַת רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחַת

כְּהוֹשַׁעַתְהָ שְׁבוֹת שְׁבִטִי יַעֲקֹב תָּשׁוּב וְתָשׁוּב שְׁבוֹת אֶהְיֶה יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 כְּהוֹשַׁעַתְהָ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשְׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמּוֹךְ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד־הָעוֹלָם: וַיְהִי
 דְּבָרֵי אֵלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֹתִי לִפְנֵי יְיָ קָרְבִּים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָה
 לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת
 כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

הושנות לשבת

אֹם נִצּוּרָה כְּבִבְת: בּוֹנֶנֶת בְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת: גּוֹמְרַת הַלְכוֹת שַׁבָּת:
 דּוֹרֶשֶׁת מִשְׁאֵת שַׁבָּת: הַקּוֹבַעַת אֲלֵפִים תַּחֲנוּם שַׁבָּת: וּמְשִׁיבַת רִגְלָה
 מִשְׁבָּת: זְכוֹר וְשִׁמּוֹר מְקִימַת בִּשְׁבָּת: חָשָׂה לְמַהֵר בִּיאַת שַׁבָּת: טוֹקַחַת
 כָּל מִשְׁשָׁה לְשַׁבָּת: יוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּנֶת עַד כָּלוֹת שַׁבָּת: כְּבוֹד וְעֹנֶג קוֹרְאָה
 לְשַׁבָּת: לְבוּשׁ וּכְסוּת מְחַלֶּפֶת בִּשְׁבָּת: מֵאָכֵל וּמִשְׁתָּה מְכִינָה לְשַׁבָּת:
 נֵעַם מְגִדִּים מִנְעֻמַּת לְשַׁבָּת: סַעֲדוֹת שְׁלֹשׁ מְקִימַת בִּשְׁבָּת: עַל שְׁתֵּי
 כְּפָרוֹת בּוֹצֵעַת בִּשְׁבָּת: פּוֹרֶטֶת אַרְבַּע רְשִׁיּוֹת בִּשְׁבָּת: צּוּי הַדִּלְקַת נֵר
 מִדִּלְקַת בִּשְׁבָּת: קִדּוּשׁ הַיּוֹם מְקַדֶּשֶׁת בִּשְׁבָּת: רִנָּן שָׁבַע מְפַלֶּלֶת בִּשְׁבָּת:
 שְׁבַעַת בְּדַת קוֹרְאָה בִּשְׁבָּת: תִּנְחִילָנָה לְיוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת הוֹשַׁעְנָא:

אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

כְּהוֹשָׁעַתְךָ אֵב הַמּוֹן הַשְׁלִיךְ עָלֶיךָ יָתֵב בַּעֲדוֹ קִדְּתָּ וּמַלְטָתוֹ מִלְּתֵב כְּהִ"נ:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ גִּזְזוּ מִסֵּר יַחֲדָתוֹ לִשְׁלַח דְּבִרְתָּ לְהוֹרוֹ יִדְּךָ אֶל תְּשַׁלַּח כְּהִ"נ:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ הִנָּאֵבֶק עִם מִלְאָךְ קִדִּישׁ וְעִיר וּמַלְטָתוֹ מִשְׁטָם שְׁעִיר כֵּן הוֹשָׁעָנָא:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ זָרְעוּ בְּכֶאֱם עַל הָעִיר בִּטָּח חֲרָדְתָּ צָרִימוּ בְּנִסְעָם וְהִלְכוּ לְבִטָּח
 כְּהִ"נ:

כְּהוֹשָׁעַתְךָ טְהוֹרִים מִמִּפְרִיכָם בְּמִלְכָּן יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלָת כְּמוֹ אֶבֶן כֵּן הוֹשָׁעָנָא:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ כָּלִיל כְּנִתְעַלְמָה בְּגִמָּא צוּרְתוֹ לִוִּיתוֹ אֶל חִיק הוֹרְתוֹ כֵּן הוֹשָׁעָנָא:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ מִצְנָה בֵּד כְּנִתְעַבֵּר נֶאֱמָן חָל בַּעֲדוֹ וְנִתְגַּבֵּר כֵּן הוֹשָׁעָנָא:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ סָגֵר בֵּיד יִשְׁכֵּי בְּנֵב הַגִּתִּי עֲזָרוּ אֲבִישִׁי וַיֵּךְ אֶת־הַפֶּלֶשְׁתִּי כְּהִ"נ:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ פִּקִּיד כְּנֵד שִׁבְעַ מִמַּעֲוֹנוֹ צִפִּיתָ לִישְׁעוֹ וְשׁוֹבְכָתוֹ לְמִלוֹנוֹ כֵּן הוֹשָׁעָנָא:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ קָצֵב פֶּר וְשַׁעְתּוֹ לְמַעְלָה רְשַׁפְתּוֹ הָאֵשׁ וְגַם הַמִּים אֲשֶׁר בְּתַעְלָה
 כְּהִ"נ:

כְּהוֹשָׁעַתְךָ שָׁנַע לָךְ כִּי מֵת הַיֵּלֶד תִּשָּׁב רֹחוֹ אֵלָיו וַיָּהֵם בְּשֵׁר הַיֵּלֶד כְּהִ"נ:
 כְּהוֹשָׁעַתְךָ שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָא:

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד־הָעוֹלָם:

תהלים כח

אֲנִי וְהוּא הוֹשִׁיעָה נָא:

וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְחַנְּנִתִּי לִפְנֵי יְיָ קִרְבִּים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבִרְ־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן
 דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

מלכים א' ח

הושענות להושענא רבא

הושענא:

למענך אלהינו הושענא: למענך בוראנו הושענא:
למענך גואלנו הושענא: למענך דורשנו הושענא:

למען אמתך: למען בריתך: למען גדלך ותפארתך: למען דתך:
למען הודך: למען ועודך: למען זכרך: למען חסדך: למען טובך:
למען יחודך: למען כבודך: למען למודך: למען מלכותך: למען
נצחך: למען סודך: למען עזך: למען פאריך: למען צדקתך: למען
קדשתך: למען רחמיך הרבים: למען שכינתך: למען תהלתך:
הושענא:

עולם חסד יבנה:

אערוך שועי: בבית שועי: גליתי בצום פשעי: דרשתיך בו
להושיעי: תקשיבה לקול שועי: וקומה והושיעי: זכור ורחם מושיעי:
חי בן תשעשעי: טוב באגב שעי: יחיש מושיעי: כלה מרשיעי: לבל
עוד תרשיעי: מהר אלהי ישעי: נצח להושיעי: שא נא עון רשעי:
עבור על פשעי: פנה נא להושיעי: צור צדיק מושיעי: קבל נא שועי:
רומם קרן ישעי: שדי מושיעי: תופיע ותושיעי: הושענא:

לך זרוע עם-גבורה תעז ידך תרום ימינך:

אדון המושיע: בלתך אין להושיע: גבור ורב להושיע: דלותי ולי
יהושיע: האל המושיע: ומציל ומושיע: זועקת תושיע: חוכית הושיע:
טלאית תשביע: יכול להשפיע: כל שיח תדשא ותושיע: לגיא בל
תרשיע: מגדים תמתיק ותושיע: נשיאים להסיע: שעירים להניע:
עננים מלהמניע: פותח יד ומשביע: צמאית תשביע: קוראית תושיע:
רחמיך תושיע: שוחרית הושיע: תמימית תושיע: הושענא:

תתן אמת ליעקב חסד לאברהם:

אם אני חומה: ברה פחמה: גולה וסורה: דמתה לתמר: התרוגה
עליך: ונחשבת כצאן טבחיה: זרויה בין מכעיסיה: תבוקה ודבוקה
בך: שוענת עליך: יחידה ליחידך: כבושה בגולה: לומדת וראתך:
מרושת לחי: נתונה למכים: סובלת סבלך: עניה סערה: פדוית
טוביה: צאן קדשים: קהלות יעקב: רשומים בשמך: שואגים הושענא:
הושענא תמוכים עליך הושענא:

נעמות בימינוך נצח:

אדם ובהמה: בשר ורוח ונשמה: גיד ועצם וקרמה: דמות וצלם
ורקמה: חוד להבל דמה: ונמשל כבהמות נדמה: זיו ותאר וקומה:
חדוש פני אדמה: טיעת עצי נשמה: יקבים וקמה: כרמים ושקמה:
לתבל המסימה: מטרות עז לסממה: נשיה לקמה: שיחים לקוממה:
עדנים לעצמה: פרחים להעצימה: צמחים לגשמה: קרים לזרמה:
רביבים לשלמה: שתיה לרוממה: הושענא: תלויה על בלימה
הושענא:

י אדנינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה חודך
על-השמים:

למען איתן הנזרק בלהב אש: למען בן הנעקד על עצים ואש: למען
גבור הנאבק עם שר אש: למען דגלים הנחית בענן ואור אש: למען
העלה למרום ונתעלה כמלאכי אש: למען והוא לה כסגן באראלי
אש: למען זבד דברות התנונות מאש למען חפוי יריעות וענן אש:
למען טכס הר ירדת עליו באש: למען ידידות אשר אהבת משמי
אש: למען כמה עד שקעה האש למען לקח מחתת אש: והסיר חרון
אש: למען מקנא קנאה גדולה באש למען נה ידו ויגדו אבני אש: למען
שם טלה חלב כליל אש: למען עמד בגרן ונתרצה באש: למען פלל
בעזרה וירדה האש: למען ציר עלה ונתעלה ברכב וסוסי אש: למען

קדושים משלכים באש: למען רבו רבבן חז ונהרי אש: למען שממות
עירך השרופה באש: למען תולדות אלפי יהודה תשים בכיור אש:
הושענא:

צדיק יי בכל־דרכיו וחסיד בכל־מעשיו:

תתננו לשם ולתהלה. תשיתנו אל־התקבל ואל־הנחלה. תרוממנו
למעלה למעלה. תקבצנו לבית התפילה. תציבנו כעץ על פלגי
מים שתולה. תפדנו מכל נגע ומחלה. תעטרנו באהבה כלולה.
תשמחנו בבית התפילה. תנתלנו על מי מנוחות סלה. תמלאנו חכמה
ושכלה. תלבישנו עז וגדלה. תכתירנו בכתר כלולה. תישרנו בארח
סלולה. תטענו בישר מסלה. תתננו ברחמים ובחמלה. תזכירנו
במי זאת עלה. תושיענו למץ הגאלה. תתדרכנו בזיו המלה. תדביקנו
באזור חתלה. תגדלנו ביד הגדולה. תביאהו לבייתך ברנה וצלה.
תאמצנו ברוח והצלה. תאדרכנו באבן תלולה. תלבבנו בבנין עירך
בבתחלה. תעוררנו לציון בשכלולה. תזכנו בנבנתה העיר על תלה.
תרביצנו בששון וגילה. הושענא תחזקנו אלהי יעקב סלה הושענא:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כִּי־כל בשמים
ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש:
והיה יי למלה על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
ובתורתך כתוב לאמר:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

בן הושענא:	כהושעת אלים בלוד עמד בצאתך לישע עמד
בן הושענא:	כהושעת גוי ואלהים דרושים לישע אלהים
בן הושענא:	כהושעת המון צבאות ועמם מלאכי צבאות
בן הושענא:	כהושעת זבים מבית עבדים חנון בידם מעבדים
בן הושענא:	כהושעת טבועים בצול גזרים יקרד עמם מעבדים
בן הושענא:	כהושעת כנה משוררת ויושע לגוחה מצניגת ויושע

כְּהוֹשַׁעַת מֵאֵמֶר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם נָקוֹב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 כְּהוֹשַׁעַת סוֹכְבִי מִזִּבְחַ עוֹמְסִי עֲרֹכָה לְהַקִּיף מִזִּבְחַ
 כְּהוֹשַׁעַת פְּלֹאִי אֲרוֹן כְּהַפְשֵׁעַ צִיֵּר פִּלְשֵׁת בַּחֲרוֹן אַף וְנוֹשֵׁעַ
 כְּהוֹשַׁעַת קַהְלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלַחַת רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלַחַת
 כְּהוֹשַׁעַת שְׁבוֹת שְׁבִטִי יַעֲקֹב תָּשׁוּב וְתָשׁוּב שְׁבוֹת אֶהְיֶי יַעֲקֹב
 כְּהוֹשַׁעַת שׁוֹמְרֵי מִצְוֹת וְחוֹכֵי יְשׁוּעוֹת אֵל לְמוֹשָׁעוֹת
 כְּהוֹשַׁעַת נָא:
 כְּהוֹשַׁעַת נָא:
 כְּהוֹשַׁעַת נָא:
 כְּהוֹשַׁעַת נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

חזן: אָנִי וְהוּ הוֹשִׁיעָה נָא:

קהל וּש"ץ: אָנָּה הוֹשִׁיעָה נָא:

אָנָּה אֲזוֹן חֵין תֵּאבִי יִשְׁעָךְ בְּעַרְבִי נָחַל לְשַׁעֲשַׁעָךְ
 אָנָּה גְּאוּל כִּנֹּת נִטְעָךְ דּוּמָה בְּטֹאטְאָךְ
 אָנָּה תֵּבֶט לְבָרִית טִבְעָךְ וּמַחֲשַׁבִּי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָךְ
 אָנָּה זְכַר־לָנוּ אֵב יִדְעָךְ חֶסֶדְךָ לָמוּ בְּהוֹדִיעָךְ
 אָנָּה טְהוּרֵי לֵב בְּהַפְלִיאָךְ יוֹדֵעַ כִּי הוּא פִּלְאָךְ
 אָנָּה כְּבִיר כֹּחַ תֵּן־לָנוּ יִשְׁעָךְ לְאַבְוִתֵּינוּ כְּהַשְׁבָּעָךְ
 אָנָּה מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עִם מִשְׁוֹעָךְ נַעֲקֹד כָּמוֹ בְּהַר מוֹר כָּמוֹ שִׁנְעָךְ וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 אָנָּה סִגְבִּי אֲשֶׁלִּי נִטְעָךְ עֲרִיצִים בְּהִנִּיעָךְ
 אָנָּה פֶּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רַבְעָךְ צִיָּה מִהֶם בְּהַרְבִּיעָךְ
 אָנָּה קוֹרְאִיךְ אֶרֶץ בְּרוּעָךְ רַעַם בָּטוֹב מִרְעָךְ
 אָנָּה שַׁעֲרִיךְ תַּעַל מִמְּשׁוֹאָךְ תֵּל תִּלְפִּיּוֹת בְּהַשִּׁיָּךְ
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 וְהוֹשִׁיעָה נָא:

קהל וּש"ץ: אָנָּה אֵל נָא הוֹשַׁעֲנָה וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אֵל נָא תַעֲיֵנוּ כְּשֶׁה אוֹכֵד שְׁמֵנוּ מִסַּפְרָךְ אֵל תֵּאבֵד
 אֵל נָא רַעַה אֶת־צֹאן הַהֲרָגָה כְּצוּפָה וְעֲלִיךְ הַרוּגָה
 אֵל נָא צִאנְךָ וְצֹאן מִרְעִיתְךָ פִּעֲלֶתְךָ וְרַעֲיֶתְךָ
 אֵל נָא עֲנִי הַצֹּאן שִׁיחָם עֲנֵה בַעַת רָצוֹן
 אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לֶךְ עֵין מִתְקוּמִיָּהֶם יִהְיוּ כְּאֵין
 אֵל נָא לְמִנְסְכֵי לֶךְ מִיָּם כְּמַמְעִנֵי הַיְּשׁוּעָה יִשְׁאָבוּן מִיָּם הוֹשַׁעֲנָה וְהוֹשִׁיעָה נָא:
 אֵל נָא יַעֲלוּ לְצִיּוֹן מוֹשִׁיעִים טְפוּלִים בָּךְ וּבְשִׁמְךָ נוֹשָׁעִים הוֹשַׁעֲנָה וְהוֹשִׁיעָה
 נָא:
 אֵל נָא חֲמוּץ בְּגָדִים זַעוֹם לְנֹעַר כָּל־בוֹגְדִים
 הוֹשַׁעֲנָה וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אל נא וזכור תזכור הזכורי בלתיך וזכור
 אל נא דורשיך בענפי ערבות געים שעה מערבות
 אל נא בך בעטור שנה אמרי בפלולי שעה נא
 הושענא והושיעה נא:
 הושענא והושיעה נא:
 הושענא והושיעה נא:

קהל ו"ח: אנא אל נא הושענא והושיעה נא אבינו אתה:

למען תמים בדורותיו הנמלט ברח צדקותיו מצל משטף בבוא מבול מים
 לאם אני חומה הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען שלם בכל מעשים
 המנסה בעשרה נסים פשר מלאכים גם יסח נא מעט מים לברה בחמה
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען רך ויחיד נחנט למאה זעק איה
 השה לעלה בשדהו עבדיו מצאנו מים לגלה וסורה הושענא והושיעה נא
 אבינו אתה: למען קדם שאת ברכה הנשטם ולשמך חכה מנחם במקלות
 בשקתות המים לדמתה לתמר הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען צדק
 היות לה לכתן כחתן פאר יכהן מנסה במסה במי מריבת מים להחר הטוב
 הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען פאר היות גביר לאחיו יהודה אשר
 גבר באחיו מספר רבע מדליו יזל מים לוא לנו כי אם למענה הושענא
 והושיעה נא אבינו אתה: למען ענו מכל ונאמן אשר בצדקו כלכל המן
 משוף לגואל ומשוי ממים לזאת הנשקפה הושענא והושיעה נא אבינו אתה:
 למען שמתו במלאכי מרומים הלובש אורים ותמים מצנה לבוא במקדש
 בקדוש ידים ורגלים ורחיצת מים לחולת אהבה הושענא והושיעה נא אבינו
 אתה: למען נביאה מחולת מחנים לכמהי לב הושמה עינים לרגלה רצה
 עלות ורדת פאר מים לטובו אהליו הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען
 משרת לא מוש מאהל ורוח הקדש עליו אהל בעברו בירדן נכרתו המים
 ליפה וברה הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען למד ראות לטובה
 אות זעק איה נפלאות מצה טל מגזה מלא הספל מים לכלת לבנון הושענא
 והושיעה נא אבינו אתה: למען כלולי עשות מלחמתך אשר בידם תתה
 ישועתך צרופי מגוי בלקקם בידם מים ללא בגדו בך הושענא והושיעה
 נא אבינו אתה: למען יחיד צוררים דש אשר מרחם לנזיר הקדש ממכתש
 לחי הבקעת לו מים למען שם קדשך הושענא והושיעה נא אבינו אתה:
 למען טוב הולך וגדל מעקשות לב עדה חדל בשוב עם מחטא צו שאב
 מים לנאנה כירושלם הושענא והושיעה נא אבינו אתה: למען חיד מכרפר
 בשיר המלמד תורה בכל כלי שיר מנסך לפניו כתאב שתות מים לשמו

בך סבֵּרם הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן יֵדָע עָלֶיהָ בִּסְעָרָה הַמִּקְנָא
וּמְשִׁיב עָבֶרָה לְפָלּוּלֵי יִרְדָּה אֵשׁ וְלַחֲכָה עֶפֶר וּמִים לְעִינֶיהָ בְּרֻכּוֹת הוֹשֵׁעָנָא
וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן וְשֵׁרֶת בְּאַמֶּת לְרַבּוֹ פִּי שְׁנִים בְּרוּחוֹ נֶאֱצֵל בּוֹ
בְּקֻשְׁתּוֹ מִנְּגִן נְתַמְלָאוֹ גְּבִים מִים לְפָצּוֹ מִי כְמִכָּה הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ
אֲתָהּ: לְמַעַן תִּהְיֶה עֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ הַמְּכָרִיז תְּשׁוּבָה לְצִאֲנֶךָ אֲזִי בָבֶא מְחַרֵּךְ
סֶתֶם עֵינֹת מִים לְצִיּוֹן מְכַלָּל וְפִי הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן
יִדְרָשׁוּךָ בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה וְסוּדְךָ לָמוֹ נִגְלָה בְּלִי לְהִתְגַּאֵל דְּרָשׁוּ זִרְעוֹנִים וּמִים
לְקוֹרְאֶיךָ בְּצֶר הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן גִּמֵּר חֲכָמָה וּבִינָה
סוֹפֵר מַהִיר מְפַלֵּשׁ אֲמָנָה מְחַכְּמָנוּ אֲמָרִים הַמְּשׁוּלִים בְּרַחֲבֵי מִים לְרַבִּיתִי עִם
הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן בָּאִי לָךְ הַיּוֹם בְּכָל לֵב שׁוֹפְכִים לָךְ
שִׁיחַ בְּלֹא לֵב וְלֵב שׁוֹאֲלִים מִמֶּךָ עוֹז מַטְרוֹת מִים לְשׁוֹרְרוֹךְ בִּיָּם הוֹשֵׁעָנָא
וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ: לְמַעַן אוֹמְרֵי יִגְדֵּל שְׁמֶךָ וְהֵם נִחְלָתְךָ וְעַמֶּךָ צְמֵאִים
לְיִשְׁעֶךָ בְּאֶרֶץ עֲנָפָה לְמִים לְתַרְתָּ לָמוֹ מְנוּחָה הוֹשֵׁעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ
אֲתָהּ:

קהל ו"ח: הוֹשֵׁעָנָא אֵל נָא אֲנָא הוֹשִׁיעָה נָא: הוֹשֵׁעָנָא סֵלַח נָא
וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:

וְהוֹשִׁיעָה נָא:	תַּעֲנֶה אֲמוּנִים שׁוֹפְכִים לָךְ לֵב כַּמִּים
וְהַצְלִיחָה נָא:	לְמַעַן בָּא בְּאֵשׁ וּבַמִּים
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:	גִּזֵּר וְנִם יִקַּח נָא מַעַט מִים
וְהוֹשִׁיעָה נָא:	תַּעֲנֶה דְּגָלִים גִּזּוּ גִזְרֵי מִים
וְהַצְלִיחָה נָא:	לְמַעַן הַנֶּעֱסָד בְּשַׁעַר הַשָּׁמַיִם
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:	וְשֵׁב וְחַפֵּר בְּאֵרֶת הַמִּים
וְהוֹשִׁיעָה נָא:	תַּעֲנֶה זָכִים חוֹנִים עָלֵי מִים
וְהַצְלִיחָה נָא:	לְמַעַן חֲלַק מִפְּצַל מִקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת הַמִּים
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:	טַעַן וְגַל אֲבִן מִבְּאֵר מִים
וְהוֹשִׁיעָה נָא:	תַּעֲנֶה יְדִידִים נֹחֲלֵי דַת מְשׁוּלֶת מִים
וְהַצְלִיחָה נָא:	לְמַעַן כְּרוּ בְּמִשְׁעָנוֹתֶם מִים
וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מַעֲזָנוּ:	לְהַכִּין לָמוֹ וּלְצִאֲצֵאֵימוֹ מִים
וְהוֹשִׁיעָה נָא:	תַּעֲנֶה מַתְחַנְּנִים כְּבִישִׁימוֹן עָלֵי מִים
וְהַצְלִיחָה נָא:	לְמַעַן נֶאֱמָן בֵּית מְסָפִיק לָעַם מִים

ואומר: קול הקים מליל נאָמוּ ובא הוא וְכָל קְדוֹשָׁיו עִמּוֹ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול ולְכָל בָּאֵי הָעוֹלָם בַּת קול יִשְׁמַע בְּעוֹלָם מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול זָרַע עֲמוּסִי רַחֲמוֹ נוֹלְדוּ בְּיָלֶד מִמֶּנִּי אִמּוֹ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול חָלָה וְיִלְדָּה מִי זֹאת מִי שָׁמַע כְּזֹאת מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול טָהוֹר פָּעַל כָּל אֵלֶּה וּמִי רָאָה כְּאֵלֶּה מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול יֵשַׁע וְזִמְן הוֹחֵד הַיּוֹחֵל אֶרֶץ בְּיוֹם אֶחָד מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול כְּבִיר רוֹם וְתַחַת אִם יוֹלֵד גּוֹי פָּעַם אֶחָת מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול לֵעַת יִגָּאֵל עִמּוֹ נְאוּר וְהִיָּה לֵעַת עָרֵב יִהְיֶה אוֹר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול מוֹשִׁיעִים יַעֲלוּ לַהֵר צִיּוֹן כִּי חָלָה גַּם יִלְדָּה צִיּוֹן מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול נִשְׁמַע בְּכָל גְּבוּלָהּ הַרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְיֶה מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול שִׁמִּי עַד דְּמָשֶׁק מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ קְבִלִי בְּנוֹךְ וּבְנוֹתֶיךָ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול עֲלִזִּי חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן כִּי קָמוּ יִשְׁנֵי חֲבֵרוֹן מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול פָּנוּ אֵלַי וְהוֹשְׁעוּ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול צִמְחָה אִישׁ צִמְחָה שָׁמּוּ הוּא דוֹד בַּעֲצָמוֹ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול קוֹמוּ כְּפוּשֵׁי עֶפֶר הַקִּיצוּ וְרַגְנֵי שׁוֹכְנֵי עֶפֶר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול רִבְתִּי עִם בְּהִמְלִיכוֹ מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְּכּוֹ מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול שֵׁם עַדִּינָה לְהַאֲבִיד עֲשֵׂה חֶסֶד לְמֹשִׁיחוֹ לְדוֹד מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר: קול תְּנֶה יִשׁוּעוֹת לָעַם עוֹלָם לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

ג' פעמים קול מִבֶּשֶׁר מִבֶּשֶׁר וְאוֹמֵר:

הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבִרְךָ אֶת־נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאָם עַד־הָעוֹלָם: וְיִהְיֶה דְבָרִי אֵלֶּה אֲשֶׁר תִּתְחַלְּלֵנִי לְפָנַי יְיָ קְרִבִּים אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלִילָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדּוֹ וּמִשְׁפָּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

תהלים כח
מלכים א' ח

בדיקת וביטול חמץ

לפני הבדיקה בליל י"ד בניסן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל-בְּעוֹר חֻמֶּץ:

אחר הבדיקת הלילה מבטלים את החמץ:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי, דִּלְא חֲמַתִּיה, וְדִלְא בְּעֶרְתִּיה,
לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעֶפְרָא דְאַרְעָא:

ישמור את החמץ שמצא עד הבוקר.

בערב פסח, לפני שעה השישית, שורפים את החמץ שמצה אתמול בלילה, ואומרים ביטול זו:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשּׁוֹתֵי, דְחֲמַתִּיה דִּלְא חֲמַתִּיה, דְּבִעֶרְתִּיה
וְדִלְא בְּעֶרְתִּיה, לְבָטִיל וְלִהְיוּ כְּעֶפְרָא דְאַרְעָא:

~ התרת נדרים ~

בערב ראש השנה אומרים התרת נדרים לפני בית דין של שלושה אנשים.

שמעו נא רבותי דיינים ממחים, כל נדר או שבועה או אסר או קונם או חרם, שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום, או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ברוך הוא, וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפלו נזירות שמשון, וכל שום אסור, ואפלו אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים, בכל לשון של אסור בין בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפלו של מצוה שקבלתי עלי, בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון, וגם הנעשה בתקיעת כף, בין כל נדר ובין כל נדבה, ובין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי, או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצוות, או איזו הנגה טובה או איזה דבר שנהגתי שלש פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר, הן דבר שעשיתי על עצמי הן על אחרים, הן אותן הידועים לי הן אותן שפכר נשכחו ממני, בכלהון מתחרטנא בהון מעקרא, ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם, כי יראתי פן אכשל ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים, ושבועות ונזירות, וחרמות ואסורין, וקונמות והסכמות.

ואין אני תוהא חס ושלום על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי, רק אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה, או נזירות או אסור, או חרם, או קונם, או הסכמה, או קבלה בלב, ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה, ונזירות וחרם ואסור, וקונם וקבלה בלב, לכן אני שואל התרה בכלהון, ואני מתחרט על כל הנזכר, בין אם היו המעשים מהבאים הנזעים בממון, בין מההבאים הנזעים בגוף, בין מההבאים הנזעים אל הנשמה, בכלהון אני מתחרט, על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם

וקונם ומקלה בלב. והנה מצד הדין, המתחרט והמבקש התרה, צריך לפרוט הנדר, אך דעו נא רבותי, כי אי אפשר לפרטם. כי רבים הם. ואין אני מבקש התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם. על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

הדינים ג' פעמים:

הכל יהיו מתרים לך, הכל מחולים לך, הכל שרוים לך, אין כאן לא נדר, ולא שבועה, ולא נזירות, ולא חרם, ולא אסר ולא קונם. יש כאן מחילה סליחה וכפרה. וכשם שמתירים הבית דין של מטה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

המבקש ממשיך:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסרין וקונמות וחרמות והסכמות ומקלה בלב. הן בהקיץ הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה. ובאם שאשפח לתנאי מודעה הזאת ואדר מהיום עוד, מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלם בטלים ומבטלים לא שרירין ולא קימין ולא יהיו חלין כלל וכלל. בכלן מתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

וידוי

אָנא תבא לַפִּנְיָה תפִּילָתְנוּ וְאֵל תתַּעֲלֵם מִתְחַנְתִּינוּ שְׂאִין אָנוּ עוֹי פְּנִים
וּקְשִׁי עֶרֶךְ לֹמֶר לַפִּנְיָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ אַבֵּל אֲנַחְנוּ חַטָּאנוּ:

אֲשָׁמְנוּ: בְּגִדְנוּ: גְּזֵלְנוּ: דְּבָרְנוּ דְּפִי:
הָעוֹיְנוּ: וְהִרְשָׁעְנוּ: זֶדְנוּ: חֲמִסְנוּ: טָפְלְנוּ שָׁקֶר:
יַעֲצָנוּ רָע: כְּזָבְנוּ: לָצָנוּ: מִרְדְּנוּ: נֶאֱצָנוּ:
סָרְדְנוּ: עוֹיְנוּ: פִּשְׁעֵנוּ: צָרְדְנוּ: קִשְׁיֵנוּ עֶרֶךְ:
רִשְׁעֵנוּ: שִׁחַתְנוּ: תַּעֲבָנוּ: תַּעֲיִנוּ: תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיהָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיהָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צְדִיק עַל
כָּל־תִּבְאָה עָלֵינוּ כִּי־אַמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: מִה נֹאמֶר לַפִּנְיָה יוֹשֵׁב
מִרוֹם וּמִה נִסְפָּר לַפִּנְיָה שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵא כָל־הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חַי: אַתָּה חָפֵשׁ
כָּל־חֲדָרֵי־בֵּטֶן: וּבִתָּן כְּלִיּוֹת וְלֵב אֵין דְּבָר נֶעֱלָם מִפָּנֶיךָ וְאֵין נִסְתָּר
מִנְּגִיד עֵינֶיךָ: וּבִכֵּן יְהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאוֹתֵינוּ וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִכְפֹּר־לָנוּ
עַל פִּשְׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּאִנְס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּכָל־י דָּעַת:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּכַטְוֵי שְׁפָתַיִם:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּגִלּוֹי וּבִסְתָּר:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת:
עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּדַבּוּר פֶּה:
וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לַפִּנְיָה בְּדַעַת וּבִמְרָמָה:

על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּהִרְחֹרֵר הַלֵּב:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֶעַ:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּוִדּוֹי פֶּה:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּחֻזֵּק יָד:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּטַמְאֹת שְׁפָתַיִם:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶעַ:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

ועל כָּלֶם סֵלַח לָנוּ מַחַל לָנוּ כִּפּוּר לָנוּ:

על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּכַפַּת שָׁחַד:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּלִצּוֹן:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּמִשָּׁא וּבְמַתָּן:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּמֶאֱכָל וּבְמִשְׁתָּה:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּנִטְיַת גְּרוֹן:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַיִן:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתַיִנוּ:
על חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּעֵינָיִם רְמוּת:
ועל חטא שחטאנו לַפָּנֶיךָ בְּעִזּוֹת מִצַּח:

(ועל כָּלֶם סֵלַח לָנוּ מַחַל לָנוּ כִּפּוּר לָנוּ:)

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
ע"ח שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
ועל כלם סלח לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ונדאי ותלוי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם פרת וערירי:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים:
ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מכת מרדות:

ועל כלם סלח לנו כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין - סקילה
שריפה הרג וחנק:

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה בין שושבה קום עשה ובין
שאינן בה קום עשה: את הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו את שגלוים

לָנוּ כְּכֹר אֲמִרָנוּם לְפָנֶיךָ וַחֲדוּדֵינוּ לָךְ עָלֵיהֶם וְאֵת שְׁאִינָם גְּלוּיָם לָנוּ
לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיָם וַיְדוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר - הַנִּסְתָּרוֹת לִי אֱלֹהֵינוּ
וַחֲנֻלָּת לָנוּ וּלְכַנְיָנוּ עַד-עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

כִּי אַתָּה סֵלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל דּוֹר וָדוֹר
וּמַבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֱלֹא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נּוֹצַרְתִּי אִינִי כְּדָאִי וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלוּ לֹא נּוֹצַרְתִּי
עָפָר אָנִי בְּחַיִּי קָל וַחֲוֹמֶר בְּמִיתָתִי הֲרִינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֹא בּוֹשָׁה
וּכְלֻמָּה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אַחֲטָא עוֹד
וּמִה שֶׁחֲטָאֵתִי לְפָנֶיךָ מִחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יְסוּרִים
וַחֲלָאִים רָעִים:

חנוכה

לפני הדלקת הנרות:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של חנוכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים
ההם בזמן הזה:

רק בליל ראשון:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

אחר הדלקת הנרות:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל התשועות ועל הנפלאות
שעשית לאבותינו על ידי כהניך הקדושים. וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קדש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם
בלבד כדי להודות ולהלל לשמך על נסיה ועל ישועתך ועל
נפלאותיך:

לך נאח לשבח

ושם תודה נזבח

מצד המנבח

חנוכה המזבח:

ביגון פחי כלח

בשעבוד מלכות עגלה

מעוז צור ישועתי

תבון בית תפילתי

לעת תכין מטבח

אז אגמור בשיר מזמור

רעות שבעה נפשי

חיי מררו בקשי

וּבִידּוֹ הִגְדִּלָּהּ	וּבִידּוֹ הִגְדִּלָּהּ
חֵיל פֶּרַעַה וְכָל־זֶרְעוֹ	חֵיל פֶּרַעַה וְכָל־זֶרְעוֹ
דָּבִיר קִדְשׁוֹ הִבְיָאֲנִי	דָּבִיר קִדְשׁוֹ הִבְיָאֲנִי
וּבָא נֹגֶשׁ וְהִגְלֵנִי	וּבָא נֹגֶשׁ וְהִגְלֵנִי
וַיִּין רַעַל מִסִּכְתִּי	וַיִּין רַעַל מִסִּכְתִּי
קֵץ בָּבֶל זֶרְבָּבֶל	קֵץ בָּבֶל זֶרְבָּבֶל
פָּרוֹת קוֹמַת פְּרוֹשׁ בִּקְשׁ	פָּרוֹת קוֹמַת פְּרוֹשׁ בִּקְשׁ
וְנִהְיִתָּה לוֹ לְמוֹקֵשׁ	וְנִהְיִתָּה לוֹ לְמוֹקֵשׁ
רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת	רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׂאֵת
רֹב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו	רֹב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו
יֹנָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי	יֹנָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי
וּפָרְצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלִי	וּפָרְצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלִי
וּמְנוֹתָר קִנְקָנִים	וּמְנוֹתָר קִנְקָנִים
בְּנֵי בֵּינָה יְמִי שְׂמֹנֶה	בְּנֵי בֵּינָה יְמִי שְׂמֹנֶה

יש מוספים:

חֲשׂוֹף זְרוּעַ קִדְשֶׁךָ	וְקָרַב קֵץ תִּישׁוּעָה
נָקָם נִקְמַת נַפְשִׁי	מִיַּד מַלְכוּת הָרָשָׁעָה
כִּי אָרְכָּה לִי הַשָּׁעָה	וְאֵין קֵץ לְזֹאת הָרָעָה
בְּצֵל צִלְמוֹן תִּרְדָּף אֲדָמוֹן	וְתִבֵּא רוּעִים שְׂבָעָה

פּוּרִים

מברכים לפני קריאת המגילה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים
הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה:

רק בערבית:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

לאחר הקריאה:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדָּן אֶת דִּינֵנוּ
וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתָנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ וְהַנּוֹפֵר עָלֵינוּ
מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי הַנּוֹפֵר לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל
הַמּוֹשִׁיעַ:

לאחר הקריאה. בשחרית מתחילים ב"שושנת יעקוב":

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיַּפֵּר מַחְשָׁבוֹת עָרוּמִים:
בָּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע נָצַר זָדוֹן מְזַרֵּעַ עֲמָלָק:
גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר וּגְדָלְתוֹ יִקְשֶׁה לוֹ לָכֵד:
דָּמָה בְּנַפְשׁוֹ לְלַפּוֹד וְנִלְכַּד בְּקֶשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מִהֲרָה:
הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרָר שְׂנְאָת אַחִים לִבְנֵי:
וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמָלְתוֹ עַל אָגַג נוֹלַד אוֹיֵב:

זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צָדִיק וְנִלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר:
חֹסֵד גָּבַר עַל שְׂגֻגַת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֵטֵּא עַל חֲטָאָיו:
טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחְשָׁבוֹת עֲרוּמָיו וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה:
יָדוּ שְׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל כֶּסֶּפוֹ נָתַן לְהַכְרִית זָכָרָם:
כָּרְאוֹת מְרִדְכִי כִי יֵצֵא מֵצָר וְדַתִּי הָמָן נִתְּנוּ בְּשׁוֹשׁן:
לְבֶשׂ שֶׁק וְקֹשֶׁר מִסְפָּד וְגִזָּר צוּם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֶפֶר:
מִי זֶה יַעֲמֹד לְכַפֵּר שְׂגָגָה וּלְמַחֹל חַטָּאת עֶזְרָא אֲבוֹתֵינוּ:
נִין פָּרַח מְלוּלָב הֵן הִדְסָה עֲמֻדָה לְעוֹרֵר יְשָׁנִים:
סְרִיסְיָה הִבְהִילוּ לְהָמָן לְהַשְׁקוֹתוֹ יַיִן חֶמֶת תַּנְיִינִים:
עֲמֵד בַּעֲשָׁרוֹ וְנִפְלַ בְּרָשָׁעוֹ עֲשֵׂה לוֹ עֵץ וְנִתְּלָה עָלָיו:
פְּתָחֵם פִּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי פוֹר הָמָן נִהְפָּךְ לְפוֹרְנוֹ:
צָדִיק נִחְלָץ מִיַּד רָשָׁע אוֹיֵב נָתַן תַּחַת נַפְשׁוֹ:
קָזְמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוֹרִים וּלְשִׁמוּחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
רָאִיתָ אֵת תַּפְּלוֹת מְרִדְכִי וְאַסְתֵּר הָמָן וּבְנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:
שׁוֹשְׁנֹת יַעֲקֹב צִהְלָה וְשִׁמְחָה בְּרָאוּתָם יַחַד תִּכְלֹת מְרִדְכִי:
תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לְנִצָּח וְתַקְנוּתָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר:
לְהוֹדִיעַ שְׁכֵל קִנְיָךְ לֹא יִבָּשׁוּ וְלֹא יִכְלָמוּ לְנִצָּח כָּל תַּחוּסִים בָּךְ:
אַרְוֵר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדִּי בְּרוּךְ מְרִדְכִי הַיְּהוּדִי:
אַרְוֵרָה זָרַשׁ אִשֶּׁת מַפְחִידִי בְּרוּכָה אֲסֵתֵר מְגִינָה בַּעֲדִי וְגַם תִּרְבוּנָה
זְכוֹר לְטוֹב:

ב'ליל פורים ממשיכים ב'ואתה קדוש' עמ' 101

במוצאי שבת ממשיכים ב'ויהי נעם' עמ' 102

ברית מילה

ברוך הבא!

מוהל:

זה הכסא של אליהו זכור לטוב:

מוהל מיד לפני החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה:

אבי הבן מיד לאחר החיתוך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

קהל: כשם שנכנס לברית בן יפנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים:

המברך:

סברי פהנים [מורה מורינו הרב] מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד מבטן וחוק בשאר שם וצאצאיו חתם פאות ברית קודש על בן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צנה להציל ידידות שארנו משחת: למען בריתו אשר שם בבשרנו: ברוך אתה יי כורת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו ix קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא שמו בישראל (פלוני בן פלוני) x ישמח האב ביוצא חלציו ותגל אמו בפר

ix כשהאב מוהל יאמר: קים את בני הילד הזה לאביו ולאמו

x כשהאב מוהל יאמר: אשמח ביוצא חלציו

בטְנָה וְתִגַּל אִמּוֹ בְּגֶן עֵדֶן בְּפָרִי בִטְנָה כְּתוּב: יִשְׁמַח־אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתִגַּל
יּוֹלֶדְתְּךָ: וְנֹאמַר: וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶה מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאֹמַר לְךָ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאֹמַר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי:

נותן באצבעו מהיין בפי התינוק.

וְנֹאמַר: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְנָה לְאַלְף יְדוּר: אֲשֶׁר כָּרַת
אֶת־אֲבֵרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם: וְנֹאמַר: וַיִּמַּל אֲבֵרָהֶם אֶת־יֶצְחָק בְּנוֹ בֶּן־שְׁמֹנֶת יָמִים כְּאֲשֶׁר
צִוָּה אֱתָו אֱלֹהִים: הוֹצֵנוּ לֵיָּי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹצֵנוּ לֵיָּי
כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

פלוגי

זֶה הַקָּטָן גָּדוֹל יְהִיָּה: כָּשֶׁם שֶׁנִּכְנַס לְבְּרִית בֶּן יִכְנָס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים אָמֵן:

משלי כג

יחזקאל טו

תהלים קה

בראשית כא

תהלים קיח

פדיון הבן

אב הבן:

אשתי)

פלוגית בת פלוגי

(ילדה לי בן זכר)

פלוגי בן פלוגי

(בכור פטר רחם ורחרי הוא שלף:

הכחן:

אי זה תרצה יותר את בנך בכורך זה או חמשה סלעים דמי פדיונו?

האב נוטל את הכלי עם המעות בידו:

את בני בכורי אני רוצה יותר והא לך חמשה סלעים בפדיונו:

אב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון הבן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן תודה:

הכחן נוטל את המעות:

כולם:

בְּנֵךְ פְּדוּי בְּנֵךְ פְּדוּי בְּנֵךְ פְּדוּי:

הכהן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

יש נוהגים שהכהן נוטל את המעות ומוליכם בידו על ראש הבן ואומר:

זֶה תַּחַת זֶה זֶה חֲלוּף זֶה זֶה מְחוּל עַל זֶה יֵצֵא זֶה לְכַהֵן: וְנִכְנָס זֶה
הַבֵּן לְחַיִּים לַתּוֹרָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם: יְהִי רְצוֹן שְׁכָנְשָׁם שְׁנִכְנָס לַפְּדִיּוֹן
בֶּן יִכְנָס לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

הכהן מברך הבן:

יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם
לְךָ שָׁלוֹם: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יָד יְמִינֶךָ: כִּי אֶרְךָ יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים
וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע וְיִשְׁמַר אֶת־נַפְשְׁךָ: אָמֵן:

במדבר ו

תהלים קכא

משלי ג

תהלים קכא

ברכת המזון

בימים שאין בהם תחנון:

בימים שיש בהם תחנון:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בָּשׁוּב
 יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
 כַּחלָּמִים: אֲזַי וְיִמְלֹא
 שֹׁחַק פִּינוֹ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
 אֲזַי וְאִמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִּיל
 יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים:
 הַגִּדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הָיִינוּ שְׂמֹחִים: שׁוּבָה יי
 אֶת־שְׁבוּתָנוּ כַּאֲפִיקִים
 בַּנֶּגֶב: הִזְרְעִים בְּדַמְעָה
 בְּרִנָּה וְקִצְרוּ: הִלְלוּ
 יְיָ וּבִכְהֵ נִשְׂא
 מִשֶּׁךְ־הַזֶּרַע בְּאֵיבָא
 בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמִתֵּינוּ:

עַל נִהְרֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם־כִּכְנוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל־עֲרֻבִים בְּתוֹכָהּ
 תִּלְיֵנוּ כְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
 דְּבַר־יִשְׂרָאֵל וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמִיחָה שִׁירוּ לָנוּ
 מִשִּׁיר צִיּוֹן: אִידָּךְ נִשְׂרָא אֶת־שִׁיר־יי עַל
 אֲדָמַת נֶגֶר: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יִירוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח
 יְמִינִי: תִּדְבֹּק־לְשׁוֹנִי לְחִפֵּי אִם־לֹא
 אֲזָכְרֶכִּי אִם־לֹא אֲעֲלֶה אֶת־יִירוּשָׁלַם
 עַל רֹאשׁ שְׂמֹחָתִי: זָכֹר יי לִבִּי אֲדֹם
 אֶת־יוֹם יִירוּשָׁלַם הַנֶּאֱמָרִים עָרוֹ | עָרוֹ
 עַד הַיְסוֹד בָּהּ: בַּת־בָּבֶל הַשְׂדֹּדִיָּה
 אֲשֶׁר־י שִׁישְׁלֶם־לָךְ אֶת־גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתְךָ
 לָנוּ: אֲשֶׁר־י שִׂיאֲחֹז וְנִפְּץ אֶת־עַלְלִיךָ
 אֶל־הַסֵּלַע:

כאשר שלש (או יותר) אכל ביחד מברכים ב"זמון":

המזמן מרים כוס יי:

ברוך הוא וברוך שְׁמוֹ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נָתַן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תִּמְיֵד לֹא חֶסֶד לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן לְעוֹלָם וָעֶד: בַּעֲבוּר
שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא זֶן וּמִפְרֶנֶס לִכְלָל וּמַטִּיב לִכְלָל וּמַכִּין מִזֶּזֶן לְכָל
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא: בְּרוּךְ אַתָּה יי הֵזֵן אֶת הַכֹּל:

נִוְדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וּרְחֻבָּה: וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית
עַבָדִים וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלֹּמְדָתָנוּ וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֶּזֶן
שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְרֶנֶס אוֹתָנוּ תִּמְיֵד בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה:

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמַּלְחָמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

בחנוכה: בימי מתתיהו בן יוחנן כהן
גדול חשמוני ובניו כשעמדה מלכות יון
הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך
ולתעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך
הרבים עמדת להם בעת צרתם רבות את
ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם:
מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד
מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד
צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך: ולך
עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך
ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה: ואחר כך באו בניו לדביר ביתך ופנו
את היכלך וטהרו את מקדשך והתדליקו
נרות בתצרות קדשך וקבעו שמונת ימי
חנכה אלו להודות להלל לשמך הגדול:

בפורים: בימי מרדכי
ואסתר בשושן הבירה
כשעמד עליהם המן
הרשע בקש
(אסתר א)
להשמיד להרג ולאבד
את כל היהודים מנער
ועד-זקן טף ונשים בנים
אחד בשלושה עשר לתחדש
שנים-עשר הוא-תחדש
אדר ושללם לבזו: ואתה
ברחמיך הרבים הפרת
את עצתו וקלקלת את
מחשבתו והשבות גמולו
בראשו ותלו אותו ואת
בניו על העץ:

ועל הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כפתוב: ואכלת ושבעת וברכת את יי
אלהיך על-הארץ הטבה אשר נתן-לך: ברוך אתה יי על הארץ ועל
המזון:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול
והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו
והרויחנו והרנח לנו יי אלהינו מהרה מכל צרותינו: ונא אל תצריכנו
יי אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם אלא לידיך
המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה שלא גבוש ולא נכלם לעולם
ועד:

בשבת:

רצה ותחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול
והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה
במצות רצונך: ברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהי צרה ויגון ואנחה ביום
מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחמות ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש ומועדים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר
זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים
עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן
ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

ראש החדש | חג המצות | חג השבועות

הזכרון | חג הסוכות | שמיני חג העצרת

הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים
ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה:

וּבִנְהָ יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יי בְּנֵה
בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַם אָמֵן:

אם שכח בשבת לומר 'רצה':

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

אם שכח לומר 'יעלה ויבא' בראש חודש:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְזִכְרוֹן:

אם שכח שבת ראש חודש 'רצה' ו'יעלה ויבא':

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזִכְרוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

אם שכח 'יעלה ויבא' ביום טוב:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׂשְׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה אֶת-יּוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים:

אם שכח שבת יום טוב 'רצה' ו'יעלה ויבא':

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׂשְׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת-יּוֹם חַג (פלוני)
הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ אֲדִירֵנוּ
בוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יִיטִיב
לָנוּ: הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד לַחַן לַחֲסֵד וּלְרַחֲמִים
וּלְרַחֲנוּת הַצֶּלֶה וְהַצִּלָּחָה בְּרָכָה וַיְשׁוּעָה נַחֲמָה פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָה וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וּמִכָּל טוֹב אֵל יִתְפָּרֵנוּ:

יש שמסיימים כאן בשבת.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: **הַרְחֵמֵן** הוּא יִתְפָּרֵךְ בְּשִׁמּוֹם
וּבְאֶרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְנֶצַח נְצָחִים
וַיִּתְחַדֵּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יַפְרֹסֵנוּ בְּכָבוֹד:
הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עַל גּוֹיִם מֵעַל צִנּוּאֵרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה מְרֻבָּה בְּכִית זֶה וְעַל שְׁלֶחַן זֶה
שְׂאֻכֵּנוּ עָלָיו: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
וַיַּבְשֵׁר לָנוּ בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת:

אורחים אומרים:

יְהִי רָצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בְּעַל הַבֵּית בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא וַיִּצְלַח מְאֹד
בְּכָל נִקְסָיו וַיְהִי נִקְסָיו מְצֻלָּחִים וּקְרוּבִים לְעִיר וְאֵל יִשְׁלוּשׁ שָׁטָן לֹא בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא
בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו וְלֹא יִדְּקָר לֹא לִפְנֵינוּ וְלֹא לִפְנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר הַרְהוּר חֲטָא וְעִבְרָה וְעוֹן
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת [אָבִי מוֹרִי] בְּעַל הַבֵּית הַזֶּה וְאֶת [אִמִּי מוֹרֵתִי]
בְּעִלַּת הַבֵּית הַזֶּה: אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם.
אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שְׁנַת־בְּרָכָה אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהֵם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
בְּכָל מִכָּל כָּל כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלָמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

ברית מילה

הַרְחֵמֶן הוּא אֲשֶׁר חָנַן אֶת־הַיָּלֵד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ הוּא יִגַּן עָלָיו מִמָּרוֹמוֹ
וּבְשָׁלוֹם יָבֵא עַל־מְקוֹמוֹ וַיְהִי אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּבְאִפְרִים וּבְמִנְשָׁה לְשׁוֹמוֹ וַיִּקְרָא
בְּיִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ:

הַרְחֵמֶן הוּא פֶּקֶדוֹ יִפְקְדֵהוּ בְּרַחֲמִים לְהַבְיִנוּ בְּדַת חַפּוּמִּים וַיְבָלֵה בְּטוֹב
יָמִים וּשְׁנוֹתָיו בְּנִיעִימִים יַעֲבֹדוּהוּ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ לְאָמִים:

הַרְחֵמֶן הוּא רַבּוֹת שָׁנִים יַחֲיֵהוּ צָדֵק לְרִגְלָיו יִקְרָאֵהוּ וְנַחֲמַת צִיּוֹן יִרְאֶהוּ
וְאֶת־עַמּוֹ לְשָׁלוֹם יְבָרְכֵהוּ וַיַּעֲזֹר חֲסִדָּיו לְרַחֲמָהוּ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת־הַחֶתֶן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ יִשְׂמַח אָבִיו וְתִגַּל יוֹלְדָתוֹ
וַיִּתְּבָרְכוּ הַמְּסֻבִּים בְּסֻעֻדָּתוֹ וְכֵן יִזְכּוּ שְׂיִשְׁמְחוּ בַּחֲתָנָתוֹ בְּנֵי בָנִים לְהִרְאוֹתוֹ
וַיֵּשׁ תִּקְנָה לְאַחֲרִיתוֹ:

הַרְחֵמֶן הוּא מְהֵרָה יִזְכֹּר זֹאת מִצְוֹתוֹ בָּהּ וַיַּפְדֵּה אֵימָתוֹ רַחֲמִים יַעֲזֹר
לְעֻדָּתוֹ קֹהֲלֵיו יִקְבֹּץ בְּחֻמְלָתוֹ בְּהִרְאָתוֹ אֶת־עֲשָׂר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יִקְר
תַּפְאֲרַת גְּדֻלָּתוֹ:

הַרְחֵמֶן הוּא יְבָרֵךְ אֶת־הַחֶתֶן הַזֶּה וּבַעַל בְּרִיתוֹ וְאֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְאֶת
רַבּוֹתֵינוּ וְאֶת־אֲחֵינוּ הַיּוֹשְׁבִים פֶּה כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק
וַיַּעֲקֹב בְּכָל מִפְּל כָּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלנוּ יַחַד בְּבִרְכָּה שְׁלָמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

מִמָּרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתִּהְיֶה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם: וְנִשְׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יי וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְצָא חֵן וְשָׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם:

הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שְׂכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים:

הַרְחֵמֶן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וּלְבִרְכָּה:

הַרְחֵמֶן הוּא יִנְחִילָנוּ לַיּוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב: רגלים: בשלש

השנה: בראש הַרְחֵמֶן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

בסכות: הַרְחֵמֶן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת־סֶכֶת דָּוִיד הַנּוֹפֶלֶת:

הַרְחֵמֶן הוּא יוֹכֵנוּ לִימֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא:

מִגִּדְיָל [מִגִּדְוֹל] יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לַמְּשִׁיחַ לְדָוִד וְלִזְרָעוֹ
עַד־עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאֻמְרוֹ אָמֵן: יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשׁ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו:
כַּפִּירִים רָשָׁו וְרַעֲבּוֹ וְדָרְשֵׁי יְיָ לֹא־יִחְסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדּוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת־יְדָהּ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: גַּעַר הָיִיתִי גַם־זַקְנָתִי וְלֹא־רָאִיתִי
צָרִיק נִעְזֹב וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ־לֶחֶם: יְיָ עֲזֹר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם:

תהלים יח

תהלים לד

תהלים קיח

תהלים קמה

ירמיהו יז

תהלים לו

תהלים כט

המזמן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

זמון לנשואין

ברוך הוא וברוך שמו:

שבע ברכות

- [א] ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
- [ב] ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לכבודו:
- [ג] ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם:
- [ד] ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנים עדי עד: ברוך אתה יי יוצר האדם:
- [ה] שוש תשיש ותגל העקרה בקבוץ בניה לתוכה בשמחה: ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
- [ו] שמח תשמח רעים האוהבים בשמחה יצירך בגן עדן מקדם: ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:
- [ז] ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה גילה רנה דיצה וחדונה אהבה ואחווה ושלוש ורעות: מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשחה נגינתם: ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

ברכה מעין שלש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

העץ ועל פרי העץ	המחיה ועל הכלכלה	הגפן ועל פרי הגפן
-----------------	---------------------	-------------------

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת
לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע משובה: רחם יי אלהינו על ישראל
עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל
היכלך: ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה
ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע משובה ונברכה עליה בקדשה
ובטהרה:

כי אתה טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על
כל מה שברא להחיות (בהם) נפש כל חי: ברוך חי העולמים:

קריאת התורה

פרשיות לכל השנה

בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-פני תהום ורוח אלהים מרחפת על-פני המים: ויֵאמֶר אֱלֹהִים וַיְהיֶאֱמֹר וַיֵּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּי־טוֹב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין תְּהוֹמֹת: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהיֶעֱרֹב וַיְהיֶבֶקֶר יוֹם אֶחָד: (לוי) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהיֶיכּוֹ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהיֶעֱרֹב וַיְהיֶבֶקֶר יוֹם שֵׁנִי: (ישראל) וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וַתֵּרָאָה הַיַּבֵּשָׁה וַיְהיֶיכּוֹ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבֵּשָׁה אֶרֶץ וּלַמַּקְוֶה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאֶרֶץ דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לַמִּינֹה אֲשֶׁר זֶרַע־כּוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהיֶיכּוֹ: וַתֵּצֵא הָאֶרֶץ דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע לַמִּינֹהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זֶרַע־כּוֹ לַמִּינֹהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהיֶעֱרֹב וַיְהיֶבֶקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

נח

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הנה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח: ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: ויֵרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֶרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאֶרֶץ: 8 וַיֵּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִי־מָלְאָה הָאֶרֶץ חֲמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מִשְׁחִיתָם אֶת־הָאֶרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וּכְפַרְתָּ אֹתָהּ מַבִּית וּמְחוֹץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אָרְךָ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּהּ תַּכְלֶנָּה מִלְּמַעַל וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תִּשֶׂה תַּחְתִּים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים תַּעֲשֶׂה: (לוי) וְאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמָּבּוּל מַיִם עַל־הָאֶרֶץ לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רֹוח חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר־בָּאֶרֶץ יָגוּעַ: וְהִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאתָ אֶל־הַתֵּבָה אֹתָהּ וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנִשְׁי־בְנֶיךָ אִתְּךָ: וּמִכָּל־חַיִּי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תִּבִּיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיָת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה יְחָיו: (ישראל) מִזֶּה־עוֹף לַמִּינֹהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לַמִּינֹה מִכָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לַמִּינֹהוּ שְׁנַיִם מִכָּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: וְאֹתָהּ קָח־לְךָ מִכָּל־מֵאֻכָּל אֲשֶׁר יֹאכֵל

וירא

וַיֵּרָא אֱלֹהִי יְיָ בְּאֵלֶיךָ מִמְּרָא וְהוּא יָשָׁב בְּפֶתַח הָהָרִים כְּתָם הַיּוֹם: וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּגַּד לְקִרְיָתָם מִפֶּתַח הָהָרִים וַיִּשְׁתָּחוּ אַרְצָה: וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִם-נָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עֲבָדֶיךָ: (לוי למנהג אשכנז) יִשְׁתַּחֲוֶה מַעֲטָמִים וְרַחֲצֵנוּ רַגְלֵיכֶם וְהַשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאִקְחָה פֶתַח-לֶחֶם וְסַעְדֵנוּ לְבָבְכֶם אַחֵר תַּעֲבֹרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עֲבָדְכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ: (לוי למנהג פולין) וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֱלֹהִים אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַה־רִּי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח טֹלֶת לֹוִשִׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת: וְאֶל-הַבֶּקֶר הֵן אַבְרָהָם וַיִּשַׁח בֶּן-בֶּקֶר הָדָּ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנֶּעֱר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּשַׁח חֲמָאָה וְחֹלֶב וּבֶן-הַבֶּקֶר וְאִשֶּׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַתְּ חַיָּה וְהִנֵּה-כֵן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמַעַת פֶּתַח הָהָרִים וְהוּא אַחֲרָיו: וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֲדָל לַהֲנִיֹּת לְשָׂרָה אַרְחַ בְּנָשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בַּקִּרְבָּה לֵאמֹר אַחֲרֵי בִלְתִּי הִיתִי-חַיָּה עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אַבְרָהָם לָמָּה זֶה צָחַקְתָּ שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵפָּה אֲמַנָּם אֵלַד וְאֲנִי זָקֵנָתִי: הִיפֹלָא מִיָּד דְּבָר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַתְּ חַיָּה וְלִשְׂרָה כֵּן:

חיי שרה

וַיְהִי חַיָּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים

וְאַסְפָּת אֶלֶיךָ וְהָיָה לָךְ וְלָהֶם לְאַכְלָה: וַיַּעַשׂ נָח כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים בֵּן עֶשְׂרֵה:

לך לך

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל-אַבְרָם לֵךְ-לָךְ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאךָ: וְאֶעֱשֶׂה לְךָ גְּדוֹל וְאֶבְרַכְךָ וְאֶגְדֹּלָה שְׁמֶךָ וְהָיָה בְּרַכָּה: וְאַבְרָהָה מְבָרֵכְךָ וּמְגַלְלָךְ אָאֵר וְנִבְרַכְנוּ בְּךָ כָּל מְשֻׁפָּחַת הָאֶרֶץ: (לוי) וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כְּאִשֶּׁר דִּבַּר אֱלֹהִי יְיָ וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ לֹוט וְאַבְרָם בֶּן-חָמֶשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת-לֹוט בֶּן-אָחִיו וְאֶת-כָּל-דְּכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר-עָשׂוּ בַּחֲרָן וַיָּצֵאוּ לְלַכְתָּ אֶרְצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׁכֵם עַד אֵלֹון מוֹרָה וְהַכְנַעֲנִי אָז בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְיָ אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזֶרְעֶךָ אֲתָן אֶת-הָאֶרֶץ הַזֹּאת וַיְבִין שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲלֶק מִשָּׁם הַהִרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט אֶהְלָה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבִין-שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלּוֹךְ וַיָּסוּעַ הַנֶּגְבָה: פ (ישראל) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ נִירָד אַבְרָם מִצְרִימָה לָגוֹר שָׁם כִּי-כַבֵּד הָרָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כְּאִשֶּׁר הִקְרִיב לְבֹא מִצְרִימָה וַיֹּאמֶר אֶל-שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה-נָא יִדְעֵתִי כִּי אִשָּׁה יִפְתִּי-מִרְאָה אֵת: וְהָיָה כִּי-יֵרָאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִיִּם וַאֲמָרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהִרְגוּ אֹתִי וְאַתָּה יִחְיֶה: אֲמַרְיָנָא אֲחֹתִי אֵת לְמַעַן יִיטַב-לִי בְּעִבְרָתָהּ וְחִיתָהּ נַפְשִׁי בְּגִלְגָּל:

בני־חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסחר:

תולדות

ואלה תולדות יצחק בן־אברהם
אברהם הוליד את־יצחק: ויהי יצחק
בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה
בת־בטואל הארמי מפדן ארם אחות
לבן הארמי לו לאשה: ויעתר יצחק לוי
לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו
וינתה רבקה אשתו: ויתרצצו הבנים
בקרבה ונתאמר אם־כן למה זה אנכי
ותלך לדרך את־י: (לוי) ויאמר וי
לה שני גוים [ק' גוים] בבטן ושני לאומים
ממני: ויפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב
יעבד צעיר: וימלאו ימיה ללדת והנה
תומם בבטנה: ויצא הראשון אדמוני
כלו באדנת שער ויקראו שמו עשו:
ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב
עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים
שנה בלדת אתם: (ישראל) ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש
שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:
ויאהב יצחק את־עשו כי־ציד בפיו
ורבקה אהבת את־יעקב: ויגד יעקב
גיד ויבא עשו מן־השדה והוא עוף:
ויאמר עשו אל־יעקב הלעשני נא
מן־האדם האדם הזה כי עיר אנכי
על־כן קרא־שמו אדום: ויאמר יעקב
מכרה כיום את־בכרתך לי: ויאמר
עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה
לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי
כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו
ליעקב: ויעקב נתן לעשו לחם ויניד
עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז

שנה ושבע שנים שני חגי שרה: ותמת
שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבפתח: ויקם אברהם מעל פני מו
וידבר אל־בני־חת לאמר: גר־ותושב
אנכי עמכם תנו לי אחוזת־קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני: ויענו בני־חת
את־אברהם לאמר לו: שמענו אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר
קבלינו קבר את־מתך איש ממנו
את־קברו לא־יכלה ממו מקבר מתך:
ויקם אברהם וישתחו לעם־הארץ
לבני־חת: (לוי) וידבר אתם לאמר
אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי
מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון
בן־צחר: ויתן־לי את־מערת המכפלה
אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא והנה לי בתוככם לאחוזת־קבר:
ועפרון ישב בתוך בני־חת ויען עפרון
החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל
באי שער־עירו לאמר: לא־אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו
לה נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך
קבר מתך: וישתחו אברהם לפני
עם־הארץ: (ישראל) וידבר אל־עפרון
באזני עם־הארץ לאמר אף אם־אתה
לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את־מתי שמה: ויען עפרון
את־אברהם לאמר לו: אדני שמעני
ארץ ארבע מאת שקל־כסף ביני
ובינה מה־הוא ואת־מתך קבר: וישמע
אברהם אל־עפרון וישקל אברהם
לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני

כי אם-בית אלהים וזה שער השמים:
(ישראל) וישכם יעקב בבקר ויגח
את-האבן אשר-שם מראשתי וישם
אתה מצבה ויזק שמן על-ראשה:
ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל
ואולם לזו שם-העיר לראשונה: ויגד
יעקב גדר לאמר אם-יהיה אלהים
עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבוש:
ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה יי
לי לאלהים: והאבן הזאת אשר-שמתי
מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר
תתן-לי עשר אעשרנו לך:

וישלח

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו
אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו
אתם לאמר כה תאמרון לאדני
לעשו כה אמר עבדך יעקב עם-לבן
גרתי ואחר עד-עתה: ויהי-לי שור
וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה
להגיד לאדני למצאתו בעיניך: (לוי)
וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר
באנו אל-אחיו אל-עשו וגם הלך
לקראתך וארבע-מאות איש עמו: ויירא
יעקב מאד ויגזר לו יחץ את-העם
אשר-איתו ואת-הצאן ואת-הבקר
והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם-יבוא
עשו אל-המחנה האחת והכנו והיה
המחנה הנשאר לפליטה: (ישראל)
ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי
אבי יצחק יי האמר אלי שוב לארצה
ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי
מכל החסדים ומכל-האמת אשר
עשית את-עבדך כי במקלי עברתי

עשו את-הבכרה: פ ויהי רעב בארץ
מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם ונלך יצחק אל-אבימלך
מלך-פלשתים גררה: וירא אליו יי
ויאמר אל-תבד מצרימה שכן בארץ
אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת
ואהנה עמך ואברכך כי-לך ולירעך
אתן את-כל-הארצות האל והקמתי
את-השבעה אשר נשבעתי לאברהם
אביך: והרביתי את-זרעך ככוכבי
השמים ונתתי לירעך את כל-הארצות
האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ:
עקב אשר-שמע אברהם בקלי וישמר
משמרתי מצותי חקותי ותורת:

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע ונלך חרנה:
ויפגע במקום ונלן שם כי-בא השמש
וישח מאבני המקום וישם מראשתי
וישקב במקום ההוא: ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וורדים
בו: (לוי) והנה יי נצב עליו
ויאמר אני יי אלהי אברהם אביך
ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב
עליה לך אתנהגה ולירעך: והיה זרעך
כעפר הארץ ופרצת גמה וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת
האדמה ויברעך: והנה אנכי עמך
ושמרתך בכל אשר-תלך והשבתוך
אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד
אשר אם-עשיתי את אשר-דברתי לך:
וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יי
במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא
ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה

לך ארצה: וינסאוּבוּ אֶתְיוּ וְאֶבְיוּ שְׁמִר
אֶת־הַדָּבָר:

מקץ

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וּפְרָעָה חָלָם
וַהֲנֶה עֹמֵד עַל־הַיָּאָר: וַהֲנֶה מִן־הַיָּאָר
עַל־תְּשֶׁבַע פְּרוֹת וְפֹת מִרְאָה וּבְרִיאַת
בְּשָׂר וּתְרַעֲנָה בְּאֶחוּ: וַהֲנֶה שְׁבַע פְּרוֹת
אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רְעוֹת
מִרְאָה וְדִקּוֹת בְּשָׂר וּתְעַמְדָּנָה אֶצֶל
הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַּת הַיָּאָר: וַתֹּאכְלָנָה
הַפְּרוֹת רְעוֹת הַמִּרְאָה וְדִקּוֹת הַבְּשָׂר אֶת
שְׁבַע הַפְּרוֹת יֶפֶת הַמִּרְאָה וַהֲבִרְיָאֵת
וַיִּקֶּץ פְּרָעָה: (לז) וַיִּשְׁן וַיַּחֲלֹם
שְׁנִית וַהֲנֶה שְׁבַע שְׁבָלִים עֲלוֹת
בְּקִנָּה אֶחָד בְּרִיאוֹת וּטְבוֹת: וַהֲנֶה
שְׁבַע שְׁבָלִים דִּקּוֹת וּשְׂדוּפֹת קָדִים
צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים
הַדִּקּוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת
וַהֲמַלְאוֹת וַיִּקֶּץ פְּרָעָה וַהֲנֶה חֲלוֹם:
(ישראל) וַיְהִי בִבְקָר וַתִּפְּעֶם רוּחוֹ
וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמֵי מִצְרַיִם
וְאֶת־כָּל־חֲכַמֶּיהָ וַיִּסְפֹּר פְּרָעָה לָהֶם
אֶת־חֲלָמוֹ וְאִין־פּוֹתֵר אוֹתָם לַפְּרָעָה:
וַיְדַבֵּר שָׂר הַמִּשְׁכָּסִּים אֶת־פְּרָעָה לֵאמֹר
אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פְּרָעָה קֶצֶף
עַל־עַבְדֵּי וַיִּמָּן אֲתִי בְּמִשְׁמֵר בֵּית שָׂר
הַטְּבָחִים אֲתִי וְאֵת שָׂר הָאֲפִים: וַנַּחֲלָמָה
חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ
כַּפְתָּרוֹן חֲלָמוֹ חֲלָמוֹ: וְשֵׁם אֲתָנוּ גֵּעַר
עַבְדִּי עֶבֶד לְשָׂר הַטְּבָחִים וַיִּסְפֹּר־לּוֹ
וַיַּפְתֹּר־לָנוּ אֶת־חֲלָמֵתָנוּ אִישׁ כַּחֲלָמוֹ
פֶּתֶר: וַיְהִי כֹאֲשֶׁר פֶּתַר־לָנוּ כֵּן הָיָה אֲתִי
הַשִּׁיב עַל־כֵּנִי וְאֵתוֹ תִּלָּה: וַיִּשְׁלַח פְּרָעָה

אֶת־הַיָּרְדֵּן הַזֶּה וַעֲתָה הָיִיתִי לְשָׁנִי
מִחֲנוֹת: הַצִּילָנִי גַּם מִיַּד אֲחִי מִיַּד עֲשֵׂי
כִּי־רָא אֶנְכִּי אֹתוֹ פֶּן־יָבֹא וְהִפְנִי אִם
עַל־כֵּנִים: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ הַיָּטִיב אִישִׁיב
עִמָּךְ וּשְׁמַתִּי אֶת־זַרְעֲךָ בְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר
לֹא־יִסְפֹּר מִרְבִּי:

וישב

וַיָּשָׁב יַעֲקֹב בָּאָרֶץ מִגּוּרֵי אֲבִיו
בָּאָרֶץ כְּנָעַן: אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב
יֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עָשָׂרָה שָׁנָה הָיָה רַעָה
אֶת־אֲחִיו בְּצֹאן וְהוּא גֵּעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָה
וְאֶת־בְּנֵי זִלְפָּה וְנָשֵׁי אֲבִיו וַיָּבֹא יֹסֵף
אֶת־דִּבְתָּם רַעָה אֶל־אֲבִיהֶם: וַיִּשְׂרָאֵל
אֶהָב אֶת־יֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זָקֵנִים
הוּא לוֹ וַעֲשָׂה לוֹ כְּתִנֹּת פָּסִים: (לז)
וַיִּרְאוּ אֲחָיו כִּי־אֹתוֹ אֶהָב אֲבִיהֶם
מִכָּל־אֲחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכֹלוּ דַּבְּרוֹ
לְשָׁלֹם: וַיַּחֲלֹם יֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגִּד לְאֲחָיו
וַיִּוְסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
שְׁמַעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתִּי:
וְהָיָה אֲנִיחֵנוּ מֵאֲלֹמִים אֲלֹמִים בְּתוֹךְ
הַשָּׂדֶה וַהֲנֶה קָמָה אֲלֵמָתִי וְגַם־נִצָּבָה
וַהֲנֶה תִּסְבִּינָה אֲלֵמָתִיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיָּן
לְאֲלֵמָתִי: (ישראל) וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֲחָיו
הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשּׁוֹל תִּמְשָׁל
בָּנוּ וַיִּוְסְפוּ עוֹד שָׁנָא אֹתוֹ עַל־חֲלָמָתוֹ
וְעַל־דִּבְכָּרָיו: וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אֶחָד
וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ לְאֲחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלָמָתִי
חֲלוֹם עוֹד וַהֲנֶה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאֶחָד
עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִּים לִי: וַיִּסְפֹּר
אֶל־אֲבִיו וְאֶל־אֲחָיו וַיַּגִּיעַ־בּוּ אֲבִיו
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חֲלַמְתָּ
הִבּוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמִּי וְאֶחָיִךְ לְהִשְׁתַּחֲוֹת

וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיצֵהוּ מִן־הַבּוֹר
וַיַּגְלֵלֵהוּ וַיַּחַלֵּף שְׂמֹלֵתוֹ וַיָּבֵא אֶל־פַּרְעֹה:

ויגש

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוֹדָה וַיֹּאמֶר כִּי אֲדֹנִי
וַדְּבַר־נָא עֲבֹדֶךָ דָּבָר בְּאֲזִנִּי אֲדֹנִי
וְאֶל־יֵחִיר אַפֶּךָ בַּעֲבֹדְךָ כִּי כְמוֹךָ
כַּפְרָעָה: אֲדֹנִי שְׂאֵל אֶת־עַבְדִּי לֵאמֹר
הַגִּשְׁלָכֶם אֵב אוֹ־אֶח: וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי
יִשְׁלַלְנוּ אֵב זָקֵן וְזָקֵן קֶטָן וְאֶחָיו
מֵת וַיִּזְוֶה הוּא לְבַדּוֹ לֵאמֹר וְאָבִיו
אֶחָבּוּ: (לוי) וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדִּיךָ
הוֹדִיעָהוּ אֵלַי וְאֶשְׁמָחָה עִנִּי עָלָיו:
וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יֻכַּל הַנַּעַר לַעֲזֹב
אֶת־אָבִיו וְעֹזֵב אֶת־אָבִיו וּמָת: וַתֹּאמֶר
אֶל־עַבְדִּיךָ אִם־לֹא יִבְרַח אֲחִיכֶם הַקָּטָן
אִתְּכֶם לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנָי: וַיְהִי
כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדִּיךָ אָבִי וַנִּגְדַּלְנוּ אֶת
דְּבָרֵי אֲדֹנִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אָבִינוּ
שָׁבוּ שְׁכַרְוֵנוּ לָנוּ מַעַשְׂאֲכֵל: וַנֹּאמֶר לֹא
נוּכַל לְרַדֵּת אִם־יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ
וְיִרְדְּנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ
וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינָנו אִתָּנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדִּיךָ
אָבִי אֲלִינוּ אִתָּם יַדְעָתֶם כִּי שְׁנַיִם
יִלְדֵה־לִּי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי
וַאֲמַר אֶךָ טָרַף טָרַף וְלֹא רֵאִיתִיו
עַד־הַנֶּה: וּלְקַחְתָּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם
פָּנִי וְקִרְהוּ אֶסּוֹן וְהוֹרִדְתָּם אֶת־שִׁיבְתִּי
בְּרָעָה שְׂאֵלָה: וְעַתָּה כִּבְאִי אֶל־עַבְדִּיךָ
אָבִי וְהַנַּעַר אֵינָנו אִתָּנוּ וּנִפְשׁוּ קְשִׁיּוּרָה
בְּנַפְשׁוֹ:

ויחי

וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה וַיְהִי יִמֵּי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חֲזָיו שְׁבַע

שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרָבוּ
יִמֵּי־יִשְׂרָאֵל לְמוֹת וַיִּקְרָא לְבָנָיו לְיוֹסֵף
וַיֹּאמֶר לֹא אִם־נָא מִצָּאֲתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ
שִׁים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי
חֶסֶד וְאָמַת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם:
וְשִׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וַנִּשְׁאֲלֵנוּ מִמִּצְרַיִם
וּקְבַרְתָּנִי בְּקִבְרָתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אַעֲשֶׂה
כְּדַבְּרְךָ: וַיֹּאמֶר הַשֹּׁכֵעַד לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ
וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמַּטָּה: פ
(לוי) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּשְׁלַח אֶת־שְׁנֵי
בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם:
וַיַּגִּד לַיַּעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֵךָ יוֹסֵף
בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַנֵּן יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב
עַל־הַמַּטָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף
אֵל שְׂדֵי נְרָאֵה־אֵלַי בְּלוֹי בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
וַיִּבְרַךְ אֹתִי: (ישראל) וַיֹּאמֶר אֵלַי
הִנְנִי מִפְּרֹךְ וְהִרְבִּיתִיךָ וַנִּתְמַיֵּךְ לְקַתֵּל
עַמִּים וְנִתְמַיֵּךְ אֶת־הָאֶרֶץ הַזֹּאת לְזִרְעֶךָ
אֲחֵרֶיךָ אַחֲזֵת עוֹלָם: וְעַתָּה שְׁגִי־בְנֶיךָ
הַנוֹלָדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי
אֵלַיךָ מִצְרַיִמָּה לִי־תֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה
כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יְהוּדָה לֵי: וּמוֹלֶדְתְּךָ
אֲשֶׁר־הוֹלִדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לָךְ יְהִיו עַל שֵׁם
אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנִחֲלָתָם: וְאֲנִי בָבְאִי
מִפְּדוֹן מָתָה עָלַי רַחֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
בְּדֶרֶךְ כְּעוֹד כְּבִרְת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה
וְאֶקְבְּרָהָ שָׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת הוּא בֵּית
לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר
מִי־אֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בְּנֵי
הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר
קַח־סָנָא אֵלַי וְאֶבְרַכֶּם:

שמות

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים

ואל-יעקב באל שדי ושמי יי לא נודעתי
להם: וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת
להם את-ארץ כנען את ארץ מגדריהם
אשר-גרו בה: וגם אני שמעתי את-קול
בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם
ואזכר את-בריתי: (לוי) לכן אמר
לבני-ישראל אני יי והוצאתי אתכם
מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם
מעבדתם וגאלתי אתכם בנרוע נטויה
ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי
לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
כי אני יי אליהם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם
אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת
אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי
אתה לכם מורשה אני יי: וידבר
משה בן אל-בני ישראל ולא שמעו
אל-משה מקצור רוח ומעבדה קשה: פ
(ישראל) וידבר יי אל-משה לאמר:
בא דבר אל-פרעה מלך מצרים
וישלח את-בני-ישראל מארצו: וידבר
משה לפני יי לאמר הן בני-ישראל
לא-שמעו אלי ואידך ישמעני פרעה ואני
ערל שפתיים: פ וידבר יי אל-משה
ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל
ואל-פרעה מלך מצרים להוציא
את-בני-ישראל מארץ מצרים:

בא

ויאמר יי אל-משה בא אל-פרעה
כִּי־אֲנִי הַקְּבֹדִתִּי אֶת־לְבֹו וְאֶת־לֵב
עַבְדֵּיו לִמְעַן שְׁתִּי אֶתִּי אֵלָה בְּקִרְבִּי:
וּלְמַעַן תִּסְפַּר בְּאָזְנִי בְּנֶה וּבֶן־בְּנֶה אֶת
אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בַּמִּצְרַיִם וְאֶת־אֶתִּי
אֲשֶׁר־שְׁמַתִּי בָם וַיִּדְעֻם כִּי־אֲנִי יי:

מצרימה את יעקב איש וביתו באו:
ראובן שמעון לוי ויהודה: יששכר
זבולן ובנימן: הן ונפתלי גד ואשר:
ויחי כל-נפש וצאי ירד-יעקב שבעים
נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף
וכל-אחיו וכל הדור ההוא: ובני
ישראל פרו וישרצו וירבו ונעצמו
במאד מאד ותמלא הארץ אהם: פ
(לוי) ויגם מלך-חדש על-מצרים
אשר לא-ידע את-יוסף: ויאמר אל-עמו
הנה עם בני ישראל רב ועצום
ממנו: הבה נתחכמה לו פן-ירבה
והיה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף
גַּם־הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה
מִן־הָאָרֶץ: וישימו עליו שרי מסים
למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסגות
לפרעה את-פתם ואת-קעמס: וכאשר
יענו אתו בן ירבה ובן יפרץ ויקצו
מפני בני ישראל: (ישראל) ויעבדו
מצרים את-בני ישראל בפרך: וימכרו
את-חיותם בעבדה קשה בחמר
ובלבנים ובכל-עבדה בשדה את
כל-עבדתם אשר-עבדו בהם בפרך:
ויאמר מלך מצרים למינלדת העברית
אשר שם האחת שפחה ושם השנית
פוטעה: ויאמר בינלדכן את-העבריות
וראיתן על-האבנים אם-בן הוא ונהמתן
אתו ואם-בת הוא וחייה: ותיראן
המינלדת את-האלהים ולא עשו כאשר
דבר אליהן מלך מצרים ותחיון
את-הילדים:

וארא

וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו
אני יי: וארא אל-אברהם אל-יצחק

מֵאֵרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת
 יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבִּיעַ הַשִּׁבְעִי אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד וּפְקֹד אֱלֹהִים
 אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה
 אִתְּכֶם: (לוי למנהג אשכנז) וַיִּסְעוּ
 מִסִּנַּי וַיַּחֲנוּ בְּאֶתֶם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי
 הַלַּיְלָה לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעָמוּד עָנָן לְהַנְחִיתָם
 הַדֶּרֶךְ וּלְלֵילָה בְּעָמוּד אֵשׁ לְהַאֲרִיר לָהֶם
 לָלֶכֶת יוֹמָם וּלְלֵילָה: לֹא־יָמִישׁ עָמוּד
 הָעָנָן יוֹמָם וְעָמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לִפְנֵי
 הָעָם: פ (לוי למנהג פולין) (ישראל
 למנהג אשכנז) וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ
 וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדֹּל וּבֵין
 הַיָּם לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן נִכְחוּ תַּחְנוּ עַל־הַיָּם:
 וְאָמַר פֶּרְעֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִּים הֵם
 בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וַחֲזַקְתִּי
 אֶת־לִב־פֶּרְעֹה וַרְבֵּף אֶחְרִיהֶם וְאֶכְבְּדָהּ
 בַּפֶּרֶעַה וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם
 כִּי־אֲנִי יְיָ וַיַּעֲשׂוּ־בֶן: (ישראל למנהג
 פולין) וַיַּגֵּד לְמִלְחָה מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם
 וַיִּהְיֶה לִבָּב פֶּרְעֹה וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם
 וַיֹּאמְרוּ מִה־נָּאָת עָשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדֵנוּ: וַיֹּאסֵר אֶת־רַגְלָם
 וְאֶת־עַמּוֹ לָקַח עִמּוֹ: וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת
 רֶכֶב בָּחוּר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ
 עַל־כֻּלּוֹ: וַיַּחֲזֵק יְיָ אֶת־לִב־פֶּרְעֹה מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם וַיִּדְרֹף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יִצְאִים בֵּיד רָמָה:

יתרו

וַיִּשְׁמָע יִתְרוֹ כֶּהֵן מִדִּין חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת
 כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם:
 וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפּוֹרָה אִשְׁתּוֹ

וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאֶחָדָן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָיו כֹּה־אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
 עַד־מָתַי מֵאֲנִי לָעֹנֶת מִפְּנֵי שְׁלַח עַמִּי
 וַיַּעֲבֹדְנִי: (לוי) כִּי אִם־מָאֵן אַתָּה
 לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנִּיּוֹ מִבְּיַד מִחֵר אַרְבָּה
 בְּגִבְלָךְ: וַיִּסָּף אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְלֹא
 יוֹכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת־יֵתֶר
 הַפִּלְטָה הַנִּשְׁאַרֶת לָכֶם מִן־הַבֶּרֶךְ וְאָכַל
 אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצִּמְח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
 וּמָלְאוּ בָתִּיד וּבָתִּי כָל־עֲבָדֶיךָ וּבָתִּי
 כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ
 וְאֲבֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹחֵם עַל־הָאֲדָמָה
 עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פֶּרְעֹה:
 (ישראל) וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פֶּרְעֹה אֵלָיו
 עַד־מָתַי וַיִּהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח
 אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבְדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
 הַטֶּרֶם תֵּדַע כִּי אֶבְדָּה מִצְרַיִם: וַיּוֹשֵׁב
 אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פֶּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ
 אֵלָהֶם לָכוּ עֲבָדוּ אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִי
 וְמִי הַחֲלָקִים: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנִעְרֵינוּ
 וּבִנְיָנוּ נִלְךְ בְּבָנֵינוּ וּבְכִנּוּתָנוּ בְּצֹאנֵנוּ
 וּבְכִקְלָנוּ נִלְךְ כִּי חָגֵרֵנוּ לָנוּ: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי כֵן וְיִ עֲמָכֶם כְּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח
 אִתְּכֶם וְאֶת־טַפְכֶּם רְאוּ כִי רָעָה נִגַּד
 פְּנִיכֶם: לֹא כֵן לְכֹרֶגְא הַגִּבְרִים וַעֲבָדוּ
 אֶת־יְיָ כִּי אַתָּה אַתָּם מִבְּקָשִׁים וַיַּגִּרֶשׁ
 אֹתָם מֵאֶת פְּנֵי פֶּרְעֹה:

בשלח

וַיְהִי בְּשַׁלַּח פֶּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחֵם
 אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אָרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב
 הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם
 בְּרֹאֲתָם מִלַּחְמָה וַיִּשְׁבוּ מִצְרַיִמָּה:
 וַיִּסָּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר
 יַם־סוּף וַחֲמִשִּׁים עָלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

את-אדני את-אשתי ואת-בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם: **ס (לוי)** וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם-רעה בעיני אדניה אשר-לא [ק' לו] יצאה והפדה לעם נכרי לא-ימשל למכרה בבגדו-בה: ואם-לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה: אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ואם-שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: **ס (ישראל)** מכה איש מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לה מקום אשר ינוס שמה: **ס וכי-יווד איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ס ומכה אביו ואמו מות יומת: ס וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ס ומקלל אביו ואמו מות יומת: ס וכי-יריבן אנשים והכה איש את-רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם-יקום והתהלך בקוץ על-משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ורפא:**

תרומה

וידבר יי אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ויקחו-לי תרומה מאת כל-איש אשר ידבנו לבו תקחו את-תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: **(לוי)** שמן למאור בשמים לשמן המשחה

משה אחר שלוחיה: ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר היתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי-אלתי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: **(לוי)** ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר אל-משה אני חתנך יתרו בן אלייזר ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש-לרעהו לשלום ויבאו האלה: ויספר משה לחתנו את כל-אשר עשה יי לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יי: **(ישראל)** ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה יי לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר יתרו ברוך יי אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את-העם מתחת יד-מצרים: עתה ידעתי כי-גדול יי מכל-האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויטח יתרו חתן משה עלה ויבקים לאלהים ויבא אתרן וכל זקני ישראל לאכל-לחם עם-חתן משה לפני האלהים:

משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה ילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם-אמר יאמר העבד אהבתי

אָחִיד וּלְבָנָיו לְכַהֲנוֹלֵי: וְהֵם יִקְחוּ
אֶת־הַזֶּהָב וְאֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאֲרָגָמָן
וְאֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: פ (ישראל
למנהג אשכנז) (לוי למנהג פולין) וְעָשׂוּ
אֶת־הָאָפֶד זֶהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן תּוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כְתֹפֶת
חִבְרֹת יִהְיֶה־לּוֹ אֶל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְרֹת
וְחֹשֶׁב אָפֶדְתּוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ
יִהְיֶה זֶהָב תְּכֵלֶת וְאֲרָגָמָן וְתּוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: וּלְקַחְתָּ אֶת־שְׁתֵּי אֲבָנֵי־שֹׁהַם
וּפְתַחְתָּ עֲלֵיהֶם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
(ישראל למנהג פולין) שֵׁשֶׁה מִשְׁמָתָם
עַל הָאָבֶן הָאֶחָת וְאֶת־שְׁמֹת הַשְּׁשָׁה
הַנּוֹתָרִים עַל־הָאָבֶן הַשְּׁנִית כְּתוּלְדָתָם:
מַעֲשֵׂה חֶרֶשׁ אֲבָן פְּתוּחֵי חֹתֶם תִּפְתַּח
אֶת־שְׁתֵּי הָאָבִנִים עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִסִּבַּת מִשְׁבְּצוֹת זֶהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וּשְׁמֹת
אֶת־שְׁתֵּי הָאָבִנִים עַל כְּתֹפֶת הָאָפֶד
אֲבָנֵי זָכָרֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֶהְרֹן
אֶת־שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יי' עַל־שְׁתֵּי כְתֹפֵי
לְזָכָרֹן:

כי תשא

וַיְדַבֵּר יי' אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא
אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ
אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לִוִּי בִּפְקֹד אֹתָם
וְלֹא־יָהִיגָה בָתָּם נֶגֶף בִּפְקֹד אֹתָם: זָה
יִתְּנוּ כָל־הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מַחְצִית
הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
הַשֶּׁקֶל מַחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לִוִּי:
(לוי) כָּל הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמָת יי':
הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֹּל' לֹא יִמְעִיט
מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לְהַת' אֶת־תְּרוּמָת יי'
לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: וּלְקַחְתָּ אֶת־כֶּסֶף

וּלְקַטְרֹת הַסָּמִים: אֲבָנֵי־שֹׁהַם וְאֲבָנֵי
מִלֵּאִים לְאָפֶד וְלַחֹשֶׁן: וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
וְשִׁכַנְתִּי בְתוֹכָם: כָּכָל אֲשֶׁר אָנִי מְרַאֶה
אוֹתְךָ אֶת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תְּבִנֹת
כָּל־כְּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ: ס (ישראל) וְעָשׂוּ
אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אֲמֹתִים וְחָצִי אַרְכּוֹ
וְאֹמֶה וְחָצִי רַחְבּוֹ וְאֹמֶה וְחָצִי קָמָתוֹ:
וְצִפִּיתָ אוֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבֵּית וּמְחוּץ
תַּצְפֵּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו גֵּר זָהָב סָבִיב:
וַיִּצְקֶתָ לוֹ אַרְבַּע טַבַּעַת זָהָב וְנִתְּתָה עַל
אַרְבַּע פַּעֲמָתָיו וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ
הָאֶחָת וּשְׁתֵּי טַבַּעַת עַל־צִלְעוֹ הַשְּׁנִית:
וְעָשִׂיתָ בְּהִי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב:
וְהִבַּאתָ אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת
הָאֶרֶץ לִשְׂאת אֶת־הָאֲרוֹן בָּהֶם: בְּטַבַּעַת
הָאֶרֶץ יִהְיוּ הַבָּדִים לֹא יִכְרוּ מִמֶּנּוּ: וְנִתְּתָה
אֶל־הָאֲרוֹן אֶת הַעֲדוֹת אֲשֶׁר אִתָּן אֵלֶיךָ:

תצוה

וְאֹתָהּ תַּצְנֶנָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ
שֶׁמֶן זֵית גֵּר כִּתִּית לְמֵאֹזֶר לְהַעֲלֹת גֵּר
תְּמִיד: בָּאֶהָל מוֹעֵד מְחוּץ לַפֶּלֶאכֶת אֲשֶׁר
עַל־הַעֲדוֹת יַעֲרֹף אוֹתוֹ אֶהְרֹן וּבְנָיו מִעֵרֵב
עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יי' חֶקֶת עוֹלָם לְדֹרֹתָם
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ס וְאֹתָהּ הִקְרַב
אֵלֶיךָ אֶת־אֶהְרֹן אָחִיד וְאֶת־בְּנָיו אוֹתוֹ
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹלֵי אֶהְרֹן נָדָב
וְאַבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן:
וְעָשִׂיתָ בְּגֵד־קָדֶשׁ לְאֶהְרֹן אָחִיד לְכָבוֹד
וּלְחַפְּאֶרֶת: (לוי למנהג אשכנז) וְאֹתָהּ
תְּדַבֵּר אֶל־כָּל־חַכְמֵי־לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתָיו
רוּחַ חֲכָמָה וְעָשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי אֶהְרֹן
לְקֹדֶשׁוֹ לְכַהֲנוֹלֵי: וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֶפֶד וּמַעֲלִיל וּכְתֹנֶת תִּשְׁבֵּץ
מִצְנַפֶּת וְאֲבָנֹת וְעָשׂוּ בְּגֵד־קָדֶשׁ לְאֶהְרֹן

ואת־מִכְסָּהוּ אֶת־קִרְסִיו וְאֶת־קִרְשֵׁיו
 אֶת־בְּרִיחָיו [ק' בְּרִיחָיו] אֶת־עֲמֻדָּיו
 וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־הָאֵלֶן וְאֶת־בְּדִיו
 אֶת־הַכַּפְּפֹת וְאֶת פְּלֶכֶת הַמִּסְדָּה:
 אֶת־הַשְּׁלִחָן וְאֶת־בְּדִיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְחַת הַמֶּאֱזֹר
 וְאֶת־כְּלִיהָ וְאֶת־נִרְתִּיהָ וְאֶת שֶׁמֶן
 הַמֶּאֱזֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּדִיו
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קִטְרַת הַסַּמִּים
 וְאֶת־מִסְדָּה הַפֶּתַח הַלְּפֶתַח הַמִּשְׁכָּן:
 אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת
 אֲשֶׁר־לֹו אֶת־בְּדִיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו
 אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ: אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר
 אֶת־עֲמֻדָּיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְדָּה שַׁעַר
 הַחֹצֵר: אֶת־יִתְדֵת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדֵת
 הַחֹצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בִּגְדֵי הַשָּׂרָד
 לַשָּׂרֵת בְּקָדָשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ
 כָּל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

פקודי

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת
 אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 הַלְלוּם בֵּיד אֵיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן:
 וּבְצִלְאֵל בִּן־אוּרִי בֶן־חֹרִי לְמִטָּה
 יְהוּדָה עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יי
 אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵתוּ אֶהֱלִיאֵב בֶּן־אֲחִיסָמֵךְ
 לְמִטָּה־דָן חֲתָן חֲתָשׁ וְחֹשֶׁב וְרָקִם בַּתְּכֵלֶת
 וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשְׁשׁ: ס
 (לוי) כָּל־הַזָּהָב הָעָשׂוּי לְמִלְאכָה בְּכָל
 מִלְּאכַת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תִּשְׁעָה
 וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
 שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וּכְסָף פְּקוּדֵי הָעֵדוּת
 מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלְפָּה וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה
 וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: בַּקָּע

הַכַּפְּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַנִּתְּנָה
 אֹתוֹ עַל־עַבְדְּךָ אֶהֱל מוֹעֵד וַיְהִי
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: פ (ישראל) וַיְדַבֵּר יי
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נִחֻשֶׁת
 וְכִנּוֹ נִחֻשֶׁת לְרַחֲצָהּ וַנִּתְּנָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהֱל
 מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַנִּתְּנָה שֶׁמֶה מִיָּם:
 וְרַחֲצוּ אֶהֱלֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד
 יִרְחֲצוּמִים וְלֹא יָמָתוּ אוֹ כְּגֻשְׁתָּם
 אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשַׁלֵּת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיי:
 וְרַחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ
 וַיְהִי־הָ לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ
 לְדֹרֹתָם:

ויקהל

וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה
 מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם
 קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַיי כָּל־הָעֲשִׂיָּה
 כִּי מְלָאכָה יוֹמָת: לֹא־תַבְעֲרוּ אִשׁ
 בְּכָל מְשֻׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: פ
 (לוי) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עַדַת
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה
 יי לֵאמֹר: קָחוּ מֵאֲחֵכֶם תְּרוּמָה לַיי
 כָּל נָדִיב לִבּוֹ וְיִבְיָאָה אֶת תְּרוּמַת יי
 זָהָב וְכֶסֶף וְנִחֻשֶׁת: וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן
 וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעֹרֹת אֵילִם
 מֵאֲדָמִים וְעֹרֹת תַּחָּשִׁים וְעֻצֵּי שִׁטִּים:
 וְשֶׁמֶן לְמֶאֱזֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
 וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: וְאֲבִנֵי־שֹׁהַם וְאֲבִנֵי
 מִלֵּאִים לְאַפּוֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־חֹכֶם־לֵב
 בְּכֶם יָבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה
 יי: (ישראל) אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אֶהֱלֹו

אשר-פתח אהל מועד: והפשיט את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על-המזבח וערכו עצים על-האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וקרעו ורתץ במים והקטיר הכהן את-הכל' המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח לוי: ס (ישראל) ואם-מן-הצאן קרבנו מן-הבשבים או מן-העזים לעלה זכר תמים וקריבנו: ושחט אתו על גרד המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את-דמו על-המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת-ראשו ואת-פדרו וערד הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר על-המזבח: והקרב והקרעם ורתץ במים והקריב הכהן את-הכל' והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח לוי:

צו

וידבר יי אל-משה לאמר: צו את-אהרן ואת-בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על-המזבח כל-הלילה עד-הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מנדו בד ומכנסי-בד ילבש על-בשרו והרים את-הדשן אשר תאכל האש את-העלה על-המזבח ושמו אצל המזבח: (לוי) ופשט את-בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את-הדשן אל-מתוך למחנה אל-מקום טהור: והאש על-המזבח תוקד-בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש

לגלות מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על-הפקדים מכן עשרים שנה ומעלה לשש-מאות אלה ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי זאת כפר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: (ישראל) ואת-האלה ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה נזים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע-מאות שקל: ויעש בה את-אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת-מכבר הנחשת אשר-לו ואת כל-כלי המזבח: ואת-אדני החצר סביב ואת-אדני שער החצר ואת כל-יתדת המשכן ואת-כל-יתדת החצר סביב: ומן-התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי-שרד לשרת בקדש ויעשו את-בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי את-משה:

ויקרא

ויקרא אל-משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקריב מקם קרבן לוי מן-הבהמה מן-הבקר ומן-הצאן תקריבו את-קרבנותם: אם-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים וקריבנו אל-פתח אהל מועד ויקריב אתו לרצנו לפני יי: (לוי למנהג אשכנז) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (לוי למנהג פולין) ושחט את-בן הבקר לפני יי ויקריבו בני אהרן הכהנים את-הדם וזרקו את-הדם על-המזבח סביב

אֶצְבֹּעַ בָּדָם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת־הַבָּמֹת יָצַק אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ:
וְאֶת־הַחֶלֶב וְאֶת־הַכֶּלִּיֹּת וְאֶת־הַיִּתְרֹת
מִן־הַכֶּבֶד מִן־תַּחֲטָאֵת הַקִּטּוֹר הַמִּזְבֵּחַ
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי אֶת־מֹשֶׁה: (ישראל)
וְאֶת־הַבָּשָׂר וְאֶת־הָעוֹר שָׂרָף בָּאֵשׁ
מִחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּשְׁחַט אֶת־הָעֵלָה
וַיִּמְצְאוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקוּהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְאֶת־הָעֵלָה
הַמִּצִּיאוּ אֵלָיו לְנִתְחִיָּה וְאֶת־הָרָאשׁ
וַיִּקְטֹר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּרְחֹץ אֶת־הַקֶּרֶב
וְאֶת־הַפְּרָעִים וַיִּקְטֹר עַל־הָעֵלָה
הַמִּזְבֵּחַ: וַיִּקְרָב אֶת קֶרֶב הָעֵם וַיִּשָּׂח
אֶת־שְׁעֵיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּשְׁחָתוּהוּ
וַיַּחֲטֹאֲהוּ בְּרָאשׁוֹן: וַיִּקְרָב אֶת־הָעֵלָה
וַיַּעֲשֶׂה בְּמִשְׁפָּט:

תזריע

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲשֶׁה כִּי תִזְרַע
וַיִּלְדָּה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַעַת יָמִים כִּימֵי
נִדָּת דֹּוֹתָהּ טָמְאָה: וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
יִמּוֹל בָּשָׂר עֶרְלָתָהּ: וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
וּשְׁלֹשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהָרָה
בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תֵנֶע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא
תָבֹא עַד־מִלֵּאת יָמֵי טְהָרָה: (לוי)
וְאִם־נִקְבְּהָ תֵּלֵד וְטָמְאָה שְׁבַעַת כְּנֻדָּתָהּ
וּשְׁשִׁים יוֹם וּשְׁשַׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דַּמֵּי
טְהָרָה: וּבְמִלֵּאת יָמֵי טְהָרָה לְבָן אוֹ
לְבַת תָּבִיא תָּבִיא כָּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה
וּבַיּוֹנָה אוֹתָר לַחֲטָאֵת אֶל־פֶּתַח
אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן: וְהַקְרִיבֻּ לִפְנֵי
יי וּכְפָר עָלֶיהָ וְטָהָרָה מִמָּקַר דָּמֶיהָ
זֹאת תוֹרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אוֹ לְאִמָּה:
וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ בַּיּוֹם שֶׁהָ וְלִקְחָהּ

תָּמִיד תוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:
ס (ישראל) וְזֹאת תוֹרַת הַמִּנְחָה
הַקֶּרֶב אֲתָהּ בְּנִי־אֶהֱרֹן לִפְנֵי יי אֶל־פְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ בְּקִמְצוֹ מִסֵּלֶת
הַמִּנְחָה וּמִשְׁמָנָהּ וְאֶת־כָּל־הַלֶּבָנָה אֲשֶׁר
עַל־הַמִּנְחָה וְהַקִּטּוֹר הַמִּזְבֵּחַ הֵיחָ נִיחַח
אֶזְכְּרָתָה לִּי: וְהַנּוֹתֵרֶת מִמֶּנּוּ יֹאכְלוּ
אֶהֱרֹן וּבָנָיו מִצֹּת תֹּאכֹל בְּמָקוֹם
קָדֹשׁ בַּחֲצֵר אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ: לֹא
תֹאכְפֹּה חֲמִץ חֲלָקִים נָתַתִּי אֲתָהּ מֵאֲשִׁי
קֹדֶשׁ קְדָשִׁים הִוא כַּחֲטָאת וּכְאֲשֶׁם:
כָּל־זָכָר בְּבָנֵי אֶהֱרֹן יֹאכְלוּהָ חֲקֵעוּלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאֲשִׁי יי כָּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם
יִקְדָּשׁ:

שמיני

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאֶהֱרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֶל־אֶהֱרֹן
כַּח־לֶךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לַחֲטָאת וְאֵיל
לַעֲלֹה תְּמִימִם וְהַקֶּרֶב לִפְנֵי יי: וְאֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קָחוּ שְׁעִיר־עִזִּים
לַחֲטָאת וְעֵגֶל וּכְבֹשׂ בְּנִי־שָׁנָה תְּמִימִם
לַעֲלֹה: וְשׁוֹר וְאֵיל לְשִׁלְמִים לְזִבְחַת לִפְנֵי
יי: וּמִנְחָה כִּלְוִיָּה בַשָּׂמֶן כִּי הַיּוֹם יי
נִרְאָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקְחוּ אֶת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
אֶל־פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָל־הָעֵדָה
וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יי תַּעֲשׂוּ וַיִּרְא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד
יי: (לוי) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אֶהֱרֹן
קָרֵב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חֲטָאתְךָ
וְאֶת־עֲלֹתְךָ וּכְפָר בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדֵי הָעֵם
וַעֲשֵׂה אֶת־קֶרְבֵּן הָעֵם וּכְפָר בַּעֲדָם
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יי: וַיִּקְרָב אֶהֱרֹן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לוֹ:
וַיִּקְרְבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל

השדה: וכבסו המטהר את-בגדיו וגלח את-כל-שערו ורחץ במים ומטהר ואחר יבוא אל-המחנה וישב מחוץ לאהליו שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את-כל-שערו את-ראשו ואת-זקנו ואת גבת עיניו ואת-כל-שערו יגלח וכבס את-בגדיו ורחץ את-בשרו במים וטהר: (ישאל) ויבנו השמיני יקח שני-קבשים תמימים וכבשה אחת בת-שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יי פתח אהל מועד: ולקח הכהן את-הקבש האחד והקריב אותו לאשם ואת-לג השמן והניף אתם תנופה לפני יי:

אחרי מות

וידבר יי אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יי וימתו: ויאמר יי אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרת אשר על-הארן ולא ימות כי בעון ארצה על-הכפרת: בנאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה: כהנת-כד קדש ילבש ומכנסי-כד יהיו על-בשרו ובאבנט כד יחגור ובמגנפת כד יצנף בגדי-קדש הם ורחץ במים את-בשרו וילבשם: ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה: והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו: (לוי) ולקח את-שני השעירים והעמיד אתם לפני

שתי-תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה: פ (ישאל) וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר: אדם כיהנה בעור-בשרו שאת אוספתת או בהרת והנה בעור-בשרו לנגע צרעת והובא אל-אהרן הכהן או אל-אחד מקניו הכהנים: וראה הכהן את-הנגע בעור-הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמל מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו: ואם-בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמל אין-מראה מן-העור ושערה לא-הפך לבן והסגיר הכהן את-הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא-פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית:

מצרע

וידבר יי אל-משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל-הכהן: ויצא הכהן אל-מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע-הצרעת מן-הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי-צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב: וצוה הכהן ושחט את-הצפור האחת אל-כלי-הקדש על-מים חיים: (לוי) את-הצפר הטהור יקח אתה ואת-עץ הארז ואת-שני התולעת ואת-האזב וטבל אותם ואת הצפר הטהור בדם הצפר השחטה על המים החיים: והיה על המטהר מן-הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את-הצפר הטהור על-פני

אל־תִּפְּנוּ אֶל־הָאֵלִילִם וְאֶל־הַמַּסֶּכֶה
 לֹא תַעֲשׂוּ לָכֵם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: (לוי)
 וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַ שְׁלָמִים לַיי לְרִצְוֹנְכֶם
 תִּזְבַּחְהוּ: בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֹאכֵל וּמִמַּחֲרַת
 וְהַנּוֹתֵר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרָה:
 וְאִם הָאֵכֶל יֹאכֵל בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי פְּגוּל
 הוּא לֹא יִרְצָה: וְאֵכֶלֹו עֲזוּזוֹ יִשָּׂא
 כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יי חָלַל וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ
 הַהִוא מֵעַמִּיהָ: וּבִקְצָרְכֶם אֶת־קִצִּיר
 אֲרֻצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּתַת שָׂדֶה לְקַצֹּר
 וּלְקַט קִצִּירָהּ לֹא תִלְקֹט: וְכִרְמֶהּ לֹא
 תַעֲוִלֵּל וּפְרֹט כִּרְמֶהּ לֹא תִלְקֹט לְעַנִּי
 וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אִתָּם אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:
 (ישראל) לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִכְחֲשׂוּ
 וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ: וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ
 בַּשָּׁמַיִם לִשְׁקֹר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ
 אֲנִי יי: לֹא־תַעֲשֶׂק אֶת־רֵעֶךָ וְלֹא תִגְזֹל
 לֹא־תִלְוִי פַעֲלַת שָׂכִיר אִתָּךְ עַד־בֹּקֶר:
 לֹא־תִסְלַל חֵדֶשׁ וּלְפָנַי עֹזֵר לֹא תִתֵּן
 מִכָּשָׁל וְיִרְאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יי:

אמר

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה אָמַר אֶל־הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי אֹהֲרֹן וְאִמְרַתְּ אֲלֵהֶם לִנְפֹשׁ
 לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּי: כִּי אִם־לִשְׂאֹרֹז
 הַקֹּרֵב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאִבּוֹ וּלְבָנֹו
 וּלְבִתּוֹ וּלְאִחּוֹ: וְלִאֲחֵתּוֹ הַבְּתוּלָה
 הַקְרוּבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הִיָּתָה לְאִישׁ לָהּ
 יִטְמָא: לֹא יִטְמָא בְּעַל בְּעַמּוּי לְהַחֲלוֹ:
 לֹא־יִקְרָחַהּ [ק' יִקְרָחוּ] קִרְחָהּ בְּרֹאשָׁם
 וּפֶתַת זָקָנָם לֹא יִגְלַחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא
 יִשְׂרְטוּ שִׁרְשֶׁת: קֹדָשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם
 וְלֹא יַחֲלִילוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשִּׁי יי
 לָחֵם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מִקְרִיבִם וְהִיוּ קֹדֶשׁ:
 (לוי) אִשָּׁה זָנָה וְחִלְלָהּ לֹא יִקְחוּ וְאִשָּׁה

יִי פֶתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד: וְנָתַן אֹהֲרֹן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם גִּרְלוֹת גֹּדֶל אֶחָד
 לַיי וְגֹדֶל אֶחָד לַעֲזָאזֶל: וְהַקְרִיב אֹהֲרֹן
 אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּדֶל לַיי
 וַעֲשֶׂהוּ חֲטָאת: וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו
 הַגֹּדֶל לַעֲזָאזֶל יַעֲמִד־חַי לִפְנֵי יי לְכַפֵּר
 עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֶל הַמִּדְבָּרָה:
 וְהַקְרִיב אֹהֲרֹן אֶת־כֹּפֶר הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לֹו
 וּכְפָר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־כֹּפֶר
 הַחֲטָאת אֲשֶׁר־לֹו: (ישראל) וְלָקַח
 מִלֶּ־אֶת־מִחְתָּה גִחְלִי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ
 מִלִּפְנֵי יי וּמִלֶּ־אֶת־חֲפָזֵי קִטְרֶת סָמִים דָּקָה
 וְהָבִיא מִבֵּית לִפְרָכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקִּטְרֶת
 עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יי וְכִסָּה עָנַן הַקִּטְרֶת
 אֶת־הַכֹּפֶרֶת אֲשֶׁר עַל־הַעֲדוּת וְלֹא
 יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפָּר וְהִזָּה בְּאֶזְבָּעוֹ
 עַל־פְּנֵי הַכֹּפֶרֶת קְדָמָה וּלְפָנַי הַכֹּפֶרֶת
 יִזָּה שִׁבְעַ־פַּעַמִּים מִן־הַדָּם בְּאֶזְבָּעוֹ:
 וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחֲטָאת אֲשֶׁר לָעָם
 וְהָבִיא אֶת־דָּמֹו אֶל־מִבֵּית לִפְרָכֶת
 וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמֹו כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפָּר
 וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכֹּפֶרֶת וּלְפָנַי הַכֹּפֶרֶת:
 וּכְפָר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּמִפְשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה
 לְאֶהֱל מוֹעֵד הַשָּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טְמֵאתֶם:
 וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֶהֱל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ
 לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וּכְפָר בְּעֵדוֹ
 וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:

קדשים

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
 אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַתְּ
 אֲלֵהֶם קֹדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי
 יי אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאִבּוֹ תִירָאוּ
 וְאֶת־שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פעמים ותני לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה: והעברת שופר תרועה בתרועה השבועי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל־ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל־ישביה יוכל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל־אחוזו ואיש אל־משפחתו תשביו: יוכל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את־ספיליה ולא תבצרו את־נזריה: כי יוכל הוא קדש תהיה לכם מן־השנה תאכלו את־תבואתה: בשנת היובל הזאת תשביו איש אל־אחוזו:

בחקתי

אם־בחקתי תלכו ואם־מצותי תשמרו ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו: והשיג לכם דיש את־בציר ובציר ישיג את־זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם: (לוי) ונתתי שלום בארץ ושבבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן־הארץ וחרב לא־תעבר בארצכם: וירדפתם את־איביכם ונפלו לפניכם לחרב: ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב: ופניתי אליכם והפריתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את־בריתי אתכם: (ישראל) ואכלתם יטון נושן ויטון מפני חדש תוציאו: ונתתי משכני בתוכם ולא־תגעל נפשי אתכם:

גרועה מאישה לא יקחו כִּי־קדש הוא לאלהיו: וקדשתו כִּי־את־לחם אלהיו הוא מקריב קדש יהיה־לך כי קדוש אני יי מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף: ס והכהן הגדול מאחיו אשר־יוצק על־ראשו שמן המשיחה ומלא את־ידו ללפש את־הבגדים את־ראשו לא יפדע ובגדיו לא יפרם: ועל כל־נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כִּי נזר שמן משיחת אלהיו עליו אני יי: (ישראל) והוא אשה בבתוליה יקח אלמנה וגרושה ויחללה וזה את־אלה לא יקח כי אם־בתולה מעמיו יקח אשה: ולא־יחלל זרעו בעמיו כי אני יי מקדשו:

בהר

וידבר יי אל־משה בהר סיני לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרתי אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם ושבבתה הארץ שבת ליי: שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר כרמך ואספת את־תבואתה: (לוי) ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליי שדה לא תזרע וכרמך לא תזמר: את ספית קצירך לא תקצור ואת־ענבי גזרך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך חגרים עמך: ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל־תבואתה לאכל: ס (ישראל)

לגלגלתם: כאשר צוה יי את-משה ויפקדם במדבר סיני:

נשא

וידבר יי אל-משה לאמר: נשא את-ראש בני גרשון גם-הם לבית אבתם למשפחתם: מבן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד: זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא: (דיו) ונשאי את-יריעת המשכן ואת-אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר-עליו מלמעלה ואת-מסוד פתח אהל מועד: ואת קלעי החצר ואת-מסוד פתח שער החצר אשר על-המשכן ועל-המזבח סביב ואת מיתריהם ואת-כל-כלי עבדתם ואת כל-אשר יעשה להם ועבדו: על-פי אהרן ובניו תהיה כל-עבדת בני הגרשני לכל-משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל-משאם: זאת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן-אהרן הכהן: ס (ישראל) בני מררי למשפחתם לבית-אבתם תפקד אחם: מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן-חמשים שנה תפקדם כל-הבא לצבא לעבד את-עבדת אהל מועד: וזאת משמרת משאם לכל-עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדותם ומיתריהם לכל-כליהם ולכל עבדתם ובשמות תפקדו את-כלי משמרת משאם: זאת

והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו-לי לעם: אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשר-מטת עלכם ואולף אתכם קוממיות:

במדבר

וידבר יי אל-משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל-זכר לגלגלתם: מבן עשרים שנה ומעלה כל-יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית-אבתיו הוא: (דיו) ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן-שדיאור: לשמעון שלמיאל בן-צורישדי: ליהודה נחשון בן-עמינדב: ליששכר נתנאל בן-צוער: לזבולון אליאב בן-חלן: לבני יוסף לאפרים אלישעמ בן-עמיהוד למנשה גמליאל בן-פדהצור: לבנימין אבירן בן-גדעני: לדן אחיעזר בן-עמישדי: לאשר פנעאל בן-עכרן: ללוי אליסר בן-דעואל: לנפתלי אחירע בן-ענין: אלה קריאי [ק' קרואי] העדה נשיאי מפות אבותם ראשי אלפי ישראל הם: (ישראל) ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: ואת כל-העדה הקהילו באחד לחדש השני וימנלדו על-משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה

והקרבת את-הלויים לפני יי' ויסמכו
בני-ישראל את-ידיהם על-הלויים:
והניף אהרן את-הלויים תנופה לפני יי'
מאת בני ישראל והיו לעבד את-עבדת
יי' והלויים יסמכו את-ידיהם על
ראש הפרים ועשה את-האחד חטאת
ואת-האחד עלה ליי' לכפר על-הלויים:
והעמיד את-הלויים לפני אהרן ולפני
בניו והנפת אתם תנופה ליי': והבדלת
את-הלויים מתוך בני ישראל והיו לי
הלויים:

שלח

וידבר יי' אל-משה לאמר: שלח-לך
אנשים ויחרו את-ארץ כנען אשר-אני
נתן לבני ישראל איש אחד איש
אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא
בהם: וישלח אתם משה ממדבר
פארן על-פי יי' כלם אנשים ראשי
בני-ישראל הקוה: (לוי) ואלה שמותם
למטה ראובן שמוע בן-זכור: למטה
שמעון שפט בן-חורי: למטה יהודה
כלב בן-יפנה: למטה יששכר יגאל
בן-יוסף: למטה אפרים הושע בן-נון:
למטה בנימין פלטי בן-רפוא: למטה
זבולן גדיאל בן-סודי: למטה יוסף
למטה מנשה גדי בן-סוסי: למטה
דן עמיאל בן-גמלי: למטה אשר
סתור בן-מיקאל: למטה נפתלי נחבי
בן-נפסי: למטה גד גאואל בן-מקי:
אלה שמות האנשים אשר-שלח משה
לתור את-הארץ ויקרא משה להושע
בן-נון יהושע: (ישראל) וישלח אתם
משה לתור את-ארץ כנען ויאמר
אלהם עליו זה בנגב ועליתם את-ההר:

עבדת משפחת בני מררי לכל-עבדתם
באהל מועד בנד איתמר בן-אהרן
הפקן:

בני אשכנז מס"מים כאן.

ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
את-בני הקהתי למשפחתם ולבית
אבתם: מבין שלשים שנה ומעלה
ועד בן-חמשים שנה כל-הבא לצבא
לעבדה באהל מועד: ויהיו פקדיהם
למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים:
אלה פקודי משפחת הקהתי כל-העבד
באהל מועד אשר פקד משה ואהרן
על-פי יי' בנד-משה:

בהעלתך

וידבר יי' אל-משה לאמר: דבר
אל-אהרן ואמרת אליו בהעלתך
את-הנחת אל-מול פני המנורה ואירו
שבעת הנרות: ויעש בן אהרן אל-מול
פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה
יי' את-משה: וזה מעשה המנורה מקשה
זקב עד-זרקה עד-פרחה מקשה הוא
כמראה אשר הראה יי' את-משה בן
עשה את-המנורה: פ (לוי) וידבר יי'
אל-משה לאמר: קח את-הלויים מתוך
בני ישראל וטהרת אתם: וכה-תעשה
להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת
והעבירו תער על-כל-בשרם וכבסו
בגדיהם וטהרו: ולקחו פר בן-בקר
וימנחלו סלת בלילה בשמן ופר-שני
בן-בקר תקח לחטאת: והקרבת
את-הלויים לפני אהל מועד והקהלת
את-כל-עדת בני ישראל: (ישראל)

מה-הוא כי תלוננו [ק' תלינו] עליו:
וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם
בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט
כי העליתנו מארץ נבת חלב ודבש
להמיתנו במדבר בִּית־השתרר עלינו
גם-השתרר:

חקת

וידבר יי אל-משה ואל-אהרן לאמר:
זאת חקת התורה אשר-צוה יי לאמר
דבר אל-בני ישראל ויקחו אליהם
פרה אדמה תמימה אשר אין-בה
זוים אשר לא-עלה עליה על: ונתתם
אתה אל-אלעזר הכהן והוציא אתה
אל-מחוז למחנה ושחט אתה לפגיו:
ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו
והזה אל-נכח פני אהל-מועד מדמה
שבע פעמים: ושקה את-הפרה
לעיניו את-ערה ואת-בשרה ואת-דמה
על-פרשה ישרה: ולקח הכהן עץ ארז
ואזוב ושני תולעת והשליך אל-תוֹךְ
שרפת הפרה: (לוי) וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא
אל-המחנה וטמא הכהן עדה-ערב:
והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ
בשרו במים וטמא עדה-ערב: ואסף
איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והייתה לעדת
בני-ישראל למשמרת למי נדה חטאת
הוא: (ישראל למנהג פולין) וכבס
האסף את-אפר הפרה את-בגדיו וטמא
עדה-ערב והייתה לבני ישראל ולגֵר
הגֵר בתוכם לחקת עולם: (ישראל
למנהג אשכנז) הנגע במת לכל-נפש
אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא-בו

וראיכם את-הארץ מה-הוא ואת-העם
הישוב עליה החזק הוא הרפה המעט
הוא אסיר: ומה הארץ אשר-הוא
ישוב בה הטובה הוא אסר-עה ומה
הערים אשר-הוא יושב בהנה הבמחנים
אם במבצרים: ומה הארץ השמנה
הוא אסר-זה הנש-בה עץ אס-און
והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ
והימים ימי בפרי ענבים:

קרח

ויקח קרח בן-יצהר בן-קהת בן-לוי
ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן-פלת
בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים
מבני-ישראל חמשים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשי-שם: ויקהלו
על-משה ועל-אהרן ויאמרו אליהם
רב-לכם כי כל-העדה כלם קדשים
ובתוכם יי ומדוע תתנשאו על-קהל
יי: (לוי) וישמע משה ויפל על-פגיו:
וידבר אל-קרח ואל-כל-עדתו לאמר:
בקר וידע יי את-אשר-לו ואת-הקדוש
והקריב אליו ואת אשר יבחר-בו
יקריב אליו: זאת עשו קחו-לכם מתנות
קרח וכל-עדתו: והגידו-בתו אש ושימו
עליהן קטרת לפני יי מחור והיה האיש
אשר-יבחר יי הוא הקדוש רב-לכם
בני לוי: (ישראל) ויאמר משה
אל-קרח שמע-נא בני לוי: המעט מכם
כי-הבדיל אליי ישראל אתכם מעדת
ישראל להקריב אתכם אליו לעבד
את-עבדת משכן יי ולעמוד לפני העדה
לשרתם: ויקרב אתך ואת-כל-אחיו
בני-לוי אתך ובששתם גם-כהנה: לכן
אתה וכל-עדתך הנעדים עליי ואתה

אליהם לינו פה חלילה והשבתי אתכם
דבר כאשר ידבר יי אלי ונשבו
שקרי-מואב עם-בלעם: ויבא אלהים
אל-בלעם ויאמר מי האנשים האלה
עמך: ויאמר בלעם אל-האלהים בלק
בן-צפור מלך מואב שלח אלי: הנה
העם היצא ממצרים ויבס את-עין
הארץ עתה לכה קבה-לי אתו אולי
אוכל להלחם בו וגרשתי: ויאמר
אלהים אל-בלעם לא תלך עמם לא
תאר את-העם כי ברוך הוא:

פינחס

וידבר יי אל-משה לאמר: פינחס
בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב
את-חמתי מעל בני-ישראל בקנאו
את-קנאתי בתוכם ולא-כליתי
את-בני-ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני
נתן לו את-בריתי שלום: (לוי) והיתה
לו ולזרעו אחיו ברית קהנת עולם
תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על-בני
ישראל: ושם איש ישראלי המכה אשר
הכה את-המדנית זמרי בן-סלוא נשיא
בית-אב לשמעוני: ושם האשה המכה
המדנית כזבי בת-צור ראש אמות
בית-אב במדין הוא פ (ישראל) וידבר
יי אל-משה לאמר: צרור את-המדנים
והכיתם אותם: פי-צוררים הם לכם
בנכליהם אשר-נכלו לכם על-דבר
פגור ועל-דבר כזבי בת-נשיא מדין
אחתם המכה ביום-המוגפה על-דבר
פגור: ויהי אחרי המגפה פ ויאמר
יי אל-משה ואל אלעזר בן-אהרן
הכהן לאמר: שאו את-ראש כל-עדת
בני-ישראל מבין עשרים שנה ומעלה

ביום השלישי וביום השביעי וטהר
ואם-לא יתחטא ביום השלישי וביום
השביעי לא יטהר: כל-הנגע במת
בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא
את-משכן יי טמא ונכרתה הנפש ההוא
מישראל כי מי נדח לא-זרק עליו טמא
יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם
כירימות באהל כל-הבא אל-האהל
וכל-אשר באהל וטמא שבעת ימים:
וכל כלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל
עליו טמא הוא: וכל אשר-יגע על-פני
השדה בחלל-חרב או במת או-בעצם
אדם או בקבר וטמא שבעת ימים:
ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת
ונתן עליו מים חיים אל-כלי:

בלק

וירא בלק בן-צפור את כל-אשר-עשה
ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם
מאד כי רב-הוא ויגן מואב מפני בני
ישראל: ויאמר מואב אל-זקני מדין
עתה ילחכו הקהל את-כל-סביבתינו
בלתוך השור את ירק השדה ובלק
בן-צפור מלך מואב בעת ההוא: (לוי)
וישלח מלאכים אל-בלעם בן-בעור
פְתוּרָה אשר על-הנהר ארץ בני-עמו
לקרא-לו לאמר הִנֵּה עם יצא ממצרים
הנה כסה את-עין הארץ והוא ישב
ממלי: ועתה לכה-נא ארה-לי את-העם
הזה כי-עצום הוא ממני אולי אוכל
נכה-בו ואגרשנו מן-הארץ כי ידעתי
את אשר-תבדך מבלד ואשר תאר
יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין
וקסמים בידם ויבאו אל-בלעם וידברו
אליו דברי בלק: (ישראל) ויאמר

יִפְרֹא אַתֶּם אִישׁוֹ בְּיוֹם שְׁמֻעוֹ כָּל־מוֹצָא
שְׁפָתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ וּלְאִסְרֵהּ נִפְשָׁהּ לֹא יָקוּם
אִישָׁהּ הַפְּרֹם וַיֵּי יִסְלַח־לָהּ: (ישראל)
כָּל־נָדָר וְכָל־שְׁבַעַת אִסֵּר לַעֲנֹת נֶפֶשׁ
אִישָׁהּ יִקְיָמנוּ וְאִישָׁהּ יִפְרֹנוּ: וְאִם־הִחֲרַשׁ
יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם אֲלֵי־יוֹם וְהַקִּים
אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר
עָלֶיהָ הַקִּים אַתֶּם כִּי־הִחֲרַשׁ לָהּ בְּיוֹם
שְׁמֻעוֹ: וְאִם־הִפְּרֹא יִפְרֹא אַתֶּם אַחֲרֵי שְׁמֻעוֹ
וְנִשְׂאֵהוּ אֶת־עֹנָהּ: אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֶת־מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין־אָב
לְבֵתוֹ בְּנִעֲרִיהָ בֵּית אָבִיהָ:

מסעי

אֵלֶּה מַסְעֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְיָתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה
אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְיָ
וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וַיִּסְעוּ
מֵרַעְמֶסס בְּחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרֵאשׁוֹן מִמִּחֲרֶת הַפֶּסַח
יָצְאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי
כָּל־מִצְרַיִם: (לוי) וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים
אֶת אֲשֶׁר הִכָּה יְיָ בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר
וּבְאֲלֵהֶם עָשָׂה יְיָ שְׁפָטִים: וַיִּסְעוּ
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת:
וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר בַּקָּצָה
הַמִּדְבָּר: (ישראל) וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיִּשָּׁב
עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בַּעַל צִפּוֹן
וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל: וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ
דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר אֲתָם וַיַּחֲנוּ
בְּמִרָה: וַיִּסְעוּ מִמִּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה
וּבְאֵילָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מַיִם וּשְׁבָעִים

לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־יָצָא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל:
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אַתֶּם
בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־נִדְרֵי יִרְחוֹ לֵאמֹר:
מִבְּנוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְיָ
אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיָּצְאִים מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם:

מטות

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רָאשֵׁי הַמִּטּוֹת לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ: אִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לָנֶפֶשׁ אוֹ־הַשְּׁבַע
שְׁבַעַת לְאִסֵּר אִסֵּר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחֲל
דָּבָרוֹ כְּכֹל־יָצָא מִפִּיו יַעֲשֶׂה: וְאִשָּׁה
כִּי־תִדָּר נָדָר לָנֶפֶשׁ וְאִסְרָהּ אִסֵּר בְּבֵית
אָבִיהָ בְּנִעֲרִיהָ: וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ
וְאִסְרָהּ אֲשֶׁר אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וְהִחֲרִישׁ
לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָל־נִדְרֶיהָ וְכָל־אִסְרֵהָ
אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הִנִּיא
אָבִיהָ אֶת־הָ בְּיוֹם שְׁמֻעוֹ כָּל־נִדְרֶיהָ
וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ לֹא
יָקוּם וַיֵּי יִסְלַח־לָהּ כִּי־הִנִּיא אָבִיהָ
אֶתָּה: וְאִם־הִנִּי תִהְיֶה לְאִישׁ וּנִדְרֶיהָ
עָלֶיהָ אוֹ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שְׁמֻעוֹ
וְהִחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאִסְרֶיהָ
אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקָמוּ: וְאִם בְּיוֹם
שְׁמֻעֵהּ אִשָּׁה נִנְיָ אֹתָהּ וְהִפְּרֹא אֶת־נִדְרָהּ
אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְאֶת מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר
אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ וַיֵּי יִסְלַח־לָהּ: (לוי)
וְנָדָר אֶלְמָנָה וְגִרְוֹשָׁה כָּל אֲשֶׁר־אִסְרָהּ
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עָלֶיהָ: וְאִם־בֵּית
אִישָׁהּ נִדְרָה אוֹ־אִסְרָהּ אִסֵּר עַל־נַפְשָׁהּ
בְּשְׁבַעָה: וְשָׁמַע אִשָּׁה וְהִחֲרַשׁ לָהּ לֹא
הִנִּיא אֶתָּה וְקָמוּ כָל־נִדְרֶיהָ וְכָל־אִסְרֵהָ
אֲשֶׁר־אִסְרָהּ עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־הִפְּרֹא

תמרים ויחנו-שם: ויסעו מאילם ויחנו עליהם-סוף:

דברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל-כל-ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין-פארן ובין-תפל ולבן ויחצרת ודי וזהב: אחד עשר יום מחלב הדרך הר-שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יי אתו אלהים: (לוי) אחרי הכתו את סיוח מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר-יושב בעשתרת באדרי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את-התורה הזאת לאמר: יי אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב-לכם שבת בהר הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל-כל-שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הפגעני והלבנון עד-הנהר הגדל ונהר-פרת: (ישראל) ראה נתתי לפניכם את-הארץ באו ורשו את-הארץ אשר נשבע יי לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא-אוכל לבדי שאת אתכם: יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום כדוכבי השמים לרב: יי אלהי אבותיכם יסר עליכם ככם אלה פעמים ויבחר אתכם כאשר דבר לכם:

ואתחנן

ואתחנן אל-יי בעת ההוא לאמר: אדני

יי אתה החלול להראות את-עבדך את-גדלך ואת-גודך החזקה אשר מי-אל בשמים ובארץ אשר-יעשה כמעשי וכןבורתי: אעברה-נא ואראה את-הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה והלבנון: (לוי) ויתעבר יי בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב-לך אל-תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך וראה וצפנה ותימנה ומרחח וראה בעיניך כי-לא תעבר את-הירדן הזה וצו את-יהושע ויחזקו ויאמרו כי-הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את-הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פער: פועתה ישראל שמע אל-החקים ואל-המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את-הארץ אשר יי אלהי אבותיכם נתן לכם: לא תספו על-הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את-מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר-עשה יי בבעל פער כי כל-האיש אשר הלך אחרי בעל-פער השמידו יי אלהיך משרבך: ואתם תדבקים ביי אלהיכם חיים פלכם היום: (ישראל) ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכם-מכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל-החקים האלה ואמרו רק עם-חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי-גוי

מפניו מעט מעט לא תוכל' כלתם
 מהר פן-תרבה עליך חנית השדה:
 ונתנם יי' אלהיך לפניך והמם מהומה
 גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם
 בידך והאבדת את-שלם מתחת השמים
 לא-יתנצב איש בפניך עד השמרך
 אתם: פסלי אלהיהם תשרפון באש
 לא-תחמד' כסף וזהב עליהם ולקחת
 לך פן תוקש בו כי תועבת יי' אלהיך
 הוא: ולא-תביא תועבה אל-ביתך
 והיית חרם כמותו ששן תשקצנו ותעב
 תתעבנו כ-חרם הוא: פ כל-המצוה
 אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות
 למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם
 את-הארץ אשר-נשבע יי' לאבותיכם:
 וזכרת את-כל-הדרך אשר הולכת' יי'
 אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
 ענתך לנסתך לדעת את-אשר בלבבך
 התשמר מצותו [ק' מצותיו] אם-לא:
 גיענך וירעבך ויאללך את-המלך אשר
 לא-ידעת ולא ידעו אבותיך למען
 הודיעך כי לא על-הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על-כל-מוצא פ-י יחיה
 האדם: (ישראל) שמלתך לא בלתה
 מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים
 שנה: וידעת עם-לבבך כי כאשר
 ייסר איש את-בנו יי' אלהיך מוסרה:
 ושמרת את-מצות יי' אלהיך ללכת
 בדרךיו וליראה אתו: כי יי' אלהיך
 מביאך אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים
 עינת ותהמות וצאים במקעה ובהר:
 ארץ חטה ושעלה וגפן ותאנה ורמון
 ארץ-גית שמן ודבש: ארץ אשר לא
 במסכת תאכל-לבה לחם לא-תחסר

גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כג
 אלהינו בכל-קראנו אליו: ומי גוי גדול
 אשר-לו חקים ומשפטים צדיקים ככל'
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
 היום:

עקב

והיה עקב תשמעון את המשפטים
 האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר'
 יי' אלהיך לך את-הברית ואת-החסד
 אשר נשבע לאבותיך: ואתבך וברכך
 ותרבך וברך פרי-בטנך ופרי-אדמתך
 דגנך ותירשך ויצהרך שגר-אלפיה
 ועשתרת צאנך על האדמה אשר-נשבע
 לאבותיך לתת לך: ברוך תהיה
 מכל-העמים לא-יהיה בך עמר ועקרה
 ובבהמתך: והסיר יי' ממך כל-חלי
 וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
 לא ושימם בך ונתנם בכל-שנאיך:
 ואכלת את-כל-העמים אשר יי' אלהיך
 נתן לך לא-תחוס עינה עליהם ולא
 תעבד את-אלהיהם כ-מוקש הוא
 לך: ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים
 האלה ממני איכה אוכל להושיעם: לא
 תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה
 יי' אלהיך לפרעה ולכל-מצרים:
 המוסת הגדלת אשר-ראו עיניך והאמת
 והמפתים והגד החזקה והזרע הנטויה
 אשר הוצאך יי' אלהיך ב-י-י-עשה
 יי' אלהיך לכל-העמים אשר-אתה
 ירא מפניהם: וגם את-הצרעה ישלח
 יי' אלהיך בם עד-אבד הנשואים
 והנסתרים מפניך: לא תערך מפניהם
 כ-י-י אלהיך בקרבך אל גדול וגורא:
 (לוי) ונשל יי' אלהיך את-הגוים האל

תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את-שמים מן-המקום ההוא:
לא-תעשון כן לוי אלהיכם: כי
אם-אל-המקום אשר-יבחר יי אלהיכם
מכל-שבטיכם לשום את-שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה: (ישראל)
והבאתם שמה על-תיכם וזבחיכם
ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרבם
וצאנכם: ואכלתם-שם לפני יי אלהיכם
ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
ובתיכם אשר ברכה יי אלהיך: לא
תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום
איש כל-הישר בעיניו כי לא-באתם
עד-עתה אל-המנוחה ואל-הנחלה
אשר-יי אלהיך נתן לך: ועברתם
את-הירדן וישבתם בארץ אשר-יי
אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל-אויביכם מסביב וישבתם-בטח:

שפטים

שפטים ושטרים תתן-לך בכל-שעריך
אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיה ושפטו
את-העם משפט-צדק: לא-תטה משפט
לא תכיר פנים ולא-תקח שחד כי
השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה
וירשת את-הארץ אשר-יי אלהיך נתן
לך: ס (לוי) לא-תטע לך אשרה
כל-עץ אצל אצל מזבח יי אלהיך אשר
תעשה לך: ולא-תקים לך מצבה אשר
שנא יי אלהיך: ס לא-תזבח לוי אלהיך
שור ושה אשר ידנה בו מום כל
דבר רע כי תועבת יי אלהיך הוא:
ס כיימצא בקרבך באתר שעריך

כל בה ארץ אשר אבניה ברזל
ומחרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת
וברכת את-יי אלהיך על-הארץ הטבה
אשר נתן-לך:

ראה

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה
ויקללה: את-הברכה אשר תשמעו
אל-מצות יי אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום: והקללה אם-לא
תשמעו אל-מצות יי אלהיכם וסרתם
מן-הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא-ידעתם: ס והיה כי יביאך יי
אלהיך אל-הארץ אשר-אתה בא-שמה
לרשתה ונתתה את-הברכה על-תר
גדלים ואת-הקללה על-תר
הלא-המה בעבר הירדן אחרי-דרך
מבוא השמש בארץ הקנעני הישב
בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה:
כי אתם עברים את-הירדן לבא
לרשת את-הארץ אשר-יי אלהיכם
נתן לכם וירשתם אתה וישבתם-בה:
(לוי למנהג פולין) ושמרתם לעשות את
כל-החקים ואת-המשפטים אשר אנכי
נתן לפניכם היום: (לוי למנהג אשכנז)
אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן יי אלהי אבותיך
לך לרשתה כל-הימים אשר-אתם
חיים על-האדמה: אבד תאבדון
את-כל-המקומות אשר עבדו-שם הגוים
אשר אתם ירשים ורשים את-אלהיהם
על-ההרים הרמים ועל-הגבעות ותחת
כל-עץ רענן: ונתתם את-מזבחתם
ושבתם את-מצבתם ואשריהם

יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וּשְׁבִיתָ שְׂבוּיָו: וְרֵאִיתָ
בַּשָּׁבוּיָה אִשָּׁת יִפְתָּחָר וְחִשְׁקָתָ בָּהּ
וְלִשְׁחַתָּ לָךְ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תִּינוֹךְ
בֵּיתְךָ וְגִלְחָהּ אֶת־רֹאשָׁהּ וְעִשְׂתָּהּ
אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהּ אֶת־שְׁמֹלֶת
שָׁבוּיָה מֵעַלֶיהָ וְיִשְׁכַּב בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ
אֶת־אֶבְיָהּ וְאֶת־אִמָּהּ גֵּרָח יָמִים וְאַחֵר כֵּן
תָּבוֹא אֵלֶיהָ וְיַעֲלֶתָּהּ וְהִיָּתָה לָךְ לְאִשָּׁה:
וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּבֶּסֶר
לֹא־תִתְּעַמְרָ בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עֲנִיתָ: **ס**
(לזי) כִּי־תִהְיֶינָה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת
אֲהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה וְיִלְדוּ־לָוּ בָנִים
הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְּׂנוּאָה: וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחִילָוּ אֶת־בָּנָיו
אֶת אֲשֶׁר־יָהִי לָו לֹא יוּכַל לְכַבֵּר
אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פָּנָי בֶּן־הַשְּׂנוּאָה
הַבְּכֹר: כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה יִכִּיר
לְתַת לוֹ פִּי שָׁנִים בְּכָל אֲשֶׁר־יִמְצָא לוֹ
כִּי־הוּא רֵאשִׁית אָנֹו לוֹ מִשְׁפָּט הַבְּכֹרָה:
ס (ישראל) כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹכֵר
וּמוֹדָה אֵינָנֹו שְׂמֹעַ בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
וְיִסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: וְתַפְּשׂוּ
בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אוֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי
עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר מִקְדָּמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי
עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹכֵר וּמוֹדָה אֵינָנֹו שְׂמֹעַ
בְּקוֹלָנוּ זֹלָל וְסָבָא: וְרָגְמָהוּ כָל־אֲנָשִׁי
עִירוֹ בְּאֲבָנִים וּמָת וּבַעֲרַת הָרָע מִקְרָבָךְ
וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ:

כי תבוא

וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיִשְׁבַּתָּ
בָּהּ: וְלִשְׁחַתָּ מִרֵּאשִׁית כָּל־פְּרֵי הָאָדָמָה
אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאֲרָצָהּ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ

אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶת־הָרָע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לְעֹבֵר בְּרִיתוֹ: וְנִלְךָ וְנַעֲבַד אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְיִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וְלִשְׁמֹשׁ אוֹ לִיָּדָת
אוֹ לְכָל־צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי:
וְהִגַּדְתָּ לָךְ וּשְׁמַעְתָּ וְדַרְשְׁתָּ הִיטָב וְהִנֵּה
אָמֵת נִכּוֹן הַדָּבָר תַּעֲשֶׂתָּהּ תִּתּוּעֲבָה הִזָּאת
בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר
הָרָע הִנֵּה אֶל־שַׁעְרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ
אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ:
עַל־פִּי שְׁנַיִם עֲדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים
וְיִמָּת הַמָּת לֹא יוּמָת עַל־פִּי עַד אַחֵר:
יָד הָעֲדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֵאשֹׁנָה לְהַמִּיתוֹ
וְיָד כָּל־הָעָם בְּאַחֲרָנָה וּבַעֲרַת הָרָע
מִקְרָבָךְ: **פ** כִּי יִפְּלֹא מִמֶּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט
בֵּין־יָדַם לְיָדַם בֵּין־צִין לְצִין וּבֵין נָגַע
לְנָגַע דֹּבְרֵי רִיבָת בַּשַּׁעְרֶיךָ וּקְמַת וְעָלִיתָ
אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְתָּר יְיָ אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
וּבֵאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט
אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הַהֵם וְדַרְשְׁתָּ וְהִגִּידוּ
לָךְ אֶת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי
הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְתָּר יְיָ וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת בְּכָל אֲשֶׁר
יִוָּדֶךָ: (ישראל) עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
יִוָּדֶךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לָךְ
תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר־יִגִּידוּ
לָךְ יָמִין וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
בְּצִדּוֹ לְבִלְתִּי שְׂמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד
לְשֵׁרֵת שֵׁם אֶת־יְיָ אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט
וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבַעֲרַת הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל:
וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וִירָאוּ וְלֹא יִזְדוּן עוֹד:

כי תצא

כִּי־תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְנִתְּנָוּ

מִמֶּנּוּ לְמַת שְׁמַעְתִּי בְּקוֹל יי אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי
כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי: הַשְׁקִיפָה מִמַּעַן
קֹדֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ
כָּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבַשׁ:

נצבים

אַתֶּם נִצְבִּים הַיּוֹם כָּלְכֶם לִפְנֵי יי
אֱלֹהֵיכֶם רֹאשֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם זָקֵנֵיכֶם
וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: טַפְכֶם
נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֻטָּב
עֲצִיךָ עַד שֹׂאֵב מִיְּמִיד: לְעִבְרְךָ בְּכִרִית
יי אֱלֹהֶיךָ וּבְאֵלֹתָיו אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ כָּרַת
עִמָּךְ הַיּוֹם: (לוי) לְמַעַן תִּקְיֶם־אֶתְךָ
הַיּוֹם לֹא לָעַם וְהוּא יִהְיֶה־לְךָ לְאֱלֹהִים
כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ וְכָאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב: וְלֹא אַתְּכֶם
לְבַדְכֶם אֲנֹכִי כָּרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹה פֹה
עִמָּנוּ עַמֶּךָ הַיּוֹם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵת
אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם: (ישראל)
כִּי־אַתֶּם יַדְעֹתֶם אֵת אֲשֶׁר־יִשְׁכְּנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבְרָנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עָבַרְתֶּם: וַתִּרְאוּ אֶת־שְׁקוּצֵיהֶם
וְאֵת גִּלְלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר
עִמָּהֶם: פֶּן־יִגֵּשׁ בְּכֶם אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אוֹ
מִשְׁפָּחָה אוֹ־שִׁבְט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פִּנָּה הַיּוֹם
מִעַם יי אֱלֹהֵינוּ לְלַכֵּת לְעַבֵּד אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יִגֵּשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רָאשׁ
וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים
הַזֹּאת וְהִתְפַּלֵּךְ בְּלִבּוֹ לְאַמֹּל שְׁלוֹם
יִהְיֶה־לִּי כִּי בִשְׂרָרוֹת לִבִּי אֵלַי לְמַעַן
סִפּוֹת הָרָוּה אֶת־הַצִּמְמָה: לֹא־יֵאבֹד יי
סִלַּח לֹא כִּי אֲנִי יַעֲשֶׂן אֶף־יי וְקִנְאֵתוֹ

נָתַן לְךָ וְשָׁמַת בְּטָנָא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁכְּנוֹ שָׁמוּ
שֵׁם: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה
בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
לְיי אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יי לְאַבְרָהָם לָתֵת לָנוּ: (לוי)
וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטָּנָא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי
מוֹזֶבֶח יי אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
יי אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיִּרְדַּ
מִצְרַיִמָה וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעַם וַיְהִי־שָׁם
לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרֹב: וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ
הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה
קָשָׁה: וַנִּצְעֵק אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
וַיִּשְׁמַע יי אֶת־קִלְנוֹ וַיִּרְא אֶת־עֲנִינוֹ
וְאֶת־עַמְלָנוּ וְאֶת־לִחְצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יי
מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע טוֹיָה
וּבְמָרָא גָדֹל וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּיִם: וַיְבֵאֵנוּ
אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבַשׁ: וְעַתָּה
הִנֵּה בָּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאָדָמָה
אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יי וְהִנֵּחְתָּ לִפְנֵי יי
אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ:
וְשִׁמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לְךָ יי
אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֶתָּה וְהַלְוִי וְהַגֵּר אֲשֶׁר
בְּקֶרְבְּךָ: ס (ישראל) כִּי תִכְלֶה
לְעֹשֶׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׂנָה
הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לַלְוִי
לַגֵּר לַיְתוֹם וְלָאֱלֻמָּנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ
וְשָׂבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ בְּעֶרְתִּי
הַקֹּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נִתְּנוּ לַלְוִי
וְלַגֵּר לַיְתוֹם וְלָאֱלֻמָּנָה כָּכָל־מִצְוַתְךָ
אֲשֶׁר צִוִּיתִנִּי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ
וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵזִי מִמֶּנּוּ
וְלֹא־בְעֶרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּשִׂמָּא וְלֹא־נִתְּתִי

בְּאִישׁ הָיוּא וּרְבֵצָה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹה
הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְיָ אֶת־שְׁמוֹ
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהַבְדִּילֹו יְיָ לְרַעָה
מִכָּל שְׁבַעֵי יִשְׂרָאֵל כָּכֹל אֱלֹות הַבְּרִית
הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: וְאָמַר
הַדּוֹר הָאֶחָדוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רַחוּקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאֶרֶץ הַהוּא
וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְיָ בָּהּ: גִּפְרִית
וְנֹלֶחַ שְׂרָפָה כָּל־אֶרֶצָהּ לֹא תִזְרַע
וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
כְּמִהְפַּכֶת סֶדֶם וְעַמְרֵה אֲדָמָה וְצִבְיִים
[ק' וְצִבְיִים] אֲשֶׁר הִפְּדוּ יְיָ בְּאִפּוֹ וּבְחֻמָּתוֹ:
וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְיָ כִּכָּה
לְאֶרֶץ הַזֹּאת מָה חֲרִי הָאֵף הַגָּדוֹל
הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית
יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם
בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיִּלְכוּ
וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יַדְעוּם וְלֹא חָלַק
לָהֶם: וַיַּחֲרֹאֲף יְיָ בְּאֶרֶץ הַהוּא לְהַבִּיא
עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר
הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְיָ מֵעַל אֲדָמָתָם בְּאֵף
וּבְחֻמָּה וּבִקְצָף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־אֶרֶץ
אֲחֵרָת כַּיּוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתַּרְתָּ לָנוּ אֱלֹהֵינוּ
וְהַנִּגַּלְתָּ לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תְּהוֹרָה הַזֹּאת:

וילך

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֶאֱחָ
וְעֹשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד
לַעֲבֹאת וּלְבֹאֹו נָוִי אִמֵּר אֵלֵי לֹא תַעֲבֹר
אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְיֵלֶךְ אֶל־הַיָּרֵד הוּא עֹבֵר
לִפְנֵיךְ הוּא־וְשֹׁמְרֵי אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה

האזינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאֶרֶץ
אִמְרֵי־כִי: יַעֲרַף כַּמָּטָר לִקְחֵי תִגֵּל כַּטֵּל

אמרתי בשעירם עלי־דשא וכרביבים
עלי־עשב: כי שם יי אקרא הבו גדל
לא־להינו: (לוי) הצור תמים פעלו כי
כל־דרכיו משפט אל אמונה ואין עול
צדיק וישר הוא: שחת לו לא בניו מומם
דור עקש ופתלתל: ה לוי תגמלו־זאת
עם נבל ולא חכם הלוא־הוא אביה
קנה הוא עשה ויכנה: (ישראל) זכר
ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל
אביה ונגדה זקנה ויאמרו לה: בהנחל
עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב
ובלות עמים למספר בני ישראל: כי
חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו: ומצאהו
בארץ מדבר ובתהו יל ישמן וסבבנהו
ויבנהו וצרהו כאישון עין: כנשר
יעיר קנו על־גוזליו ורחף פרש כנפיו
יקחהו ושאהו על־אברתו: יי בדר נחמו
ואין עמו אל נכר:

וזאת הברכה

וזאת הברכה אשר ברח משה איש
האלהים את־בני ישראל לפני מותו:
ויאמר יי מסיני בא וזרח משעיר למו
הופיע מתר פאלן ואתה מרבבת קדש
מימינו אשדת למו: אף חבב עמים
כל־קדשיו בידך והם תבו לרגלך
ישא מדברתיך: תורה צוה־לנו משה

קריאה לחנוכה

אתו ואת־כל־כליו ואת־המזבח
ואת־כל־כליו וימשחם ויקדש אתם:
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית

(במדבר ז)

ויהי ביום כלות משה להקים
את־המשכן וימשח אתו ויקדש

אֲבֹתָם הָם וְנִשְׂאֵי הַמַּלְּאָכִים הָם הָעֹמְדִים
עַל־הַפָּקָדִים: וַיָּבִיאוּ אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי
יְיָ שֵׁשׁ־עֹלֹת צֶבֶב וּשְׁנֵי־עֶשֶׂר בָּקָר עֹלָה
עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ
אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן: (לוי)
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ
לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וַנִּתְּנָה
אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ:
וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֹלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן
אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם: אֶת שְׁתֵּי הָעֹלֹת וְאֶת
אֶרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי
עֲבָדָתָם: וְאֶת אֶרְבַּע הָעֹלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת
הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מִרְיָי כְּפִי עֲבָדָתָם
כִּידֹי אֵיחָד בְּדֹאֲהֶרֶן הַפָּתָן: וּלְבְנֵי
קֹהֵת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם
בַּכֹּהֵן יֵשְׂאוּ: וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת
חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם
וְנָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבָּנָם
לְחֻנֻּכַּת הַמִּזְבֵּחַ: ס (ישראל) (לוי)
לְמַנְהַג פּוֹלִין) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן אֶת־קֶרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב
לְמִטָּה יְהוּדָה: וְקֶרְבָּנוֹ קִשְׁרֵת כֶּסֶף
אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שָׁקֶל בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמַנְחָה:
כָּף אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת:
(ישראל לְמַנְהַג פּוֹלִין) כָּף אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנָיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֶתְוִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קֶרְבֵּן נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב:

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר
נָשִׂיא וַיִּשְׁשֶׁר: הִקְרִיב אֶת־קֶרְבָּנוֹ
קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בַּשֶּׁקֶל הַקָּדָשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּה אַחַת עֲשֶׂהָ
וְזָהב מְלֵאָה קִטְרֶת: (לוי) פָּר אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן נִתְנָאֵל בֶּן־צוּעֵר: פ
(ישראל) בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי
זְבוּלֹן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶץ: קֶרְבָּנוֹ
קֶעֶרֶת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזֶּקֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בַּשֶּׁקֶל הַקָּדָשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּה אַחַת עֲשֶׂהָ
וְזָהב מְלֵאָה קִטְרֶת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קֶרְבֵּן אֱלִיאָב בֶּן־חֶלֶץ: פ

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשָׂא לִבְנֵי זְבוּלֹן
אֵילָאֵב בֶּן־חֲלוּן: קָרְבָּנוֹ מִעֶרְת־כֶּסֶף
אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקָּדָשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּה
אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: (לו)

שָׁמַעוּן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צִוְיָשָׁדַי: קָרְבָנוּ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתָּה עֲשֶׂהָ
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶחָד כֹּבֶשֶׂת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צִוְיָשָׁדַי: פ

פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֶשֶׂת־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֶשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב
בֶּן־חֵלֹן: פ

(ישראל) בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנִי
רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר: קָרְבָנוּ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתָּה עֲשֶׂהָ
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בְּקָר
אֵיל אֶחָד כֹּבֶשֶׂת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לַעֲלֹה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת: וּלְזִבְחַ
הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר: פ

ביום ד' של חנוכה

בַּיּוֹם הָרִבִּיעִי נָשִׂיא לְבָנִי
רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר: קָרְבָנוּ
קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָם מְלֵאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתָּה עֲשֶׂהָ
זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת: (לוי) פֶּר אֶחָד
בֶּן־בְּקָר אֵיל אֶחָד כֹּבֶשֶׂת־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לַעֲלֹה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזִבְחַ הַשְּׁלָמִים בְּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כֹּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדִיאוּר:

פ

(ישראל) בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לְבָנִי

ביום ה' של חנוכה

ביום החמישי נשיא לבני שמעון
שלמיאל בן-צורישדי: קרבנו
קצרת-פסך אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד פסך שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: (לוי) פך אחד
בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן שלמיאל בן-צורישדי:

פ

(ישראל) ביום הששי נשיא לבני גד
אליסף בן-דעואל: קרבנו קצרת-פסך
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
פסך שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן-דעואל: פ

ביום ו' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה

ד'

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף
בן-דעואל: קרבנו קצרת-פסך אחת
שלשים ומאה משקלה מזרק אחד פסך
שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פך אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד
בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתודים חמשה כבשים
בני-שנה חמשה זה קרבן אליסף
בן-דעואל: פ

ביום ז' של חנוכה

קוראים בספר ב' קריאה לראש חודש לעליה
ד'

ביום השביעי נשיא לבני
אפרים אלישמע בן-עמיהוד: קרבנו
קצרת-פסך אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק אחד פסך שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת: (לוי) פך אחד
בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה
חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

פ

אֵיל אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן אֲבִידֹן בֶּן־גֹּדְעָנִי: פ

בְּיוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי הֵן אַחֲיָעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישִׁדָּי: קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
כֹּף אֶתֶּת עֲשֶׂרָה זָהָב מְלֹאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אַחֲיָעֶזֶר
בֶּן־עַמִּישִׁדָּי: פ

בְּיוֹם עֲשֵׂתִי עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אֲשֶׁר
פָּגַעִיאל בֶּן־עֶכְרֹן: קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:
כֹּף אֶתֶּת עֲשֶׂרָה זָהָב מְלֹאָה קִטְרֶת:
פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פָּגַעִיאל
בֶּן־עֶכְרֹן: פ

בְּיוֹם שְׁנִים עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי
אַחִירֶע בֶּן־עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קֶעֱרַת־כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

(ישראל) בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי
מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: קָרְבָּנוֹ
קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתֶּת עֲשֶׂרָה
זָהָב מְלֹאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה:
שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: פ

ביום ח' של חנוכה

בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה
גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר: קָרְבָּנוֹ
קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתֶּת עֲשֶׂרָה
זָהָב מְלֹאָה קִטְרֶת: (לוי) פֶּר אֶחָד
בֶּן־בֶּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶש־אֶחָד בֶּן־שָׁנָתוֹ
לְעֵלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת:
וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בֶּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצֹר:
פ

(ישראל) בְּיוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי
בְּנִימִן אֲבִידֹן בֶּן־גֹּדְעָנִי: קָרְבָּנוֹ
קֶעֱרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כֹּף אֶתֶּת עֲשֶׂרָה
זָהָב מְלֹאָה קִטְרֶת: פֶּר אֶחָד בֶּן־בֶּקָר

לחטאת: וְכָל בָּקָר זָבַח השלמים
עֲשִׂים וְאַרְבַּעַה פָּרִים אֵילִם שְׁשִׁים
עֲתִידִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁשִׁים
זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ:
וּבִבְאָ מֹשֶׁה אֶל־אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ
וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מֵעַל
הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי
הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֲלֹוִי:

י"ש מוספים:

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאֶמַּרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ
אֶת־הַנִּדָּה אֶל־מוֹל' הֲנִי הַמְּנוּחָה וַיֹּאמְרוּ
שִׁבְעַת הַנְּרוֹת: וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוֹל'
פְּנֵי הַמְּנוּחָה הֵעֲלָה נִרְתִּיחָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה
יי אֶת־מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוּחָה מִקְשָׁה
זָהָב עַד־וִירְכָה עַד־פְּרָחָה מִקְשָׁה הָיָה
כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יי אֶת־מֹשֶׁה כֵּן
עָשָׂה אֶת־הַמְּנוּחָה: פ

כִּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת:
כִּף אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְש־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָה לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת: וּלְזָבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירָע
בֶּן־עֵינָן: פ

זאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ
מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל קָעֵרֶת כֶּסֶף שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה מִזֶּרְקֵי־כֶסֶף שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה כַּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה: שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
הַקְּעָרָה הָאֶחָת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק
הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֶלְפִים
וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: כַּפּוֹת
זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה
עֲשָׂרָה הַכִּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זָהָב
הַכַּפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה: כָּל־הַבָּקָר
לְעֹלָה שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה פָּרִים אֵילִם
שְׁנַיִם־עֶשְׂרֵה כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵה וּמִנְחָתָם וּשְׁעִירֵי עִזִּים שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה

קריאה לפורים

(שמות יז)

וַיְבִי מֹשֶׁה כִּבְדִּים וַיַּקְחוּ־אֶבֶן וַיִּשְׁמִימוּ
תַּחְתָּיו וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחֹזֵר הַמִּכּוֹ
בְּיָדָיו מִזָּה אֶחָד וּמִזָּה אֶחָד וַיְהִי
יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּחֲלֹשׁ
יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עַמְלֹק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב:
פ (ישראל) וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב
זֹאת זִכְרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנִי יְהוֹשֻׁעַ
כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זִכְרֵךְ עַמְלֹק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יי

וַיְבִא עַמְלֹק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל
בְּרַפִּידִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
בַּחֲרֹ־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֹא הִלָּחֶם בְּעַמְלֹק
מִחֹר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִטָּה
הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר
אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעַמְלֹק וּמֹשֶׁה
אֶתְרֵן וְחֹזֵר עָלָיו רֹאשׁ הַגִּבְעָה: (לוי)
וַהֲיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וַיִּגְבַּר
יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וַיִּגְבַּר עַמְלֹק:

נסי: ויאמר כִּי־יֵדַע עַל־כֵּס יְהוָה מִלְחָמָה
לִנְיָ בַעֲמֹלָם מִדֶּרֶךְ דֶּרֶךְ:

קריאה לחה"מ פסח

תִּפְתָּה וְעִרְפָּתוֹ וְכָל בָּכוֹר אֶדָם בְּבִנְיָה
תִּפְתָּה: וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר
לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
וְהָיָה כִּי־הִקְשָׁה פִּרְעֹה לְשַׁלְחָנוֹ וַיַּהֲרֹג
יְיָ כָּל־בָּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אֶדָם
וְעַד־בָּכוֹר בַּהֲמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לִנְיָ
כָּל־פֶּסַח יְרַחֵם הַזְּכָרִים וְכָל־בָּכוֹר בְּנֵי
אֲפֹדָה: וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וּלְטוֹשֶׁטֶפֶת
בְּיָד עֵינֶיךָ בִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ
מִמִּצְרַיִם:

בכל יום של חול המועד - רביעי' (בספר שני).
בשבת מפטיר.

(במדבר כח) וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה
לִנְיָ פָרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד
וּשְׁבַעֲהָ כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וַיְהִי
לָכֶם: וּמִנְחָתָם סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָם לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָם
לְאַיִל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה
לִפְּשֵׁי הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: וּשְׁעִיר
חַטָּאת אֶחָד לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם: מִלִּבָּד
עֹלֶת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֶת הַתְּמִיד
תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה: כְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם
שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵית־נִיחֹחַ
לִנְיָ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ס

יום א' דחול המועד

(שמות יג)

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קִדְּשִׁי־לִי
כָּל־בָּכוֹר פֶּסַח כָּל־יְרַחֵם בְּבִנְיָ וּשְׂרָאֵל
בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
יֹצֵאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים בִּי בְחֹזֶק
יָד הוֹצִיאָ יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל
חֶמֶץ: הַיּוֹם אַתֶּם וְצִאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:
(לוי) וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֲךָ יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
וְהַחִתִּי וְהָאֲמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וּדְבַשׁ וַעֲבַדְתָּ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ
הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי חַג לִנְיָ: מִצֹּחַ יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת
הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאֶה
לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־זִבְלָךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ
בַּיּוֹם הַהוּא הֵהוּא לֵאמֹר כַּעֲבוֹר זֶה עָשָׂה יְיָ
לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת
עַל־יְדֶיךָ וּלְזִכְרוֹן בְּיָד עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה
תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ בִּי בְנֵי חֻמָּה הוֹצֵאָה
יְיָ מִמִּצְרַיִם: וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת
לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה: פ (ישראל)
וְהָיָה כִּי־יִבְיֹאֲךָ יְיָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ:
וְהַעֲבַדְתָּ כָּל־פֶּסַח־יְרַחֵם לִנְיָ וְכָל־פֶּסַח
שֹׁגֵר בַּהֲמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לִנְיָ:
וְכָל־פֶּסַח חֹמֶר תִּפְתָּה בִּשָּׂה וְאִם־לֹא

יום ב' דחול המועד

(שמות כב)

אם-כסף תלוה את-עמי את-העני עמך לא-תהיה לו כנשה לא-תשימון עליו נשך: אם-חבל תחבל שלמת רעה עד-כא השמש תשיבנו לו: כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישלב והיה כירצעק אלי ושמעתי כירמון אני: ס (לוי) אלהים לא חלל ונשיא בעמך לא תאר: מלאכתך ודמך לא תאחר בכור בניך תתן-לי: כן-תעשה לשוך לצאנה שבעת ימים והיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי: ואנשי-קדש תהיון לי ובשר בשדה מרפח לא תאכלו לפלג תשלקון אתו: ס לא תשא שמע שוא אל-תשת ירך עם-רשע להיות עד חמס: לא-תהנה אחרי-רבים לרעת ולא-תענה על-רב לנזת אחרי רבים להטת: ודל לא תהדר בריבו: ס כי תפגע שור איבך או חמור תעה השב תשיבנו לו: ס כיתראה חמור שגאף רבין תחת משאו ותדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ס (ישראל) לא תטה משפט איבך בריבו: מדבר-שקר תרחק ונקי וצדיק אל-תהרג כי לא-אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יענר פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את-נפש הזר כירגרים היתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את-ארצך ואספת את-תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן-תעשה לכרמך

לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך ונפש בן-אמתך והגר: ובכל אשר-אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על-פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד קדש האזיב כירבו יצאת ממצרים ולא-יראו פני ריגם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספת את-מעשיך מן-השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל-זכורך אל-פני האדון יי: לא-תזבח על-חמץ דם-זבחי ולא-גלין חלב-חגי עד-בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אל-היך לא-תבשל גדי בחלב אמו: פ

יום ג' דחול המועד

(שמות לד)

ויאמר יי אל-משה פסל-לך שני-לחת אבנים כראשנים וכתבתי על-הלחת את-הדברים אשר הניו על-הלחת הראשנים אשר שברת: והנה נכון לבקר ועלית בבקר אל-תר סיני ונצבת לי שם על-ראש ההר: ואיש לא-יעלה עמך וגם-איש אל-ירא בכל-ההר גם-הצאן והבקר אל-ירעו אל-מול ההר ההוא: ויפסל שני-לחת אבנים כראשנים וישלם משה בבקר ויעל אל-תר סיני כאשר צוה יי אתו וינח בידו שני לחת אבנים: ויגרד יי בעזן ויתחבב עמו שם ויקרא בשם יי: ויעבר יי על-פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב-חסד

ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת: וחג שבועת
תעשה לך בכוני קציר חטים וחג
האסיף תקופת השנה: שלש פעמים
בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדון
י: אל־הי ישראל: כי־אוריז גוים מפניך
והרחבתו את־גבולך ולא־יחמד איש
את־ארצך בעלתך לראות את־פני יי.
אלהיך שלש פעמים בשנה: לא־תשחט
על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר
זבח חג הפסח: ראשית בכוני אדמתך
תביא בית יי אל־היך לא־תבשל גדי
בחלב אמו:

יום ד' דחול המועד

(במדבר ט)

וידבר יי אל־משה במדבר־סיני בשנה
השנית לצאתם מארץ מצרים בתוך
הראשון לאמר: ויעשו בני־ישראל
את־הפסח במועדו: בארבעה עשר־יום
בתוך הזה בין הערבים תעשו אותו
במועדו ככל־חקותיו וככל־משפטיו
תעשו אותו: וידבר משה אל־בני
ישראל לעשת הפסח: ויעשו את־הפסח
בראשון בארבעה עשר יום לתוך בין
הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה
יי את־משה בן עשו בני ישראל: (לוי)
ויהי אנשים אשר היו טמאים לגופש אדם
ולא־יכלו לעשת־הפסח ביום ההוא
ויקראו לפני משה ולפני אהרן ביום
ההוא: ויאמרו האנשים ההמה אליו
אנחנו טמאים לגופש אדם למה נגרע
לבלתי הקריב את־קרבן יי במועדו
בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה
עמדו ואשמעה מה־יצוה יי לכם: פ

ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון
ופשע וחסאָה ונקה לא ינקה פקד
עון אבות על־בנים ועל־בני בנים
על־שלישים ועל־רבעים: וימהר משה
ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אמ־נא
מצאתי חן בעיניך אדני ילך־נא אדני
בקרבנו כי עם־קשה־ערה הוא וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה
אנכי כרת ברית נגד כל־עמו אעשה
נפלאות אשר לא־נבראו בכל־הארץ
ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה
בקרבו את־מעשה יי כי־נורא הוא אשר
אני עשה עמו: (לוי) שמר־לך את
אשר אנכי מצוה היום הנני גרש מפניך
את־האמרי והכנעני והחתי והפרזי
והחוי והיבסי: השמר לך פן־תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן־יהיה למוקש בקרבך: כי
את־מוצבתם תחזון ואת־מצבתם
תשברון ואת־אשריו תכרתון: כי לא
תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל
קנא הוא: פן־תכלת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם ונבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחן: ולקחת
מבנותיו לבנות וזנו בנותיו אחרי אלהיהן
והזנו את־בניך אחרי אלהיהן: אל־הי
מסכה לא תעשה־לך: (ישראל) את־חג
המצות תשמר שבעת ימים תאכל
מצות אשר צויתך למועד תדש האביב
כי בתוך האביב יצאת ממצרים:
כל־פטר רחם לי וכל־מקנה תזכר
פטר שור ושה: ופטר חמור הפדה
בשה ואם־לא תפדה וערפתו כל בכור
בניך תפדה ולא־יראו פני ריכם: ששת

(ישראל) וידבר יי אל־משה לאמר:
 דבר אל־בני ישראל לאמר איש איש
 כִּי־יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה
 לכם או לדרתיכם ועשה פסח לוי:
 בחדש השני בארבעה עשר יום בין
 הערבים יעשו אתו על־מצות ומרחים
 יאכלהו: לא־ישאירו ממנו עד־בקר
 ועצם לא ישברו־בו ככל־חקת הפסח

יעשו אתו: והאיש אשר־הוא טהור
 ובדרך לא־היה וחדל לעשות הפסח
 ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
 יי לא הקריב במעדו חטאו ושא האיש
 ההוא: וכי־יגור אתכם גר ועשה פסח
 לוי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה
 חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח
 הארץ: ס

קריאה לחה"מ סכות

יום א' דחול המועד

(במדבר כט)

וביום השני פרים בני־בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

(ד') וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

(ישראל) וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיהם: ס

(רביעי) וביום השני פרים בני־בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונספיהם: ס וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

יום ב' דחול המועד

וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

(ד') וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: מנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר־עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיהם: ס

(ישראל) וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

(רביעי) וביום השלישי פרים עשתי־עשר אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם ונספיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם: ס

ס וּבַיּוֹם הָרִבְעִי פָּרִים עֲשֶׂה אֵילִם
שְׁנַיִם כֹּבָשִׁים בְּיָשְׁנָה אַרְבַּעַת עֶשֶׂר
תִּמְנוֹם: מִנְחָתָם וְנֹסְכֵיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וּלְכֹבָשִׁים בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת מִלִּבְדָּ עֹלֹת
הַתְּמִיד מִנְחָתָה וְנֹסְכָה: ס

יום ג' דחול המועד

וַיְהִיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֹשֶׂהָ אֵילִם
שְׁנָיִם כִּבְשִׁים בְּנִי־שָׁנָה אֲרֻבָּה עֹשֶׂר
תְּמָרִים: מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בַּמִּסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וַיִּשְׁעִיר־עֲזִים אֶחָד חֲמֹאת מִלְּבַד עֵלְתָּ
הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ: ס

(לז) וּבָיִוּם הַחֲמִישִׁי פָּקַדְתָּם תִּשְׁעָה
אֵילִם שָׁנִים כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תַּמִּימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וּלְכִבְשִׁים בְּמִשְׁפָּחָם כַּמִּשְׁפָּחָה:
וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלִּבְד' עֲלֵת הַתֹּמִיד
וּמִנְחָתָה וְנִסְכָּהּ: ס

(ישראל) וּבָיִים הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה
אֵילִם שָׁנִים כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה
עָשָׂר תַּמִּימִם: וּמִנְחָתָם וּנְסִכֵּיהֶם לַפָּרִים
לְאֵילִם וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשֹׁעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלֹּבֶד עֹלֶת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וּנְסִכֶיהָ: ס

(רביע) וּבַיּוֹם הַרְבִּיעִי פָּרִים
עֲשֶׂה אֵילִם שְׁנַיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לְאֵילִם וּלְכֹבְשִׁים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט: וְשְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד חֲטָאת
מִלִּבְדֹּל עֲלֵת הַתְּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תַּשְׁעָה אֵילִם

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם
שְׁנֵי כֶבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבַּעַת עֹשֶׂר

(ישראל) וביזם השביעי פרים שבעה
אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכה: ס

(רביעי) וביזם החמישי פרים תשעה
אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם
לפרים לאילים ולכבשים במספרם
כמשפטם: ושעיר חטאת אחד מלבד
עלת התמיד ומנחתה ונסכה: ס וביזם
הששי פרים שמונה אילים שנים כבשים
בני־שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים
במספרם כמשפטם: ושעיר חטאת אחד
מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה: ס

תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

הושענא רבא

וביזם החמישי פרים תשעה אילים
שנים כבשים בני־שנה ארבעה עשר
תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
ומנחתה ונסכה: ס

(דיו) וביזם הששי פרים שמונה
אילים שנים כבשים בני־שנה ארבעה
עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם:
ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
מנחתה ונסכיה: ס

קריאה לתשעה באב

אלהים מעשה יי אדם עץ ואבן אשר
לא־יראון ולא ישמעון ולא יאכלון
ולא יריחון: ובקשתם משם את־י
אלהיה ומצאת כי תדרשנו בכל־לבבך
ובכל־נפשך: (דיו) בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד־י אלהיה ושמעת בקלו: כי
אל רחום יי אלהיה לא ירפה ולא
יחיתך ולא ישבח את־ברית אבותיך
אשר נשבע להם: כי שאל־נא לימים
ראשנים אשר־הני לפניה למִן־היום
אשר ברא אלהים אדם על־הארץ

(דברים ד)

כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנִי בָנִים וְנוֹשְׁנֵתָם
בָּאָרֶץ וְהִשְׁתַּחֲתָם וַעֲשִׂיתָם פֶּסֶל
תְּמוֹנֹת כָּל וַעֲשִׂיתָם הִרְעָה בְּעֵינֵי־י
אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ: הַעֲדִיתִי בָכֶם
הַיּוֹם אֶת־הַשְׁמָיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבֹד
תֵּאבְדוּן מִהָרָּמָעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ
לֹא־תֵאָרִיכוּ יָמִים עָלֶיךָ כִּי הַשָּׁמַד
תִּשְׁמְדוּן: וְהַפִּיץ יי אֶתְכֶם בְּעַמִּים
וְנִשְׁאַרְתֶּם מִתִּי מִסֶּפֶר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר
יִנְהֹג יי אֶתְכֶם שָׁמָּה: וַעֲבַדְתֶּם־שָׁם

מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיו
ויבחר בנרעו אחריו ויצאך בפניו
בכתו הגדל ממזרים: להוריש גוים
גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה:
וידעת היום והשבת אל לבך כי יי
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד: ושמת את חקיו
ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייתב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך
ימים על האדמה אשר יי אליהך נתן
לך כל הימים: פ

ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה בדבר הגדול הזה או הנשמע
במהו: השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה נחמי:
או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת ובמופתים
ובמלחמה ובגד חזקה ובנרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם
יי אליכם במזרים לעיניך: אתה
הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין
עוד מלבדו: (ישראל) מן השמים
השמיים את קולו ליסרה ועל הארץ
הראת את אשו הגדולה ודבריו שמעת

הפטרה לתשעה באב

(ירמיה ח-ט)

קציר בלה קוץ ואנחנו לוא נושענו:
על שכר בתעמי השברתי קדדתי
שמה החזקתני: הצרי אין בגלעד
אם-רפא אין שם כי מדוע לא עלתה
ארכת בתעמי: מירית ראשי מים ועיני
מקור דמעה ואבכה יומם ולילה את
חללי בתעמי: מיריתני במדבר מלון
ארחים ואעזבה את עמי ואלקה מאתם
כי כלם מנאפים עצרת בגדים: נידרכו
את לשונם קשתם שגר ולא לאמונה
גברו בארץ כי מרעה אל רעה יצאו
ואתי לא ידעו נאם-יי: איש מרעהו
השמרו ועל כל אה אל-תבטחו כי
כל אה עקוב יעקב וכל רע רכיל
יהלך: ואיש ברעהו יהלכו ואמת לא
ידברו למדו לשונם דבר שקר עושה
נלאו: שבתך בתוך מרמה במרמה

אסף אסיפם נאם-יי אין ענבים בגפן ואין
תאנים בתאנה והעלה נבל ואמת להם
יעברום: על מה אנחנו יושבים האספו
ונבוא אל ערי המבצר ונדמה שם כי
יי אלהינו תדמנו וישקנו מיראש כי
חטאנו ליי: קנה לשלום ואין טוב
לעת מרפה והנה בעתה: מדן נשמע
נחרת סוכי מקול מצהלות אביריו
רעשה כל הארץ ויבואו ויאכלו ארץ
ומלואה עיר וישיב בה: כי הנני משלח
בכם נחשים צפענים אשר אין להם
לחש ונשקו אחכם נאם-יי: מבליגייתי
עלי וגון עלי לבי דני: הנה קול
שועת בתעמי מארץ מרחלים היל
אין בציון אם-מלכה אין בה מדוע
הכעסוני בפסליהם בהבלי נגר: עבר

ומאני דעת-אותי נאמני: לכן כה אמר יי צבאות הנני צורכם ובחננתי כִּי-אֵיךְ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת-עַמִּי: חַץ שֹׁחֵט [שְׁחִיט] לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר בְּפִיו שָׁלוֹם אֶת-דַּעְהוּ וַדְּבַר וּבִקְרָבוֹ יֵשִׁים אֲרָבוֹ: הֵעַל-אֱלֹהִי לֹא-אֶפְקָד-בָּם נֹאם-יְיָ אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר-כִּזָּה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: עַל-הַהָרִים אֵשׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל-נָאֻת מִדְּבַר קִינָה כִּי נִצַּחַתוּ מִבְּלִי-אִישׁ עֹבֵר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה מַעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד-בַּהֲמָה נִדְּדוּ הָלָכוּ: וְנִתְּתִי אֶת-יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מַעוֹן תַּנּוּגִים וְאֶת-עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שָׁמָּה מִבְּלִי יוֹשֵׁב: מִי-הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת-זֹאת וְאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי-יְיָ אֵלָיו וַיִּגְדֶּה עַל-מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצַּחַתָּה כַּמִּדְּבַר מִבְּלִי עֹבֵר: וַיֹּאמֶר יְיָ עַל-עֲזוֹכְכֶם אֶת-תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא-הָלָכוּ בָּהּ: וַיִּלְכּוּ אַחֲרֵי שְׁרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לְמוֹדוֹם אֲבוֹתָם: לִכֵּן כֹּה-אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מֵאֲכִילֶם אֶת-הַעֵם הַזֶּה לַעֲנָה

והשקיתים מִי־ראש: וּהַפְּצוֹתִים בְּגוֹלָם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשַׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת-הַחֶרֶב עַד כָּלוֹתִי אוֹתָם: כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת הַתְּבוֹנָנִי וְקִרְאוּ לַמְּקוֹנָנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֶל-הַחֲכָמוֹת שְׁלָחוּ וּתְבוֹאָנָה: וּתְמַהֲרָנָה וְתִשְׁנֶה עָלֵינוּ נָהִי וְתִכְרָנָה עֵינֵינוּ דַּמְעָה וְעַפְעָפֵינוּ יִזְלוּ-מַיִם: כִּי קוֹל נָהִי נִשְׁמָע מִצִּיּוֹן אֵיךְ שִׁדְּדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵד כִּי-עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכַּנּוֹתֵינוּ: כִּי-שָׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר-יְיָ וְתִקַּח אֹזְנָם דְּבַר-פִּיו וְלִמְדָנָה בְּנוֹתֵיכֶם נָהִי וְאֵשׁה רַעִיתָה קִינָה: כִּי-עָלָה מְוֹת בַּחלוֹנֵינוּ כֹּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לַהֲכָרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מִרְחָבוֹת: דִּבֶּר כֹּה נֹאם-יְיָ וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֶן עַל-פָּנֵי הַשָּׂדֶה וּכְעָמִיר מֵאַחֲרֵי הַקֶּצֶר וְאִין מֵאֶסֶף: כֹּה אָמַר יְיָ אֶל-יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻמָּתוֹ וְאֶל-יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בְּגִבּוֹרָתוֹ אֶל-יִתְהַלֵּל עֹשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ: כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁבֶל וַיַּדַּע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְיָ עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּאָרֶץ כִּי-בִאֵלָה חֲפָצְתִי נֹאם-יְיָ:

קריאה לתענית ציבור

(שמות לב)

אֲפֹךְ וְהִנָּחֶם עַל-הִרְעָה לַעֲמֹךְ: זָכָר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזֶרְעֶכֶם וְנִחַלְוּ לַעֲלָם: וַיִּנָּחֶם יְיָ עַל-הִרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לַעֲמֹךְ:

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת-פָּנָיו יְיָ אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְיָ יַחַרָה אֲפֹךְ בַּעֲמֹךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בִּרְעָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֹת אֹתָם בַּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פָּנֵי הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרִיז

אל רחום וחנן ארך אפים ורב־חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונסה לא ינקה פקד עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלישים ועל־רבעים: וימחר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר א־סֵנָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי גִּלְדֵּנָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנוּ כִּי עַם־קָשָׁה עָרַף הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעֹנֵנּוּ וּלְחַטָּאתָם וְנָחֵלְתָם: ויאמר הנה אנכי ברת ברית נגד כל־עמך אֲעֵשֶׂה נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְיָ כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

פ (לוי) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְכַתְּבֵתִי עַל־הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הָרָאשֵׁינִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וְהָיָה נֶכּוֹן לְפָנֶיךָ וְעָלִיתָ בִּפְקֹד אֶל־הָרָה סִנִּי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָהּ כְּכָל־הָהָר וְגַם־הָצֹאן וְהַבְּקָר אֲלִירְעוּ אֶל־מִוֶּלֶת הָהָר הַהוּא: (ישׂראל) וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בִּבְקָר וַיַּעַל אֶל־הָרָה סִנִּי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיַּרְדּוּ יְיָ בַּעֲזָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ:

הפטרה לתענית ציבור

יִפְצְחוּ לְפָנֶיכֶם רִנָּה וְכָל־עַצֵּי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: תַּחַת הַנֶּעֱצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת [ותַּחַת] הַסַּרְפֵּד יַעֲלֶה חֲדָס וְהָיָה לִּי לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְיָ שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצַדִּיקִי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁר־י אָנוּשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יַחְזִיק כֹּה שֹׁמֵר שֶׁבֶת מַחֲלִלֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כְּלִי־עַ: וְאֶל־יֹאמַר בֶּן־הַנֶּכֶד הַגִּלּוּת אֶל־יְיָ לֵאמֹר הִבְדֵּל יִבְדִּילֵנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־יֹאמַר הַסֵּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי־כֹה אָמַר יְיָ לְסֵרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שִׁבְתוֹתַי וּבִחְרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמְחֻזְּקִים בְּבְרִיתִי: וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחוּמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת

(ישעיה נה)

דִּרְשׁוּ יְיָ בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶנוֹן מִחֻשְׁבֹּתָיו וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת: כִּי לֹא מִחֻשְׁבוֹתֵי מִחֻשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דֶּרֶכִּי נֹאֵם יְיָ: כִּי־גִבְהֵי שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גִּבְהֵי דַרְכִּי מִדַּרְכֵיכֶם וּמִחֻשְׁבֹּתֵי מִמֻּחֻשְׁבֹּתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יִרְדֵּה הַנֶּשֶׁם וְהַשְּׁלֵג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשִׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְגָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָה וְהִצְמִיחָה וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלֶחֶם לֶאֱכֹל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רִיקִם כִּי אִם־עֲשֵׂה אֶת־אֲשֶׁר חִפְצָתִי וְהִצַּלְתִּי אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו: כִּי־בִשְׁמִיחָה תִּצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּיבָלֶנּוּ הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת

ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם
וזבחתים לרצון על-מזבחי פי ביתי
בית-תפלה יקרא לכל-העמים: נאמן
אדני יי' מסבץ נדתי ישראל עוד אסבץ
עלי לנקבציו:

שם עולם אתן-לו אשר לא יכרת:
ובני הנזכר הנלנים על-יי' לשרתו
ולא-הבה את-שם יי' להיות לו לעבדים
כל-שמר שבת מוחללו ומחזיקים
בברית: והביאותים אל-תר קדשי

קריאה לראש חדש

(במדבר כח)

אשה ריח ניחח ליי': פ וביום השבת
שני-כבשים בגי-שנה תמימם ושני
עשר-נים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת
התמיד ונסכה: פ (רביעי) ובראשי
חד-שיכם תקריבו עליה ליי' פרים
בגי-בקר שנים ואיל אחד כבשים
בגי-שנה שבעה תמימם: ושלשה
עשר-נים סלת מנחה בלולה בשמן לפר
האחד ושני עשר-נים סלת מנחה בלולה
בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרון סלת
מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עליה
ריח ניחח אשה ליי': ונסכיהם חצי
ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל
ורביעת ההין לכבש גין זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר
עזים אחד לחטאת ליי' על-עלת התמיד
יעשה ונסכו:

וידבר יי' אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי
לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי
במועדו: (לוי) ואמרת להם זה האשה
אשר תקריבו ליי' כבשים בגי-שנה
תמימם שנים ליום עליה תמיד:)

סוף כח

(את-הכבש אחד תעשה בכקר ואת
הכבש השני תעשה בין הערבים:
ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן כתית רביעת ההין: (ישראל)
עלת תמיד תעשה בחר סיני לריח
ניחח אשה ליי': ונסכו רביעת ההין
לכבש האחד בחדש הסד גסד שחר
ליי': ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים במנחת הכקר וכןסכו תעשה

תפלת הדרך

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתוּלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם
 וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם: וְתַגִּיעֵנוּ לְמַחֲזֵז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים
 וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִכָּפַךְ כָּל-אוֹיֵב וְאוֹרֵב בַּדֶּרֶךְ וְתַתֵּנּוּ לְחַן
 וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל-רוֹאֵנוּ וְתִשְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ כִּי
 אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתַחֲנוּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

